

زانستی

(تجوید)

دانانی : سیروان حامد

مؤلہ تی خویندنه وهی قورئانی به ریوایه تی (حفص) له (عاصم) هوه پیدراوه

پیداچوونه وهو پیئشه کی

د. دیاری أحمد

الجامع للقراءات العشر من طریق الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة

چاپی دووهم

۲۰۱۱ - ۱۴۳۱

ناوی کتیب: زانستی تهجوید

نوسینی: سیروان حامد

تایپ و دیزاینی ناوهوه: سیروان حامد

دیزاینی بهرگ:

نۆرهی چاپ: دووهم

تیراژ: ۱۵۰۰ دانه

چاپخانه:

شوینی چاپ: سلیمانی

ژماره‌ی سپاردن: ژماره (۱۶۱۶) ی سالی ۲۰۰۹ ی وهزاره‌تی پۆشنییری

پیدراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ

بِهِ ^{فَهُ} وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٦٦﴾

البقرة (١٢١)

نزاو پارانہ وہی خہم و پھزاره

پینغہ مبهری خوا ﷺ ده فہرمویت:

[مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ:

(اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي) إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا.

قَالَ: فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا نَتَعَلَّمُهَا؟ فَقَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا]^۱

واته: هيچ كه سيك نيه كه خهم و په ژاره يه كي تووش ببيت و بليت:
(خوايه من بهندهى تووم و كورى بهندهى تووم و كورى
كه نيزه كي تووم، ناوچه وانم به دهست توويه و بريارت به سه رمدا
جي به جي به، فه رمانت به سه رمدا دادپه روه رانه يه، داوات
ليده كه م به هه موو ناويك كه هى توويه و خوئت پى ناو ناوه، يا

^۱ رواه أحمد عن ابن مسعود (برقم: ۳۷۱۲) وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۱۹۹).

لهكتيٰبه كه تدا ناردووت ته خواره وه، يا فيري يه كيڪ له دروست
كراوه كانت كردووه، يان له عيلمى غه ييدا لاي خوت هه لت
گرتووه، قورئان بكه يته به هاري دلّم و نوري سنگم و لابه ري
خه م و په ژاره م)

ئيللا خواي گه وره خه م و په ژاره كه ي لاده بات و بو ي ده گوري
به خوشي و شادي.

ده لي:

وترا: ئه ي پيغه مبه ري خوا ئايا له به ري نه كه ين ؟

فه رموي: به لي پيويسته هه ركه سيڪ كه ده يبيستيت له به ري
بكات.

پیشہ کی د. دیاری احمد

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله ...

گھر بہوردی سہیری فہرموودہ بہنرخہ کہی پیغہمبہری خودا (ﷺ)
بکہین کہدہ فہرمویّت: (خیرکم من تعلم القرآن و علمہ) دہردہ کہویّت
کہئہم (چاکترینہ) ئہو کہسانہ دہگریتہ وہ کہپاش ئہوہی خویمان فیروی
قورنآن خویندنه وہ دہبن، خہ لکانی تریش فیردہ کہن ...
دیارہ چاکترین زانستیش زانستہ کانی قورنآنہ.

خوای گہورہش دہ فہرمویّت: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ کہواتہ پیویستہ
قورنآن بہ جوانی، واتہ بہ (تجوید) وہ بخوینریتہ وہ ...
ہر بویہ لای زانایان چاکخویندنه وہی قورنآن پیویست (واجب) ہ،
گہرچی زانینی وردہ کاری زانستی (تجوید) فہرزی کیفایہیہ .. لیروہ
دہردہ کہویّت نووسین لہ بابہ تی (تجوید) و بلاوکردنه وہی ئہم زانستہ
کاریکی زور پیروزہ و پیویستہ گرنگی پی پدیریت، بہ تاییہ تی
لہ کردنه وہی خولی فیروونی (تجوید) و چاکخویندنه وہی قورنآن، چونکہ
تہنہا زانستہ (نظری) یہ کہہ بہس نی یہ بو فیرویون، بہ تاییہ تی لہناو
گہلانی غہیرہ عہرب، چونکہ دہرپینی پیتہ کانی و دہرہینان لہ
(مخرج) ہکانیانہ وہ کاریکہ پیویستی بہراہینان ہہیہ لہ بہردہم
ماموستایانی شارہ زاداد ..

کاتیك برای بہرپزم (ماموستا سیروان حامد) داوای لیکردم کہ بہسہر
چاپی دووہمی کتیبہ کہی (زانستی تہجوید) بچمہوہ، بینیم
بہ شیوہیہ کی زانستی و شارہ زایانہ بابہ تہ کانی داپشتوہو و جیاوازہ لہ

کتیبه کوردیه‌کانی دی که که‌باسی ئەم زانسته ده‌که‌ن له (ترتیب) کردنی به‌شه‌کان و چ‌ری زانیاریه‌کانی که‌تیا‌یدایه، که‌ئه‌ویش ده‌گه‌پ‌ر‌یته‌وه‌و بۆ‌شاره‌زایی خۆی له‌وانه و‌تنه‌وه‌و فی‌ری‌ووندا، که‌مامۆستا سپروان مۆلت (إجازة)ی خۆیندنه‌وه‌ی قورئانی هه‌یه به‌ری‌وایه‌تی (حَفْص) له (عاصِم)ه‌وه .. هه‌روه‌ها زۆری ئەو سه‌رچاوه به‌پ‌یزانه‌ی که به‌کاری ه‌یناوه.

کتیبی (زانستی تجوید) هه‌رچۆن بۆ خۆیندکاران به‌سووده مامۆستایانیش ده‌توانن به‌کاری به‌ینن وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی گ‌رنگ، به‌پ‌رای من ده‌کریت ب‌کریت به‌پ‌رۆگرامی خوله‌کانی فی‌ری‌وونی قورئان. خ‌وای گه‌وره پاداشتی نووسه‌ر بداته‌وه‌و بی‌کاته ته‌رازووی چاکه‌کانی له‌پ‌رۆژی دواییداو له‌ئیمه‌و ئەویش خ‌وش بی‌ت.

وَأَخْرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

د. دیاری أحمد إسماعیل

الجامع للقراءات العشر من الشَّاطِئِيَّةِ وَالذُّرَّةِ

سليمانی

٢٣/شعبان/١٤٣٢

پیشہ کی چابی دووہم

الحمدُ لله الذي بنعمته تتمَّ الصَّالِحَات، والصلاة والسلام على نبيِّ الرَّحْمَات الذي باتباعه تنال المكرمات، وتتمَّ السَّعَادَات في الحياة وبعد الممات، وعلى آله وصحبه دعاة الخير وأئمة الهدى ومصابيح الرِّشَاد.
وبعد:

سوچاس بۆ خوای بی وینہو بیسہرو بینہر، پاش تہواوہوونی^۲ چابی
یہکہمی کتیبی (زانستی تہجوید) لہماوہیہکی کہمدا، بریارم دا بۆ
جاری دووہم لہچاپی بدہمہوہو گرنگیہکی تایبہتتری پی بدہم و، کات
و کوؤششیکی زیاتری بۆ تہرخانبکہم، بویہ ئەم چاپہ جیاوہزہ لہچاپی
یہکہم ئەویش بہ:

۱- راستکردنہوہی ہلہی چاپ و ہلہ ہونہریہکان.

۲- سہر لہنوی دارشتنہوہیہکی تازہم بۆ زوریک لہ پیناسہکان و
بابہتہکانی تری کردوؤتہوہ .

۳- سوود وەرگرتن لہچہندین سہرچاوہی تری بہہیزو باوہر پیکراو
کہلہکوٹایی کتیبہکہدا ئاماژہم بۆ کردوہوہ.

۴- زیاد کردنی چہندین بابہتی تر وەك: سیفہتی شاردنہوہ (الخفاء) و،
مینگہ (الغنة) و، وەستان (وقف) ی جبریل و، دستپیکردن (الإبتداء) و،
(الروم والإشمام) و، برین (القطع) و، دہنگ بہرزکردنہوہ (النَّبْر) و ...

---

^۲ چابی یہکہم (۱۵۰۰) دانہی لی چاپ کرابوو!

۵- پروونکردنه وهی زیاتر بۆ ئەو بابەتانهی که پیوستییان به پروونکردنه وه ههبوو وهک: مهخرهه و سیفتهی پیتهکان و وهستان (الوقف) و ...

۶- گوپینی سه رجه م وینهکان به وینهی تازه ترو له گهل زیاد کردنی هه ندیکی تریش.

۷- به لگه هینانه وه بۆ زۆریه ی بابتهکان ئه ویش به دیره شیعه رکانی پییشه وای زانستی ته جویدو (القراءات) (ابن الجزري) له پییشه کیه کهیدا، هه ندی جاریش له (الثحفة) (الجمزوري) و، هه روه ها (التحفة) (السمنودي) - ره حمه تی خوایان لی بی - هه م بۆ بته وکردنی بابته که و هه روه ها بۆ ئاشنا کردنی خوینه ریش به و سه رچاوانه .

۸- نووسینه وهی ئایه تهکانی قورئانی پیروزی ناو ئەم کتیبه به خه تی (عثمانی).

۹- ئەزمونی خویشم که خوای گه وره یارمه تیدام بۆ خویندنه وهی (ختمه) یهک به ریوایه تی (حفص) له (عاصم) وه، له خزمهت مامۆستای به پرێزو خوشه ویستماندا (د. دیاری أحمد)، بیگومان ئەم ئەزمونه تازه یهش ئاشناتری کردم به م زانسته .

له کۆتاییدا دو عای سه رفه رازی دونیا و قیامهت بۆ ئەو برا به پرێزانه ده که م یارمه تیان دام بۆ دووباره به چاپگه یانندنه وهی ئەم کتیبه به تایبهت مامۆستای به پرێزمان (د. دیاری أحمد) که ئەرک و زه حمه تی کیشا بۆ پیدا چوونه وهی ئەم کتیبه، بیگومان وردبینی و تیبینیهکانی

به پریزیان کتیبه که بیان بته وترو به هیتر کرد، خوای گوره پاداشتی
به خیری بداته وه.

خوایه لهو که سانه بم قورئان ده خوینن و سنوره کانی ده پاریزن، لهو
که سانه نه بم قورئان ده خوینن و سنوره کانی ده به زینن. آمین.

سیروان حامد

ههله بجهی تازه

۲۰۱۱/۷/۱۰ – ۱۴۳۲/۸/۸

Sirwanhamed13@yahoo.com

پیشہ کی چابی یہ کہہ م

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفُسَنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

(آل عمران: ۱۰۲)

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ۱)

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾

(الاحزاب: ۷۰-۷۱)

أما بعد، فإنَّ أصدقَ الحديثِ كتابُ اللهِ تعالى، وخيرَ الهدي هديُّ محمدٍ (ﷺ)، وشرُّ الأمور محدثاتها، وكلُّ محدثة بدعة، وكلُّ بدعة ضلالة، وكلُّ ضلالةٍ في النار.

خوینہری بہرین:

بیگومان یہ کیوں کہ کردہ وہ پیروزو ہرہ چاکہ کان خویندنی قورثانی

پیروزہ، خوی گہورہ دہ فہرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا

الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ﴾ (فاطر: ۲۹)

واته: بهراستی ئەوانەى که په پراوه کهى خوا ئە خویننهوه و، نوپژى پیک و پیک ئەکهن و، لهو پوژیهى پیمان داون به نهینى و به ناسکرا ده به خشن، به ئومیدی بازگانیه کن که هه رگیز له بره و ناکهوى، تاخواى گه وه له بهرام بهر هه وه له کانیا ن به چاکى پاداشتیان بداته وه و له به هرهى خوى زیده شیان بداتى، چونکه بهراستی ئەو لیبوره و پیزان و پاداشت ده وه وه .

پیغه مبهرى پیشه وایشمان (ﷺ) ده فرموى: (اقْرءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي
يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ)^۲

واته: قورن ان بخوین چونکه له پوژى دوا ییدا تکا کاره بو خوا وه نه کانی. خویندنه وهى قورن انیش جیا وازه له هه موو کتیبیکى تر، چونکه بنه ماو یاسای تایبه تى خوى هیه، که پیویسته له سه ر هه موو موسلمانیک جى به جیان کات له کاتى خویند نیدا.

منیش له سونگه ی ئایه تى ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ (المائدة: ۲) خواى

گه وه سه رکه وتوى کردم که ئەم کتیبه به ناو نیشانى (زانستى ته جوید) بخمه به رده ست خوینه رى به پیزه وه به هیواى سوود لى وه رگرتنى.

جائه گه ر له ناماده کردن و وه رگیزانى بابه ته که دا پیکابیتم ئەوا فه زل و به خششى په روه ر دگاره، ئەگه ر که م و کوپى تیدابوو ئەوا داواى لیبوردن ده که م، داواکارم له خواى به به زه یى بیخاته ته رازووى چاکه کانم.

ده ستخوشى له هه ر خوشک و برایه ک ده که م که له هه ر که م و کوپى و هه له و بیرچوونیک – که هیچ که س لییان به دوور ناییت – ناگادارم بکاته وه.

^۲ دواتر (تخریج) ی دیت.

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرُك وأتوبُ إليك.

سیروان حامد

ههله بجهى تازه

٢٢ جمادى الثاني ١٤٣٠ - ١٥ / ٦ / ٢٠٠٩

به شی یه که م زانستی (تجوید)

وشه ی (تجوید) له زمانه وانیدا واته: چاککردن وشاره زابوون.
لهزاراوه شدا ده بیّت به دوو به شه وه:

۱- ته جویدی زانستی (التجویدُ الْعِلْمِيّ): زانینی ئه و بنه ماو
یاسایانه ی که زانایان دایان ناوه و نوسیویانه ته وه، وهک: شوینی
دهرچوونی پیته کان و، زانینی سیفه ته کانی و، ئه حکامه کانی نون و
میمی زهنه دارو مه ددو به شه کانی و ... هتد.

۲- ته جویدی کرده یی (التجویدُ الْعَمَلِيّ): إخراجُ كلِّ حرفٍ من مخرجه،
وإعطاءه حَقَّهُ ومستحقَّه.

إخراجُ كلِّ حرفٍ من مخرجه: واته: دهرکردنی پیته کان له مه خره جی
خویانه وه.

حَقُّه: ئه وسیفه تانه ده گریته وه که خویی (ذاتی) ن و له پیته که جیا
نابنه وه، وهک: الهمس والجهر، الإستعلاء والإستفال و ... هتد.

مستحقَّه: ئه وسیفه تانه ده گریته وه که کاتی (عرضی) ن، له هه ندی کاتدا
تووشی پیت ده بن وله هه ندی کاتیشدا لیی جیا ده بنه وه، وهک:

(إظهار) و (إدغام) و (إخفاء) و (إقلاب) و (ترقیق) و (تفخیم)^۴

---

^۴ بروهه: الوجیز فی تجوید الکتاب العزیز: د محمد بن سیدی محمد الامین ل ۲۸، غایه المرید فی علم
التجوید: عطیة قابل نصر ل ۲۱.

تیبینی: هیچ کەسیک ناتوانیٔ لەرێگە ی پەرتووک و کتیبەکانی زاستی تەجۆیدەوہ فییری جوۆری دووہم (التجوید العملي) بییت، بەلکو فیروبونیان تەنھا لەرێگە ی مامۆستایانی شارەزاوہ (خاوەن سەنەدی نەبچراو) دەبیٔت، ئەویش بە بیستن و بینین و وەرگرتن لییانەوہ.

چۆنیٔتی فیروبونی تەجۆیدی کردەیی (عملي)

ئەم فیروبونە دوو شیوازی ھەیە:

۱- گوئیگرتنی فیرخواز بو خویندنی مامۆستا، ئەمە شیوازی پیشینانە.

۲- گوئیگرتنی مامۆستا بو خویندنی فیرخوازو راستکردنەوہی ھەلەکانی.

واباشترە سوود لەھەردوو شیوازەکە وەرگیژیٔت، بەلام ئەگەر کات کەمبوو سوود لە شیوازی دووہم وەر دەگیژیٔت.

گرنگی تە جوید

بەراستی تە جوید ھۆکاریکە بۆ گەیشتن بە مەبەستیک، ئەو مەبەستەش لەم چەند سوودەى خوارەویدا خۆى دەبینیتەو:

۱- پەرستەن و بەجیھانی فەرمانى خوا، شوینکەوتنى پیغەمبەرە (ﷺ) لە چۆنیەتى خویندى قورئاندا.

۲- دەرکەوتنى ئیعیجازى قورئان.

۳- پرونبوونەوہى جیاوازی نیوان خویندەوہى قورئان و خویندەوہى کتیبى ئاسایى.

۴- جوانکردنى خویندەوہو پازاندەوہى.

۵- لەسەر خۆى وھیواشى کەھەل دەرەخسینى بۆ:

أ- تیرامان و وردبوونەوہ و تیگەشتن لەقورئانى پیروز.

ب- ملکەچیوون بۆ خوا.

ج- دەربرین بەشیوہیەکی راست و پەوان.

۶- بەدیلىكى شەرى جواڤە بۆ مۆسیقاو ... ەتد.

۷- فیروونى شیوازی (عثمانى) کەقورئانى پى نوسراوہ.

حوکمی فیربوونی ته جوید

سه‌بارت به حوکمی فیربوونی ته جوید و جیبه‌جیکردنی یاساکانی
زانایان دوو رایان هه‌یه:

یه‌که‌م: فیربوون و شاره‌زابوونی ئەم زانسته واته: (التجوید العلمي)
فه‌رزی کیفایه‌یه، به‌لام جیبه‌جیکردنی له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی
پیروژدا، واته: (التجوید العملي) فه‌رزی عه‌ینه‌و پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو
موسلمانیک ژن بیټ یان پیاو له‌کاتی قورئان خویندندا په‌یره‌وی بکا،
ئهمه رای زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانایانه.

دووه‌م: ره‌چاوگرتن و جیبه‌جیکردنی بنه‌ماو یاساکانی ئەم زانسته
سوننه‌ته‌و پابه‌ندبوون پیوه‌ی له‌کاتی قورئان خویندندا شتیکی باشه،
ئهمه‌ش رای هه‌ندی له‌شه‌رعزانان (فقهاء) ه، به‌لام رای یه‌که‌م به‌هیژتره.

چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾

واته: زۆر به‌جوانی و له‌سه‌ر خویی قورئان بخوینه‌ره‌وه.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لَيْسَ مِنْكُمْ مَنْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ).

واته: له‌ ئیمه نییه ئەو که‌سه‌ی به‌ده‌نگه‌وه قورئان نه‌خوینیت.

° (محمد بن صالح العثيمين) یش ره‌حه‌ته‌ی خوای لیبیت له‌ کتیبی (شرح رياض الصالحين ل ١١٤٠،

١١٥٤) دا رای دووه‌م به‌په‌سه‌ند ده‌زانیت !!

هەر بۆیە پێشهوا (ابن الجزري) یش له پێشهکیه کهیدا وتویهتی:

وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَتَّمٌ لَزِمٌ   مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثِمٌ
لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَا   وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا

واته: خویندنهوهی قورئان به تهجویدهوه پیویسته، ههركهسیك به تهجویدهوه قورئان نه خوینیت تاوانباره، چونکه پهروهردگار قورئانی به تهجویدهوه دابهزاندهوه، ههه بهو شیوهیهش نهوه به نهوه به (تواتر) پییمان گهشتوه.

گه ورهیی و پاداشتی فیربوونی قورئان و فیبرکردنی

۱- خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ (الإسراء: ۹)
واته: بی گومان نهم قورئانه ریگاو بهرنامهیه کی و انیشانی خه لکی
دهدا، کهراستترین ریگایه و مزدهیش دهدا بهو بهروا دارانهی که کارو
کرده وهی چاک نه نجام دهدهن که بهراستی پاداشتیکی زور گه وره یان
بو هیه له بهههشتدا.

۲- عن عقبه بن عامر رضی الله عنه قال: خرج رسول الله ﷺ ونحن في الصُّفَّة فقال:
(«أيكم يحب أن يغدو كل يوم إلى بطحان أو إلى العقيق فيأتي منه بناقتين
كؤماوين في غير إثم ولا قطع رحم»؟) فقلنا: يا رسول الله ﷺ نحبُّ ذلك، قال:
(«أفلا يغدو أحدكم إلى المسجد فيعلم أو يقرأ آيتين من كتاب الله عز وجل خير
له من ناقتين وثلاث خير له من ثلاث، وأربع خير له من أربع ومن أعدادهن من
الإبل؟») ^٦
واته: (عقبه) ی کوری (عامر) ده لیت: له کاتی کدا ئیمه له (الصُّفَّة) ^٧ دا
دانیشتبوین پیغه مبهری خوا ﷺ هات و فهرمووی:

^٦ رواه مسلم (۷۰۳).

^٧ جیگایه کی سهرگراو بیوه له به شسی دواوهی مزگه و ته وه دروست کراوه بو شاواره و هه ندیک
له کوچه ران.

كام لهئيوه حەز دەكات كە هەموو پوژيک سەر له‌به‌يانى بچيىت بو
 (بطحان) يان (العقيق) و دوو وشترى كۆپاره گەورەى قەلەو له‌وى
 بينيىتەوه بى ئه‌وى گوناھبار ببيىت يا دلى هيچ خزميكي لى بئيشيىت؟
 وتمان: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ هەموومان حەز به‌وه دەكەين.
 فەرموى: ئەى ناكريىت هەر يەكى له‌ئيوه سەر له‌به‌يانى بپرات بو
 مزگەوت و دوو نايەت له‌ قورئان فير ببيىت يان بخوينيىت كە باشترە بوى
 له‌دوو وشترى مې، سيانيش باشترە بوى له‌ سيان و چواريش باشترە بوى
 له‌چوار، و به‌ ئەندازەى ژمارەى نايەتەكان باشترە بوى له‌ وشتر.

۳- عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :
 « خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ »^٨

واتە: باشترینتان ئەو كەسەيه قورئان فير ببيىت و كەسانى تريس
 فيركات.

۴- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ : (... ما اجتمع قوم في بيت من
 بيوت الله يتلون كتاب الله، ويتدارسونه بينهم ؛ إلا نزلت عليهم السكينة،
 وغشيتهم الرحمة، وحفتهم الملائكة، وذكرهم الله فيمن عنده).^٩
 واتە: هەر كۆمه‌ليک كۆبينه‌وه له‌ماليك له‌ماله‌كانى خواو قورئان
 بخويننه‌وه و به‌يه‌كترى بلينه‌وه، ئەوا بيگومان ئارامى داده‌به‌زيىت
 به‌سەريانداو، به‌زه‌يى دايان دەپۆشيىت و، فريشته‌كان چواردەوريان
 دەدهن و، خواى گەوره‌ش باسيان دەكات لای ئەوانەى كەلای ئەون.

^٨ رواه البخاري (٥٠٢٧).

^٩ رواه مسلم (٢٦٩٩).

۵- عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إنَّ اللهَ أهْلينَ منَ النَّاسِ) قالوا يا رسولَ اللهِ: من هم؟ قال: (هُم أهْلُ القرآنِ أهْلُ اللهِ وخاصَّتُه)^{۱۰} واته: بهرآستی خوا له ناو خه لکیدا دؤستانیکی هه یه. وتیان: کیئن نه وانه نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم؟ فهرموی: نه وانه قورئان خوینه کائن، دؤست و هه لبرئیرووی خوان.

۶- عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه أنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قال: « إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ »^{۱۱} واته: بهرآستی خوا به هوی نه م قورئانه وه چه ند گهل و هوزیک سه ربه رز دهکات و چه ندانی تریش نزم ونه وی دهکات.

۷- عن أبي مسعود رضي الله عنه أنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قال: (يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَأَهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ وَأَقْدَمَهُمْ قِرَاءَةً)^{۱۲} واته: نه وهی پیشنویرتی دهکات بو خه لک باشاره زاترینیان بیئت له خویندنی قورئاندا.

۸- عن أبي أمامة قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (إقْرءوا القرآنَ فإنه يأتي يومَ القيامةِ شفيعاً لأصحابه)^{۱۳}

^{۱۰} رواه أحمد في مسنده وصححه الأرناؤوط (۱۲۳۰۱). وابن ماجه في سننه وصححه الالباني (۲۱۵)

^{۱۱} رواه مسلم (۸۱۷).

^{۱۲} رواه مسلم (۶۷۳).

^{۱۳} رواه مسلم (۸۰۴).

واته: قورئان بخوینن چونکه له پوژی دوايي دا تکا کاره بو
خاوه نه کانی.

۹- عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله (ﷺ): «الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ
وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعُّعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ
شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ»^{۱۴}

واته: نهو کهسه ی قورئان به په وانی ده خوینیته وه له گه ل فريشته
به ریزو پاکه کاندایه، نهو کهسه شی قورئان ده خوینیت و زمانی ته ته له
دهکات تیايداو له سهر زاری قورسه دوو پاداشتی هیه .

۱۰- عن أبي موسى الأشعري (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مِثْلَ الْأَنْجُوتِ: رِيحٌ طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا حَلْوٌ، وَمِثْلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا
يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمِثْلِ الثَّمَرَةِ: لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حَلْوٌ، وَمِثْلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ
كَمِثْلِ الرَّيْحَانَةِ: رِيحٌ طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمِثْلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمِثْلِ
الْحَنْظَلَةِ: لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ»^{۱۵}

واته: نموونه ی پرواداری قورئان خوین وهک نموونه ی نارنجه، بوئی
خوشه و تامیشتی خوشه، پرواداری قورئان نه خوینیش وهک خورما
وايه، بوئی نییه و تامی شیرینه، نموونه ی دوو پرووی قورئان خوینیش
وهک ریحانه وایه بوئی خوشه و تامی تاله، نموونه ی دوو پرووی قورئان
نه خوینیش وهک کوژالکه وایه، بوئی نییه و تامیشتی تاله.

^{۱۴} متفق عليه: صحيح البخاري (٤٦٥٣)، صحيح مسلم (٧٩٨).

^{۱۵} متفق عليه: أخرجه البخاري (٥٤٢٧)، ومسلم (٧٩٧).

۱۱- عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي (ﷺ) قال: «لا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ : رَجُلًا آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ ، وَرَجُلًا آتَاهُ اللَّهُ مَالًا ، فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ»^{۱۶}

واته: ئيرهی بردن دروست نییه له دوو شتدا نه بیټ : پیاویک خوا قورئانی پی خه لات کردبی به ردهوام ههستی به خویندنی به پرۆژوو به شهو، پیاویکیش خوا سامانی پییه خشییټ به ردهوام له پرپی خوادا خه ریکی به خشینی بیټ به شهو به پرۆژ.

۱۲- عن البراء بن عازب (رضي الله عنه) قال: كَانَ رَجُلًا يَقْرَأُ سُورَةَ الْكَهْفِ، وَعِنْدَهُ قَرْسٌ مَرْبُوطٌ بِشَطْنَيْنِ فَتَغَشَّتْهُ سَحَابَةٌ فَجَعَلَتْ تَدْنُو، وَجَعَلَ قَرْسُهُ يَنْفِرُ مِنْهَا. فَلَمَّا أَصْحَ أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ)، فَذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ: «تِلْكَ السَّكِينَةُ تَنْزَلُ لِلْقُرْآنِ»^{۱۷}

واته: (البراء) ده لیټ : پیاویک سوره تی (الكهف) ی ده خویند، ئه سیپکی له لایوو به دوو گوریسی دریژ به سترابوو یه وه، په له هه وریک دایگرته وه وه به سه ریه وه سووری ده خوارده وه لی ی نزیک ده بوویه وه، ئه سپه که شی هه ر لی ی ئه سه له میه وه، که پرۆژ بوویه وه هاته خزمه تی پیغه مبهرو (ﷺ) بو ی باسکرد، ئه ویش فه رموی: (ئه وه ئارامی بووه له بهر قورئان دابه زیوه).

^{۱۶} متفق عليه: أخرجه البخاري في التوحيد (٧٥٢٩)، ومسلم في صلاة المسافرين (٨١٥).

^{۱۷} متفق عليه: أخرجه البخاري في فضائل القرآن (٥٠١١)، ومسلم في صلاة المسافرين (٧٩٥).

۱۳- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها لا أقول: الم حرف، ولكن: ألف حرف، ولام حرف، وميم حرف»^{۱۸}

واته: هه ركه سيك پيتيك له په پراوه كه ي خوا (قورئان) بخوينيت چا كه يه كي بو دنوسريت، چا كه كردنيش به ده نه ونده ي خو يه تي، من ناليم (الم) پيتيكه، به لكو (الف) پيتيكه و (لام) يش پيتيكه و (ميم) يش پيتيكه.

۱۴- عن النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدُمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَأَلْ عِمْرَانَ» وَضَرَبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيْتُهُنَّ بَعْدَ قَالَ: «كَانَهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ ظِلَّتَانِ سَوْدَاوَانِ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ أَوْ كَانَهُمَا حَرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ تُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا»^{۱۹}.

واته: (النَّوَّاسِ) ي كورې (سَمْعَانَ) ده لي: گويم له پيغه مبهري خوا بوو ﷺ ده يفه رمو: (له پورژي قيامه تدا قورئان ده يئيريت له گه ل خاوه نه كاني - نه وانه ي كاريان پيكر دووه - له پيشيه وه سوپه تي (البقرة) و (آل عمران) ئينجا پيغه مبهري خوا ﷺ سي نمونه ي بو هينانه وه هيشتا له بيرم نه چوونه ته وه، فه رموي: (وهك دوو په له هه ور، يا وهك دوو سي بهر كه له نيوانياندا روناكي هه يه، يا وهك دوو پؤل بالنده كه باليان راخستوه له ناسماندا، دين بهرگري له خاوه نه كانيان ده كهن)

^{۱۸} رواه الترمذي، بروانه: السلسلة الصحيحة (۳۲۲۷).

^{۱۹} رواه مسلم (۲۵۳).

دهنگ خوشکردن له کاتی قورئان خویندندا

۱- عن البراء رضي الله عنه قال : سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقرأ { والتين والزيتون } في العشاء، وما سمعتُ أحداً أحسن صوتاً منه أو قراءة. ^{۲۰}
واته: گویم له پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم بوو که له نویژی خه وتنان سورته تی:
{ والتين والزيتون } ی ده خوینده وه، گویم له که س نه بووه که وه ک نه وه
دهنگی خوش بییت یان جواتر بیخوینیته وه.

۲- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: « ما أذن الله لشيء ما أذن لنبی حسن الصوتِ يتغنى بالقرآن يجهراً به » ^{۲۱}
واته: خوای گه وره گوئی له هیچ شتیک نه گرتووه نه وه ندهدی گوئی ی
له پیغه مبهریکی دهنگ خوش گرتووه به دهنگیکی خوش و به ناشکرا
قورئان بخوینیت.

۳- عن البراء بن عازب رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (زَيَّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ؛ فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا) ^{۲۲}
واته: قورئان پرا زیننه وه به دهنگه کانتان، بیگومان دهنگی خوش
جوانی زیاتر ده به خشیت به قورئان.

^{۲۰} رواه البخاري (۷۳۵) ومسلم (۴۶۴).

^{۲۱} أخرجه البخاري: فضائل القرآن (۵۰۲۳)، ومسلم: صلاة المسافرين (۷۹۲).

^{۲۲} رواه أحمد وأبو داود وابن ماجه والحاكم وصححه الألباني في صحيح الجامع (۳۵۸۰).

٤- عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ « ليس منا من لم يتغنَّ بالقرآن »^{٢٣}

واته: له نيمه نبيه نه و كهسهى به دهنگه وه قورن ان نه خوينايت.

٥- عن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال له: (يا أبا موسى لقد أوتيت زمراً من زمامر آل داود)^{٢٤}

واته: نهى (أبو موسى) بهراستى تو دهنگيكي خوشت له دهنگه خوشه كانى بنه مالهى داودت پيدراوه.

---

^{٢٣} أخرجه البخاري برقم (٧٥٢٧).

^{٢٤} رواه البخاري: فضائل القرآن (٥٠٤٨)، ومسلم: صلاة المسافرين (٧٩٣).

گه ورهیی و پاداشتی قورئان له بهر کردن

۱- عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ أَقْرَأُ وَاصْعَدُ، فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةً حَتَّى يَقْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ) ^{٢٥}

واته: به قورئان خوین دهوتریت کاتیك دهچیته بههشتهوه: بخوینه و سهرکهوه، ئهویش دهخوینئ و بهخویندنی هه موو ئایهتیک له بههشتهو پلهیهك سهردهکهویت، تا کوئا ئایهت که له بهری کردوه.

۲- عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: إنَّ من إجلال الله إكرامُ ذي الشَّيْبَةِ الْمَسْلُومِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامِ ذِي السُّلْطَانِ الْمَقْسُوطِ. ^{٢٦}

واته: بهراستی ریژگرتن له: پیرو بهسالآچووی موسلمان و، قورئان له بهریك که توند رهوی و شلگیری تیدا نه کردبیت و، فه مانره وایهکی دادپهروه، ریژگرتنه له خوای گه وره.

۳- عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: « تعاهدوا القرآنَ فوالذي نفسي بيده لهو أشدُّ تفصيًّا من الإبلِ في عُقْلِهَا » ^{٢٧}

^{٢٥} رواه أبو داود، برواه: (السلسلة الصحيحة للألباني) رقم: (٢٢٤٠).

^{٢٦} رواه أبو داود في سننه، وابن أبي شيبة في المصنف، والبيهقي في الشعب وحسنه ابن حجر في

(التلخيص الحبير (١٨١/٢) والألباني في صحيح أبي داود رقم (٤٠٥٣).

^{٢٧} متفق عليه: البخاري (٤٦٤٧)، ومسلم (٧٩١).

واته: بهردهوام بن له پیاچوونه وهی قورئان، سویند بهو کهسهی گیانی
منی بهدهسته خیراتر لهدهست دهرئه چیت لهو وشترهی که جلهوی
لهدهست ئهدری و ناگیریتته وه.

۴- عن عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: لَوْ جُعِلَ الْقُرْآنُ فِي إِهَابٍ ثُمَّ
أُلْقِيَ فِي النَّارِ مَا احْتَرَقَ.^{۲۸}

واته: ئهگهر قورئان بخریته ناو پیستیك و فریبدریتته ناو دۆزهخه وه
ناسوتیت، (ههر ئیمانداریک قورئانی له بهر بیته ئاگری دۆزهخ
نایسوتینی، لهشی قورئان له بهر ده بیته پیستیك بو قورئانه که)

۵- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله (ﷺ): « إِنَّ الَّذِي لَيْسَ
فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْخَرِبِ »^{۲۹}
واته: ئه وه کهسهی هیچ له قورئانی لهسنگدا نییه (هیچی لی له بهر
نه کرد بیته) وهك خانووی ویران وایه.

---

^{۲۸} رواه أحمد في المسند: (۱۵۱ / ۱۵۵)، والدَّارِمِيُّ في السنن: (۴۳۰ / ۲)، وأبو يَعْلَى في
المسند: (۲ / ۲۰۷) برقم (۱۷۳۹)، وحسنه المناري في (فيض القدير: ۵ / ۳۲۴) والألباني في
(السلسلة الصحيحة: ۳۵۶۲).

^{۲۹} رواه أحمد (۱۹۴۷)، والترمذي (۲۹۱۳)، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع برقم (۱۵۲۴) وأبو
إسحاق الحويني في فتاويه الحديثية: (۱ / ۶۴)، والأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد برقم (۴۰۲).

رهوشت و ئادابه كانی قورئان خوین

۱- نیاز پاکی بۆ خوی تاكو تهنهاو دور كهوتنه وه له پروپامایی و شوهرت.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: « من قرأ القرآن فليَسألِ الله به فإنه سيجيءُ أقوامٌ يقرؤون القرآن يسألونَ به الناسُ »^{۳۰}

واته: ههركه سێك قورئانی خویند با داوای پیبكات له خوا، چونكه له داهاتوودا خه لكانێك پهیدا دهبن قورئان ده خوینن و به هوییه وه داوا له خه لکی دهكهن.

ههروهها ده فهرمویت: (اقرأوا القرآن ولا تغلوا فيه ولا تجفوا عنه ولا تأكلوا به ولا تستكثروا به)^{۳۱}

واته: قورئان بخوینن و زیده پرهوی و شلگیری تیدا مهكهن و، به هوییه وه مهخۆن و مائی پی زیاد مهكهن.

ههروهها (عبادة) كورپی (الصامت) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) زۆربهی كات سه رقالبوو كاتیك كۆچه رییهك خۆی ده گه یانده لای، دهیدایه دهست پیاویك تاكو قورئانی فیركات، جارێکیان پیاویکی دایه دهست من له ماله وه له لام ده مایه وه و ئیواران له خواردنی ماله وه خواردنم پیده داو قورئانم فیرده كرت، داوای گه پرانه وهی بۆلای كه سووکاری كه وانێکی به خه لات بۆ ناردم، تانیسته له و كه وانه چاكتره جوانترم

^{۳۰} رواه الترمذي (۲۹۱۷)، وأحمد (۱۹۹۴)، وابن أبي شيبة، والطبراني البيهقي عن عمران بن حصين، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۲۵۷).

^{۳۱} رواه أحمد، والطبراني، والحاكم، والبيهقي عن عبادة بن الصامت وقال ابن حجر في الفتح: سنده قوي (۲۸۲/۱۴)، وصححه الألباني (السلسلة الصحيحة: ۲۶۰).

نه بېنېيوو، منيش رۆشتم بۆ لاي پيغهمبەرى خوا (ﷺ) وتم:

چى تيدا دەبىنى ئەي پيغهمبەرى خوا ؟

فەر مووى: (جَمْرَةٌ بَيْنَ كَتْفَيْكَ تَقْلُدُهَا أَوْ تَعْلُقُهَا) ^{۳۲}

واته: سكلېكە لەنيوان هەردوو شانتياديه، جا ئيتەر لە ملي كهيت يان هەليواسيت.

۲- باشتەر وايه لە حالەتى لەش گراني و، بى دەستنوويژى دا قورئان نه خوينايت.

۳- پاك و خاويىنى شوين ولهش و جل و بەرگ.

۴- پاك كردنه وەي دەم بە (سواك).

پيغهمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مويت: « إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا تَسَوَّكَ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّيَ قَامَ الْمَلِكُ خَلْفَهُ فَمَسَعَ لِقْرَاءَتِهِ فَيَدْنُو مِنْهُ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا حَتَّى يَضَعَ فَاهُ عَلَى فِيهِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا صَارَ فِي جَوْفِ الْمَلِكِ فَطَهَّرُوا أَفْوَاهَهُمْ لِلْقُرْآنِ. ^{۳۳}

واته: بەراستى هەربەندەيهك (سواك) بەكار بهيىنى و پاشان هەستى نويز بكات، فريشتهيهك لە پشتيهوه دەوستى و گوى لە خويناى دەگريت و، لىي نزيك دەبيتهوه تا وەكو دەم دەخاته سەر دەمى، بەراستى ئەو قورئانەي كه لە دەمى ديته دەرەوه دەچيته ناو سنگى فريشتهكهوه، كه وايوو دەمتان پاكەنەوه بۆ قورئان.

^{۳۲} رواه أبو داود، وأحمد وصححه الألباني في صحيح أبي داود (۲۹۱۶) و، شعيب الأرنؤوط في مسند أحمد (۲/۳).

^{۳۳} رواه البيهقي عن علي بن أبي طالب (۳۸/۱) وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۱۲۱۳).

پیشہوا (علی) یش (ﷺ) ده لیت:

﴿إِنَّ أَفْوَاهَكُمْ طُرُقٌ لِلْقُرْآنِ فَطَيَّبُوهَا بِالسَّوَاكِ﴾^{۳۴}

واته: به راستی دهمتان ریگایه بو قورئان، که وابوو پاکی بکنه وه به (سواک).

۵- سوننه ته پرو له پروگه (قبلة) بکریت، به لام به پیوه وه له کاتی ریگردنداو به دانیشتن و له سهر ته نیشتن و به پراکشانیشت دروسته.

خوای گه وره ده فهرمویت :

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ ...﴾ (آل عمران : ۱۹۱)

واته: ئه وه که سانه ی به پیوه وه به دانیشتن و له سهر ته نیشتن و پراکشان یادی خوا ده که ن.

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت:

﴿إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ سَيِّدًا وَإِنَّ سَيِّدَ الْمَجَالِسِ قِبَالَةَ الْقِبْلَةِ﴾^{۳۵}

واته: به راستی هه موو شتیک گه وره یه کی هه یه وه، گه وره ی هه موو نشتگه یه کیش به رامبه ر پروگه یه.

۶- خویندنی (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

خوای گه وره ده فهرمویت :

﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (الحل : ۹۸)

واته: جا هه رکه ویستت قورئان بخوینیت، به ر له وه په نا بگره به خوا له شهیتانی نه فرین لی^۶ کراو.

^{۳۴} رواه بن ماجه وصححه الالباني في السلسلة الصحيحة (۱۲۱۳).

^{۳۵} رواه الطبراني عن أبي هريرة ﷺ وحسنه الالباني في صحيح الترغيب والترهيب. (۱۰۷/۳).

۷ - ملکه چیبون و نارام گرتن له گه ل ههست کردن به گه وره یی ئه و
زاته ی فه رمایشته که ی ده خوینیتته وه .

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَشِعًا
مُتَّصِدًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الحشر ۲۱)

واته: ئه گه ر ئه م قورئانه مان بو سهر کیو ی ک داببه زاندا یه، ئه و ده تبینی
به کزی ی و له ت له ت بووی له ترسی خوا، ئیمه ئه م نمووانه له قورئاندا
به چهند شیوه و وینه ی که دینینه وه بو خه لکی به لکو بیر بکه نه وه و تی
بگه ن.

ههروه ها ده فه رموی: ﴿وَيَحْزَنُونَ لِالَّذِقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾

(الإسراء: ۱۰۹)

واته: هه ر کات قورئانیان بو بخوینریتته وه چه ناکه نه وی ده که ن
وده گری ن و ئیمانیا ن زیاتر ده بی ت.

۸ - ورد بوونه وه و بیر کردنه وه له ئایه ته کانی .

خوای گه وره ده فه رموی:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (محمد: ۲۴)

واته: ئایا ئه وانه بو له ئایه ته کانی قورئان پانامین و بیر ناکه نه وه،
به لکو ئه وانه قوفل له سهر دلایان دراوه .

ههروه ها ده فه رموی:

﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (ص: ۲۹)

واته: ئەمە كەتیبیكى پیرۆزە، دامان بەزاندووہ بوئوئەى محمد (ﷺ) تا ئەوانە لە ئایەتەكانى رابمیین و، ژىرو ھۆشيارەكانىش ئامۆژگارى لىوەرگرن.

پيشهوا (علي) يش (ﷺ) دەلييت: لا خير في عبادة لا فقه فيها، ولا في قراءة لا تدبر فيها.^{٣٦}

واته: خيّر لەو بەنداىەتیهدا نى يە كە تىگەشتنى تيدا نەبييت و، ھەروەھا ئەو خويندەنەوہش ورد بوونەوہى تيدا نەبييت.

(ابن عباس) يش (ﷺ) دەلييت: لَأَنْ أَقْرَأَ الْبَقْرَةَ فِي لَيْلَةٍ فَأَدَّبَهَا وَأَرْتَلَهَا أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ أَجْمَعَ هَذْرَمَةً.^{٣٧}

واته: بەراستى ئەگەر سوپەتى (البقرة) لەشەويكدا بەتىگەشتنەوہ و بەجوانى و لەسەرخويى بخوينمەوہ پيم خوشتەرە لەوہى ھەموو قورئان بەپەلە بخوينمەوہ.

٩- خويندەنەوہى قورئان بە لەسەرخويى و بى پەلەکردن و خەتم نەکردنى لەماوہى سى شەو كەمتردا.

خوای گەورە دەفەر موى: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل ٤)

واته: زۆر بەجوانى و لەسەر خويى قورئان بخوينەرەوہ.

پيغەمبەرى خوایش (ﷺ) دەفەر موييت:

لا يفقه من قرأ القرآن في أقل من ثلاث.^{٣٨}

واته: تيناگات لە قورئان كەسيك لەماوہى سى پوژ كەمتردا بيخوينييتەوہ.

^{٣٦} إحياء علوم الدين، بتخريج الحافظ العراقي (٤٢ / ٢).

^{٣٧} فضائل القرآن، لابن كثير: ١٥٧.

^{٣٨} رواه أحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه وصححه الألباني في صحيح أبي داود (١٣٩٠).

۱۰- داوا کردنی به زهیی له خوای گه وره له کاتی خویندنی نایه ته کانی به زهیی و په نا گرتن به خوا له سزا کانی له کاتی نایه ته کانی سزادا.

عن عوف بن مالك الأشجعي قال: قمتُ مع رسول الله (ﷺ) ليلةً فقام فقراً سورة البقرة لا يمرّ بآية رحمة إلا وقف فسأل ولا يمر بآية عذاب إلا وقف فتعوّذ.^{۳۹}
 واته: شه ویکیان له گهل پیغه مبهری خوادا (ﷺ) نویژم کرد، سوپه تی (البقرة) ی خویند، کاتیك ده گه شته نایه تیك له نایه ته کانی به زهیی ده وستا و داوای به زهیی ده کرد و کاتیكیش ده گه شته نایه تیك له نایه ته کانی سزا ده وستا و په نای به خوا ده گرت.

۱۱- خویندن به ئاوازو دهنگیکی خو شه وه، وهك پیشتر باسما لیه کرد.

۱۲- وهستان له کو تایی نایه ته کاندا.

سه بارهت به چوئیتی قورئان خویندنی پیغه مبهری خوا (ﷺ) پرسیار کرا له (أم سلمة) - خوای لی رازیبیت - ئه ویش فه رموی: کان یقطع قراءته آیه آیه { الحمد لله رب العالمين } ثم یقف { الرحمن الرحيم } ثم یقف.^{۴۰}
 واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له کو تایی نایه ته کاندا ده وستا، { الحمد لله رب العالمين } ی ده خویند پاشان ده وستا، { الرحمن الرحيم } ی ده خویندو پاشان ده وستا.

^{۳۹} رواه أحمد وأبو داود والنسائي وصححه الألباني في صحيح أبي داود (۷۷۶).

^{۴۰} أخرجه أبو داود برقم (۴۰۰۱)، وأحمد في المسند (۶/۳۰۲)، برواه: صحيح الجامع الصغير للألباني برقم (۵۰۰۰).

۱۳- کار کردن به فرمانه‌کانی قورئان و دورکه و تنه‌وه له
قه دهغه کراوه‌کانی .

پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فهرمویت: (سَيَخْرُجُ أَقْوَامٌ مِنْ أُمَّتِي يَشْرَبُونَ الْقِرَانَ
كَشْرِبَهُمُ اللَّبْنَ)^{۴۱}

واته: له داهاتوودا له ناو ئوممه‌ته‌که‌مدا خه‌لکانیک په‌یدا ده‌بن قورئان
ده‌خونه‌وه - بیرى لینا‌که‌نه‌وه‌و کارى پینا‌که‌ن و به‌سه‌ر زمانیاندا
تیده‌په‌ریت - وه‌ك چۆن شیر ده‌خونه‌وه .

(ابن عمر) یش (ﷺ) ده‌لیت: لقد عشتُ برهةً من دهرٍ وإنَّ أحدنا يُؤتى الإيمان
قبل القرآن وتنزل السورة على محمد (ﷺ) فيتعلم حلالها وحرامها...^{۴۲}

واته: هه‌ریه‌کیک له‌ئیمه‌ فی‌ری باوه‌ر (ایمان) ده‌بوو پینش ئه‌وه‌ی فی‌ری
قورئان بی‌ت، کاتی‌ک سو‌په‌تیک بو محمد (ﷺ) ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ فی‌ری
حه‌لال و حه‌رامی ده‌بووین و له‌شوینی پی‌ویستدا ده‌وه‌ستاین و
تیده‌فکراین .

(ابن مسعود) یش (ﷺ) ده‌لیت: كَانَ الرَّجُلُ مِّنَّا إِذَا تَعَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُجَاوِزْهُنَّ
حَتَّى يَعْرِفَ مَعَانِيَهُنَّ وَالْعَمَلَ بِهِنَّ.^{۴۳}

واته: هه‌ریپاویک له‌ئیمه‌ ده‌ ئایه‌تی له‌ قورئان له‌به‌رکردایه‌ به‌سه‌ریدا
تینه‌ده‌په‌ری تاوه‌کو مانای نه‌زانیا‌یه‌و کارى پینه‌کردبا‌یه‌ .

^{۴۱} صحیح الجامع للالبانی (۲/ ۳۴۰).

^{۴۲} رواه البيهقي في سننه برقم (۵۴۹۶)، والحاكم في المستدرک برقم (۱۰۱) وقال: صحیح علی شرط
الشیخین، ووافقه الذهبي، وصححه الهیثمی فی جمع الزوائد (۱/ ۴۰۴).

^{۴۳} أخرجه الطبري في التفسير وصححه (۱/ ۷۴، ۸۳)، والحاكم في المستدرک (۱/ ۵۵۷)، وصححه
ووافقه الذهبي.

۱۴- گویگرتن و بیدهنگ بوون بۆ خویندنه وهی قورئان.

خوای گهوره دهفهرمویت:

﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الأعراف ۲۰۴).

واته: ئەگەر قورئان خوینرا گوئی بۆ بگرن و بیدهنگ بن به لکو خوا به زهیی پیتانا بیته وه.

۱۵- نه بچراندنی خویندن مه گهر پیویست کات.

جابر رضی اللہ عنہ ده لیٹ: له گه ل پیغه مبهری خوادا رضی اللہ عنہ چوینه دهر وه بۆ غه زای (ذات الرقاع) له وی پیاو یك ژنی یه کیك له بیبا وه ره کان ده کوژیست، بیبا وه ره کهش سویند ده خوات که واز نه هی نیست تا خوینی یه کیك له ها وه لانی محمد رضی اللہ عنہ نه رژیست، دهر وا به شوینیاندا، پیغه مبه ریش رضی اللہ عنہ له شوینی کدا داده به زیت و ده فهرمویت: (من رجل یکلؤنا)؟

واته: کی پاسه وانیمان ده کات؟ پیاو یك له کوچه ره کان پیاو یكیش له پشتیوانان ههستان و، پیغه مبه ریش رضی اللہ عنہ فهرمووی: (کونا بقم الشعب) واته: له دم ئەم شیوه دا بن، کاتیك گه شتنه ئەوی، کوچه ریه که راکشاو هاو پریکه ی دهستی کرد به نو یژ کردن، بیبا وه ره کهش هات و کاتیك زانی ئەوانن، تیریکی تیگرت و پیکای، ئەویش تیره که ی دهر هی ناو نو یژه که ی نه پری تا سی تیری لیدا، پاشان چه مایه وه و کپنوشی برد، پاشان ها وه له که ی بیدار بوویه وه، کاتیك بیبا وه ره که دنیایا بوو که ناسیویانه ته وه هه له ات و، کوچه ریه کهش به هاو پریکه ی گوت: (سبحان الله) بۆچی بیدارت نه کردمه وه؟

وتی: له خویندنی سوپه تیگدا بووم ههزم نه کرد بیپرم.^{٤٤}

١٦- کپنوش بردن له کاتی خویندن یا بیستنی نایه تی کپنوش (سجدة) دا.

أبو رافع دهلی: له گه ل (أبو هريرة) نوپژئی شیوانم کرد، (إذا السماء انشقت) ی خویندو کپنوشی تییدا برد، منیش پیم وت: ئەم کپنوشه چییه؟ فهرمووی: له پشت (أبو القاسم) هوه ئەم کپنوشه م بردووه، بهردهوام ئەم کپنوشه ده بهم تاده گم به خزمه تی.^{٤٥}

تیبینی: ئەم (سجدة) یه له نوپژو له ده ره وهی نوپژدا فه پزنی یه به لکو سوننه ته، چونکه (زید) ی کوری (ثابت) ﷺ دهلی: سوپه تی ﴿وَاللَّجْرِ﴾ م بو پیغه مبه ر (ﷺ) خویندو کپنوشی تییدا نه برد.^{٤٦}

پییشه وا (عمر) یش ﷺ دهلی: فمن سجد فقد أصاب ومن لم يسجد فلا إثم عليه، إنَّ الله لم يفرض السجودَ إلا أن شاء.^{٤٧}

واته: هه ر که سی کپنوش ببات پیکاویتی و هه ر که سی کیش کپنوش نه بات تاوانی له سه ر نییه، خوی گه وره فه پزی نه کردووه و ویستی خو مانه.

وه له سه ر رای به هیزی زانایان پیویستی به ده ست نوپژو روو له پووگه (قبلة) و، سه لام دانه وه نیه چونکه نوپژ نیه تا ئەمانه ی پیویست بیئ،

^{٤٤} رواد أبوداود وحسنه الألباني في صحيح أبي داود (٢٧٦/١) برقم (١٨٢).

^{٤٥} رواد البخاري (٧٣٤، ١٠٢٤، ١٠٢٨)، ومسلم (٥٧٨).

^{٤٦} رواد البخاري (١٠٢٣)، ومسلم (٥٧٧).

^{٤٧} رواد البخاري (١٠٢٧).

ئەوھشى دەلّیت نوّیژە بەلگەھى بەدەستەوھ نیه.^{٤٨}
ژمارەشیان (١٥) (سجدة)یە:

١- الأعراف (٢٠٦)	٢- الرعد (١٥)
٣- النحل (٥٠)	٤- الإسراء (١٠٩)
٥- مريم (٥٨)	٦- الحج (١٨)
٧- الحج (٧٧)	٨- الفرقان (٦٠)
٩- النمل (٢٥)	١٠- السجدة (١٥)
١١- ص (٢٤)	١٢- فصلت (٣٧)
١٣- النجم (٦٢)	١٤- الإنشاق (٢١)
١٥- العلق (١٩)	

---

٤٨ پروانە: المحلى لابن حزم: (١١١/٥)، تمام المنة للالباني: (٢٧٠/١)، مجموع فتاوي ومقالات بن باز: (٤٠٦/١١).

بهشی دووهم

جوړه‌ګانی خویندنه‌وهی قورئان

۱- التحقیق: خویندنه‌وهی قورئان به‌هیواشی و له‌سه‌رخوئی، له‌گه‌ل ټیپرامان و وردبوونه‌وه له‌واتاکانی، به‌په‌چاوغرتنی گشت یاساکانی (تجوید).

۲- الحَر: خویندنه‌وهی قورئان به‌خیرایی، له‌گه‌ل په‌چاوغرتنی یاساکانی (تجوید) و (إعراب).

۳- التدویر: حاله‌تی مام ناوهند، که په‌سند کراوه له‌لایه‌ن زوړینه‌ی زانایان و خوینه‌رانه‌وه.

(ابن الجزري) له‌پیشه‌کویه‌که‌یدا ده‌لیت :

وَيُقْرَأُ الْقُرْآنُ بِ: التَّحْقِيقِ مَعِ حَذْرِ وَتَدْوِيرٍ، وَكُلُّ مُتَّبِعٍ

خویندنه‌وه‌ش به‌هرکام له‌م سى جوړه دروسته‌و، له‌ژیر نایه‌تی:

﴿وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل: ۴۰) جیى ده‌بیته‌وه .

تیبینی: هندی له‌ زانایان پله‌ی (الترتیل) به‌پله‌یه‌کی سه‌به‌خو له‌دوای پله‌ی (التحقیق)‌وهه داده‌نین و خویندنه‌وه‌ش له‌هرردوکیاندا به‌هیواشی و له‌سه‌رخوئی، به‌وه لیکیان جیاده‌که‌نه‌وه که‌ده‌لین (التحقیق) بو فیربوونه چونکه شیوازیکی خاوتره‌و یاساکانی ته‌جوید باشر تیباندا جیبه‌جیده‌کریت، به‌لام (الترتیل) نه‌و شیوازه‌یه که خوینه‌ر دوی فیربوونی قورئان له‌سه‌ری به‌رده‌وام ده‌بیټ.

(الرَّمْرَمَة): قورئان خوین له بهر خوویه وهو به دهنگیکی نزم قورئان
 بخوینیت به شیویه که ئه وانه ی دهوروبه ری به باشی نه بییستن.
 ئەم جوړه ش هندی له زانایان باسیان لیوه کردووه و ده لاین به شیکه له
 شیوازی (الحدر) ^{۴۹}

(الهذرمه) یا (الهذ): خویندنه وهی قورئان زور به خیرایی به جوړیک که
 خوینر نه توانیت ره چاوی یاساکانی ته جویدو، تیرامی له نایه ته کان.
 بویه زانایان به پشت به ستن به چهند به لگه یه که ئەم جوړه خویندنه به
 دروست نازانن، له وانه:

جاریکیان پیاویک دیته لای (ابن مسعود) رضی الله عنه و پیی دهلی:
 من سوږه ته کانی (المفصل) ° له یه که (رکعة) دا ده خوینم.
 (ابن مسعود) یش وتی: هَذَا كَهَذَا الشَّعْرِ !! لَقَدْ عَلِمْتُ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ
 اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ بِهِنَّ سُورَتَيْنِ فِي رُكْعَةٍ. ^{۵۱}
 واته: وه که له بهر کردن و خویندنه وهی شیعر!! من دلنایام که پیغه مبهری
 خوا ﷺ دوو له و سوږه تانه ی - که له کورتی و دریزیدا له یه که وه
 نزیکبوون - له یه که (رکعة) دا ده خویند.

^{۴۹} پروانه: نهاية القول المفيد في فن التجويد للشيخ محمد نصر ل ۲۸.

^{۵۰} سوږه ته کانی (المفصل) له سوږه تی (الحجرات) هوه تا کو تایی سوږه تی (الناس) ه.

^{۵۱} متفق عليه: البخاري (۷۷۵) و مسلم (۲۰۴).

هه له كردن (اللحن)

(اللحن) له زمانه وانیدا: هه له و لادان له راستی.

له زاروه شدا: هه له یه که له نا کاو توشی و ته (لفظ) ده بیټ و هه ندی جار و اتا و مانا تیك دهدات و، هه ندی جاریش یاسا کانی خویندنه وه. ئەمیش ده بیټ به دوو به شه وه:

۱- (اللحن الجلی) هه له ی ئاشکرا:

هه له یه که له نا کاو توشی وشه ده بیټ و یاسا کانی خویندنه وه و شیوازی وشه که تیك دهدات، جا مانای وشه که بگورپیت یان نا. بویه ئەم ناوه شی لیئراوه چونکه شاره زایان و کهسانی تریش به ئاشکرا ههستی پیده کهن.

ئەم جوړه هه له یه له وشه و، پیت و، جووله و (حرکات) زهنه دا پرووده دات:

أ- له پیت دا که سی شیوه ی هیه:

۱- گورپینی پیتیک به پیتیکی تر، وهک:

گورپینی { صراط } بو (صرات) (مانا ناگورپیت)

یان { وَأَصْرُوا } بو (وَأَسْرُوا) (مانا دهگورپیت)

۲- زیاد کردنی پیتیک بو وشه که، وهک:

{ إِيَّاكَ نَعْبُدُ } بکریټ به (إِيَّاكَ نَعْبُدُو) (مانا ناگورپیت)

{ وَكُنَّا سَائِلِينَ } بکریټ به (وَلَا تُسْأَلُونَ) (مانا دهگورپیت)

۳- که مکردنه وه ی پیتیک له وشه که، بو نمونه:

﴿فَإِذَا جَاءتِ الطَّامَةُ﴾ بکریټ به (إِذَا جَاءتِ الطَّامَةُ)

ب- له وشهدا ئەمیش سی شیوهی ههیه:

۱- گۆرینی وشهیهک به وشهیهکی تر، بۆ نمونه:

(والله غفورٌ حلیمٌ) به (والله غفورٌ رحیمٌ) بخوینریتهوه.

۲- زیادکردنی وشهیهک له ئایهتیک دا، وهک:

(أو تحریرُ رقبةٍ) بکریت به (أو تحریرُ رقبةٍ مؤمنةٍ)

۳- کهمکردنی وشهیهک له ئایهتیک، وهک:

(والله ما فی السموات وما فی الأرض) بکریت به (والله ما فی السموات

والأرض)

ج- له جووله (حركات) و زهنه دا:

گۆرینی (ضمّة) به (فتحة) وهک:

(الحمدُ لله) بگۆریت بۆ (الحمدُ لله) یان بۆ (الحمدُ لله). (مانا ناگۆریت)

(أُنعمتَ) بگۆریت بۆ (أُنعمتُ) (مانا دهگۆریت)

حوکمی (اللعن الجلی):

ئهم جوړه (لعن) ه به تیکرای دهنگی زانایان چهرامه و خاوه نه که ی له دوا

پوژدا سزا دهدریت ئەگەر به ئەنقهست بیانکات، ههروهها له

حاله تیکیشدا ئەگەر نه زان بیّت به لām کهمته رخه می بکات و ههولی

فیربوون نه دات.

به لām ئەگەر لیی تیکچوو، یان له پیناوی فیربووندا ئەو هه لانه ی کرد

به تاوان بوی نانوسریت.

۲- (اللعن الخفی) هه له ی شاراه: هه له یه که له نا کاو توشی وشه ده بیّت

و یاسا کانی خویندنه وه تیک ده دات، به لām مانا ناگۆریت.

ئەم جۆرەشيان دەبىت بە دوو بەشەوہ:

أ- بەشىكى خوينەرانی قورئان بەگشتى ھەستى پىدەكەن.

وہك وازھىتان لە (إدغام) و (إخفاء) و (إظهار) و ... ھتد.

ب- بەشىكىشى قورئانخوينى تەواو شارەزا نەبىت كەسىتر ھەستى پىناكات.

وہك: زۆر دووبارەكردنەوہى پىتى (ر) و، گەورەكردنى پىتى (ل)

لەكاتىكدا خۆى بچوو كىيىت و، زیادەپروىى لەمىنگەكان و، كەم

وزىادكردنى مەدەكان و ... ھتد.

بۆيە ئەم ناوہشى لىئراوہ چونكە تەنھا كەسانى شارەزاو لىئاتوو

ھەستى پىدەكەن و لای خەلكانى تر شاراويە.

حوكمى (اللعن الخفي):

زانايان بوون بەدوو بەشەوہ ھەندىكى بەحەپام و ھەندىكى تریشيان بە

(مكروہ)ى دەزانن.

بەلام لەسەر پاي بەھىزى زانايان تەنھا لەسەر ئەو كەسانە حەپامە كە

تواناي فيربوونيان ھەيە بەلام ھەولى بۆ نادەن.^{۵۲}

---

^{۵۲} برونانہ: الروضة الندية شرح متن الجزرية: (۲/ ۳۳) محمود بن محمد عبد المنعم بن عبد السلام العبد، حق التلاوة ل ۶۵-۶۷.

په نا گرتن (الإستعاذة)

خوای گه وره ده فهرموی:

﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸)

واته: هه رکه ویستت قورئان بخوینیت، بهر له وه په نا بگره به خوا له شهیتانی نه فرین لیکراو.

شیوه کانی:

۱- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

۲- أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

خوای گه وره ده فهرموی:

﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

(فصلت: ۳۶)

۳- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.

۴- أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.^{۵۲}

(هَمَزِهِ) واته: شیتی و خنکاندنی و، (نَفْخِهِ) واته: پوزو خو به گه وره زانینی و، (نَفْثِهِ) واته: شیعو هونراوهی.

شوینی خویندنی: خویندنی (الإستعاذة) پییش خویندنی قورئانی پیروزو، به شیکیش نیه له قورئان.

به لأم شیوازی یه کهم په سهند کراوی تی کرای زانایانه.

^{۵۲} رواه أبو داود والترمذي وصححه الألباني في مشكاة المصابيح (۲۷۰/۱).

حوکمی (الإستعاذة):

وتنى لهلاى زوربهى زانايان (الجمهور) سوننه تهو، هه نديكيش له زانايان ده لئين (واجب) پيويسته چونكه خواى گه و ره فه رمانى پيكر دو وه:
﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

به رز كردنه وه و نزم كردنه وهى دهنگ له كاتى خويندنى (الإستعاذة) دا:

لهم حاله تانهى خواره وه دا (الإستعاذة) به دهنگى به رز ده خوينريت:

۱- نه گهر قورئان خوين به دهنگى به رز قورئان بخوينيت كه سيكى ديكه ش گويى لى بگريت.

۲- له كاتى فيركردن و وتنه وهى قورئانى پيروز دا.

۳- له ده ستيپيكردى قورئان خويندنى به كومه لدا.

لهم حاله تانهى خواره وه شدا به دهنگى نزم ده خوينريت:

۱- له نويز كردندا، نويزى تاك بيت يان به كومه ل.

۲- كه سيك ته نها بو خوى قورئان بخوينيت، خويندنه كه به دهنگى به رز بيت يا نزم.

۳- له كورپى قورئان خويندنى به كومه لدا، به مارجيك يه كه م خوينه ر نه بيت.

ناوی خوا هیئان (البَسْمَلَة)

تهنها يهك شيوهى ههيه كه: (بسم الله الرحمن الرحيم) ه، وپيش
قورئان خوئندنه.

حوكمى خوئندنى (بسم الله الرحمن الرحيم) له نيوان سوپهتهكانى
قورئانى پيروئدا:

حوكمى خوئندنى (بسم الله الرحمن الرحيم) بنيات دهنريت له سهر ئه و
جياوازيه ي كه له نيوان زاناياندا (رهحمهتى خويان ليبيت) ههيه سه بارهت
به وهى ئايا (بسم الله ...) ئايه تيكه له قورئان يان ئايه تيک نيه، ئه مهش
كورتى بوچوونه كانيانه:

۱- (بسم الله الرحمن الرحيم) به ئايه تيک له گشت سوپهتهكان دادهنريت
تهنها سوپهتى (التوبة) نه بييت، كه و ابو له سهر ئه م رايه خوئندنى
له نيوان سوپهتهكاندا پيوست (واجب) ه، ئه مه راي پيشهوا شافيعى يه
رهحمهتى خويان ليبيت.

۲- ئايه تيكى سه ره خو به بو پيروئى و جيا كردنه وى سوپهتهكانه
له يه كتر، له سهر ئه م رايه خوئندنى چاك (مستحب) ه، ئه مهش راي
پيشهوا ئه حمه دى كورپى حه نبل و عه بدوللاى كورپى ئه لموبارهك و
تويژره وانى مه زه بى ئه بو حه نيغه و فه رموده ناسان و شه يخولئيسلام
ئيبنو ته يمييه و ئين بازو ئين عوسه يمينه ره حمه تى خويان ليبيت.^٤

^٤ بروانه: (مجموع الفتاوى ٢٢/٤٠٦)، تفسير العلامة محمد العثيمين (٤/٢)، ته فسيري پامان:

ئه حمه د كاكه محمود ل ٦.

- ۳- ئایه تیگه تهنه له سوپه تی (الفاتحة) دا.
- ۴- ئایه تیگه نیه له قورئانی پیروژ، ئەمەش پرای پێشەوا مالیک و ئەبوحنیفەیه رەحمەتی خویان لیبت.

تیبینی:

- ۱- هەموو زانیان یەكدهنگن كه (بسم الله الرحمن الرحيم) به شه ئایه تیگه له سوپه تی (النمل) °° و، ئایه تیش نیه له سوپه تی (التوبة).
- ۲- خویندنی (بسم الله الرحمن الرحيم) له نیوان سوپه ته كاندا له ریوایه تی (حفص) له (عاصم) هوه، (واته: ئەوهی كه ئەمپرو دێخوینینه وه) پێویست (واجب) ه.

شیوازه کانی خویندنی (الإستعاذة) و (البسمة) له کاتی قورئان خویندندا:

- ۱- جیاکردنه وهی ههرسیکیان (الإستعاذة - البسمة - سوپه ته که) له یه کدی.
- ۲- لکاندنی یه کهم (الإستعاذة) به دووه مه وه (البسمة) و جیاکردنه وهی دووه له سییه م (سوپه ته که).
- ۳- جیاکردنه وهی یه کهم (الإستعاذة) و لکاندنی دووه م (البسمة) به سوپه ته که وه.
- ۴- خویندنه وهی ههرسیکیان به سه ر یه که وه.

°° { إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } (النمل: ۳۰).

شیوازه‌کانی خویندنی (البسمله) له نیوان سوپه‌ته‌کاندا جگه له نیوان
(الأنفال) و (التوبة) سیانن:

۱- جیاکردنه‌وی هه‌رسیکیان له یه‌کتر، واته: وه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی
سوپه‌ته‌که‌و پاشان وه‌ستان له‌سه‌ر (البسمله) و پاشان ده‌ستپێکردن
به‌سوپه‌تی دووهم.

۲- جیاکردنه‌وی یه‌که‌م و لکاندنی دووهم به‌سییه‌مه‌وه.

۳- لکاندنی هه‌رسیکیان پێکه‌وه.

واته: وه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی سوپه‌تی پێشوو، پاشان لکاندنی
(البسمله) به‌سه‌ره‌تای سوپه‌تی داها‌توو‌ه‌وه.

به‌لام پووی چوارهم دروست نیه، واته: لکاندنی کۆتایی سوپه‌تی
پێشوو به (البسمله) وه‌و پاشان وه‌ستان له‌سه‌ر (البسمله) و پاشان
ده‌ستپێکردن به‌سوپه‌تی دووهم، چونکه شوینی (البسمله) سه‌ره‌تای
سوپه‌ته‌ نه‌ک کۆتایی.

هه‌روه‌ها شیوه‌کانی خویندنی (الأنفال) و (التوبة) ش سیانن:

۱- وه‌ستان-به‌هه‌ناسه‌وه- (الوقف) له‌سه‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و

پاشان خویندنی ﴿بِرَأۡءِ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ به‌بی (بَسْمَلَة).

۲- گه‌یاندنی هه‌ردووکیان (الوصل) ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

۳- وه‌ستان-به‌بی هه‌ناسه- (السکت) له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿عَلِيمٌ﴾ پاشان

خویندنی ﴿بِرَأۡءِ...﴾.

به شی سییه م

شوینی دهرچوونی پیته کان (مخارج الحروف)

ئهم به شه به گرنگترین به شه کانی ته جوید داده نریت بویه پیویسته
قورئان خوین گرنگیه کی ته وای پیبدات ئه ویش به:

۱- راستکردنه وهی مه خره جی پیته کان.

۲- پیدانی سیفه تی پیته کان.

۳- راهینانی زمان و دهم تا وه کو ده بیته خو و له و که سه دا.

هر بویه (ابن الجزري) ده لیئت:

إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌّ   قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلَىٰ أَنْ يَعْلَمُوا
مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصَّفَاتِ   لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ

پیناسه ی مه خره ج:

بریتیه له شوینی دهرچوونی پیته کان له کاتی دهر برینیاندا، یا
ئه وشوینه ی که دهنگی پیته که تییدا کۆتایی دیت و به هویه وه
له پیته کانی تر جودا ده بیته وه. مه خره جه کانیش دوو جوړن:

۱- المخرجُ المحقق: ئه و مه خره جه یه که پشت ده به سستی به به شیکی
دیاریکراو له به شه کانی گه روو یا زمان یا هه ردوو لیو.

۲- المخرج المقدر: ئه و مه خره جه یه که پشت به شوینیکی دیاریکراوی
نابه سستی و له و هه وایه پیک هاتووه که له هه ردوو بو شایی گه روو و
دوم دایه، هر بویه قبولی زیاد کردن و که مکردنیش ده کات، ئهم
مه خره جه ش هه رسی پیته کانی مه ددی لیوه دهر ده چیت.

چۆنىتى دۆزىنەۋەى مەخرەج:

بۇ دۆزىنەۋەى مەخرەجى ھەر پىتتېك لەپىتەكان (سكون) زەننە يان (شدة) يەك بده بەپىتەكەۋ لەپاش ھەمزەيەكى جولاًۋ (متحرك) ەۋە بىخوینەرەۋە، لەھەر شوینىكدا پىتەكە كۆتايى ھات ئەۋە مەخرەجى پىتەكەيە.

نمونه: بۇ دۆزىنەۋەى مەخرەجى پىتتى (ب) دەلىين: (أب)، كەۋاتە مەخرەجى پىتتى (ب) ھەردوۋ لىۋە.

بەلام بۇ دۆزىنەۋەى مەخرەجى پىتەكانى مەدد پىتتېكى (فتحة) دار بخەرە پىش پىتتى (ألف) و، پىتتېكى (ضمّة) دارىش بخەرە پىش پىتتى (و) و، ھەرەھا پىتتېكى (كسرة) دارىش بخەرە پىش پىتتى (ي). بۇ نمونه: قال، يقول، قيل.

پىتەكانى زمانى عەرەبى (الهجائي)

پىتەكانى زمانى عەرەبى دەبن بە دوۋبەشەۋە:

۱- پىتە سەرەككەكان: كە لەسەر پاي زۆرىنەى زانايان ژمارەيان (۲۹) پىتە، بۆيە (الطبيي) دەلىت:

وَعِدَّةُ الْخُرُوفِ لِلْهَجَاءِ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ بِأَلْفِ امْتِرَاءٍ^۶

أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ك، ل، م، ن، ه، و، لا^۷، ي.

^۶ المفيد في علم التجويد شهاب الدين أحمد بن أحمد بن بدرالدين بن إبراهيم الطيبي ل ۴ .

^۷ مەبەست لە(لا)لېرەدا پىتتى ئەلىفە كە ھەمىشە زەننەدارەۋ پىشەۋەى (مفتوح) ە، لەزمانى

عەرەبىشدا پىتتى زەننەدار ناكەۋىتە سەرەتاۋە بەلكو پىۋىستى بەپىتتېك ھەيە بکەۋىتە پىشەۋە، جا زانايانى زمان (لغة) پىتتى لاميان لەپىشەۋەى داناۋە، لەبەر ئەۋەى پىتتى ئەلىف خزمەتتېكى زۆرى

وهك: ﴿كتم﴾، ﴿تنظرون﴾

٦- میمی شاراوه: ئەگەر زەننەدارییەت و بەدوایدا پیتی (ب) هاتیبت

وهك: ﴿أُنْعِمُهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ﴾ (البقرة: ٣٣)

سود:

له پراستیدا پیناسە ی پیتە لاوهکیهکان به سەر (لامی گەرەو، نونی زەننەدارو (تنوین) و، میمی شاراوه) دا جیبەجی نابیەت، چونکه نه له نیوان دوو مەخرەجدا دەردەچن و، نه له نیوان دوو پیتدا دەخوینرینەوه، بە لکو پیتی لام تەنها بەگەرەویی دەخوینریتەوه، هەردوو پیتی نون و میمیش مەخرەجیان پوک (الخیشوم) ه.^{٦٠}

ژمارە ی مەخرەجەکان

له سەر پای زۆرینە ی خوینەرانی قورئان (جمهور القراء) مەخرەجی پیتەکان هەقەده مەخرەجن که پیمان دەگوتریت: (مەخرەجە تایبەتەکان)، ئەم بۆچوونەش پەسەند کراوه له لایەن (خلیل) ی کوری (أحمد) ی (الفراهیدی) و هەر وها (ابن الجزری) یش (پەرحمەتی خوی لییبت) له پیشەکیه که یدا دەلیت:

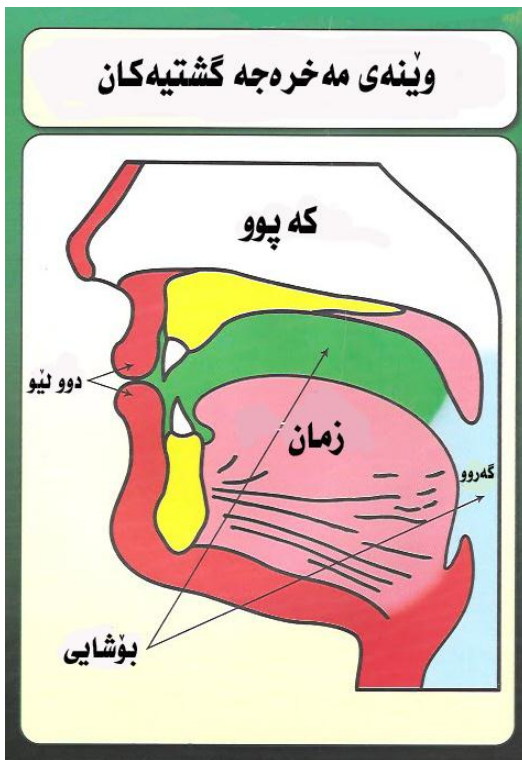
عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مِنْ اخْتَبَر.

مَخَارُجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةٌ عَشْرٌ

^{٦٠} برواته: نهایه القول المفید ل ٥٠.

جا خوینهری بهرین، ئەم حەقده مهخرهجه تايبهتانه دابهش دهبن بهسهه
پینج مهخرهجي گشتیدا که ئەمانهه:

- ۱- ههردوو بوشایی گهروو و دهه (الجوف) (یهه مهخرهه)
- ۲- گهروو (الحلق) (سی مهخرهه)
- ۳- زهانه (اللسانه) (ده مهخرهه)
- ۴- ههردوو لیبو (الشفتانه) (دوو مهخرهه)
- ۵- کهپوو (الخیشوم) (یهه مهخرهه)

مهخره جی یه کهم: ههردوو بوڤشایی گهروو و دهم (الجوف):

بریتیه له بوڤشایی گهروو و دهم، ئه ویش پیته کانی مه دد له خو

دهگریت که ئه مانه ن:

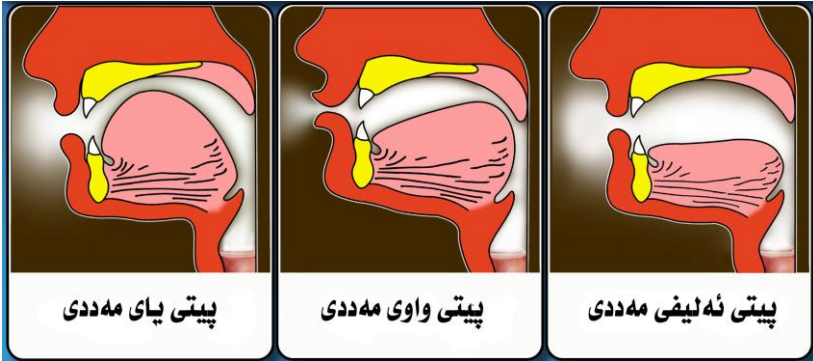
أ- (ئه لیف) ی زهنه دار پیتی پیشه وهی سه ر (فَتْحَة) ی هه بیّت، وه کو:
(قَالَ).

ب- (واو) ی زهنه دار پیتی پیشه وهی بو ر (ضَمَّة) ی هه بیّت، وه کو:
(يَقُول).

ج- (ی) ی زهنه دار پیتی پیشه وهی ژیر (كَسْرَة) ی هه بیّت، وه کو: (قِيلَ)
ئهم سی پیته ش له وشه ی (نُوحِيهَا) ی ئایه تی: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهَا إِلَيْكَ﴾ (هود: ٤٩) کو بوونه ته وه.

ئهم مهخره جهش (تقدیری) مه زهنه کراوه شوینیکی دیاریکراوی نیه و
ههردوو بوڤشایی گهروو دهم دهگریته وه، پیشیان دهگوتریت (الحروف
الهوائية) پیته هه واییه کان چونکه کو تاییان دیت به کو تای هاتنی
دهنگه که له هه وادا، هه ر بویه قبولی زیاد کردن و که مکردنیش ده که ن.
(ابن الجزري) ده لیت:

فَأَلِفُ الْجَوْفِ وَأُحْتَاهَا وَهِيَ حُرُوفٌ مَدٌّ لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي

مەخرەجی دووهم: گەروو (الحلق):

لەگەرودا سی مەخرەج بۆ شەش پیت هەیه:

۱- دوورترینی گەروو (أقصى الحلق): (کەلە سەنگەوێ نزیکە)، هەردوو پیتی (الهمزة:ء) و (ه) ی لێوێ دەردەچێت، بەلام مەخرەجی (ع) دوورترە لە مەخرەجی (ه). نمونە: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

۲- ناوەراستی گەروو (وسط الحلق): کە هەردوو پیتی (ع) و (ح) ی لێوێ دەردەچێت، بەلام مەخرەجی (ع) دوورترە لە مەخرەجی (ح).

نمونە: ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (یوسف: ۶)

۳- نزیکتترینی گەروو (أدنى الحلق): (کەلە دەمەوێ نزیکە) و هەردوو پیتی (غ) و (خ) ی لێوێ دەردەچێت، بەلام مەخرەجی (خ) نزیکتەرە لە دەمەوێ لە مەخرەجی (غ).

نمونە: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍٍّ إِحْوَاتًا﴾ (الحجر: ۴۷)

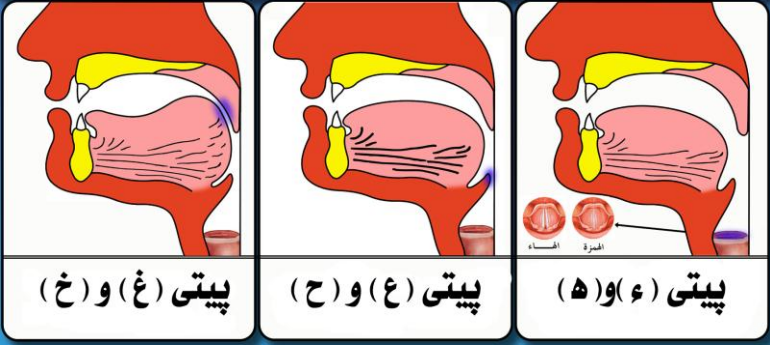
(ابن الجزري) دهليّت:

ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنٌ حَاءٌ

ثُمَّ لِأَفْصَى الْحَلْقِ هَمْزٌ هَاءٌ

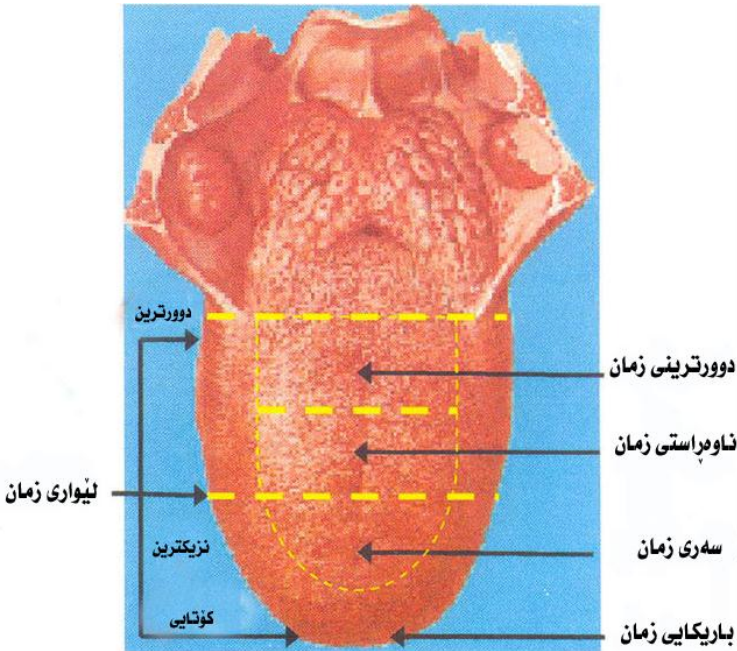
.....

أَدْنَاهُ عَيْنٌ خَاؤُهَا.....

مهخره جی سییهم: زمان (اللسان):
 له زماندا (۱۰) مهخره ج بو (۱۸) پیت ههیه:

۱- دوورترینی زمان (أقصى اللسان): (که له گهروهوه نزیکه) له گهل
 نهوبه شهی که بهرام بهریه تی له ئاسمانه ی دهم، ئهم مهخره جه ش پیتی
 (ق) ی لیوه دهرده چییت.

۲- دوورتړینی زمان (أقصى اللسان) که میځ پيښ مه خره جی (ق) له گهل نه و به شه ی به رامبه ریه تی له ئاسمانه ی دم، ئه م مه خره جه ش پیټی (ك) ی لیوه درده چیټ.

که واته پیټی (ق) نزیکه له گه رووه وه دووره له دمه وه، پیټی (ك) ییش دووره له گه رووه نزیکه له دمه وه.

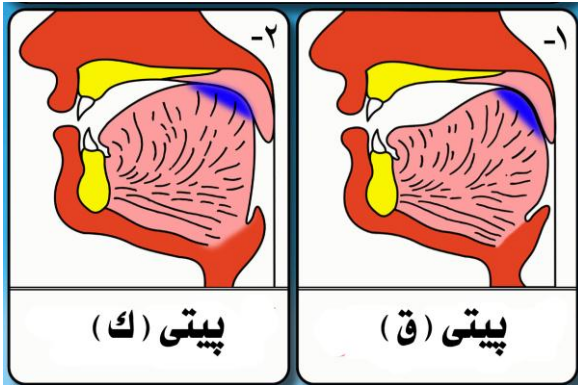
نمونه: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ﴾ (الزمر: ۶۲)

(ابن الجزري) ده لیټ:

أقصى اللسان فوق ثم الكاف

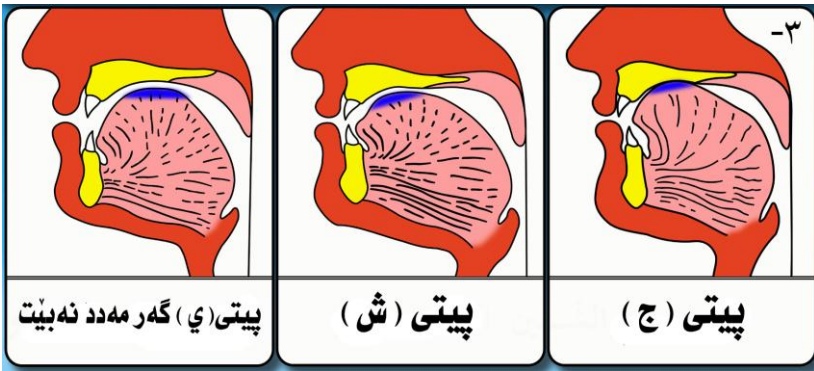
.....والقاف

.....أسفل

۳- ناوه‌پراستی زمان (وسط اللسان) له‌گه‌ل ئه‌و به‌ش‌ه‌ی به‌رام‌به‌ریه‌تی له‌ئاسمانه‌ی دهم، ئه‌م مه‌خره‌جه‌ش سی پیتی لیوه دهرده‌جییت:
(ج) و (ش) و (ی) گهر مه‌دد نه‌بییت.
(ابن الجزري) ده‌لیت:

.....وَالْوَسْطُ فَجِیمُ الشَّيْنُ يَا .....

تیبینی:

یه‌که‌م: مه‌به‌ست له‌پیتی (ی) لی‌ره‌دا: پیتی مه‌دد نه‌بییت، به‌لکو بزواو (متحرک) یان (ساکن) زه‌ننه‌دار بییت و پیشه‌وه‌ی ژیر (کسرة) ی نه‌بییت.
(یعلمون)، (یوقنون)، (یدی‌الله)، (علیهم).

دووه‌م: له‌کاتی دهربرینی پیتی (ج) دا پیویسته ناوه‌پراستی زمان بنووسییت به‌به‌شی سه‌ره‌وه‌ی پووک، به‌لام بو پیتی (ش، ی) زمان نانوسییت به‌پووکدا و ته‌نها لی ی نزیک ده‌بیته‌وه.

سوود: خوینهری بهرین، پیش باسکردنی مه خره جه کانی تر پیویسته هندی زانیاری له بارهی ددانه کانه وه بزانیته.

مروّڤ خاوهنی (۳۲) ددانه بهم شیوهیهی خواره وه:

– برپر (الثنایا): چوار ددانه کهی پیشه وه، دوو له سه ره وه و دوانیش له خواره وه.

– تهنیشه برپر (الرباعیات): ئەمیش چوار ددانه دوو له سه ره وه و دوانیش له خواره وه.

– کهلبه (الأنیاب): ئەمیش چوار ددانه به هه مان شیوه.

– خری (الأضراس): ئەمیش بیست ددانه ده بیته به سی به شه وه:

یه کهم: (الضواحك) ئەو ددانانی له کاتی پیکه نیندا درده کهون، ژماره یان چوار دانیه له دوا ی کهلبه کان.

دووهم: هارپر (الطواحن) یا (الطواحين): دوا زده ددانی سه رو خواره وهی لاشه ویلگه کان، له هه ر لایه ک سی ددان.

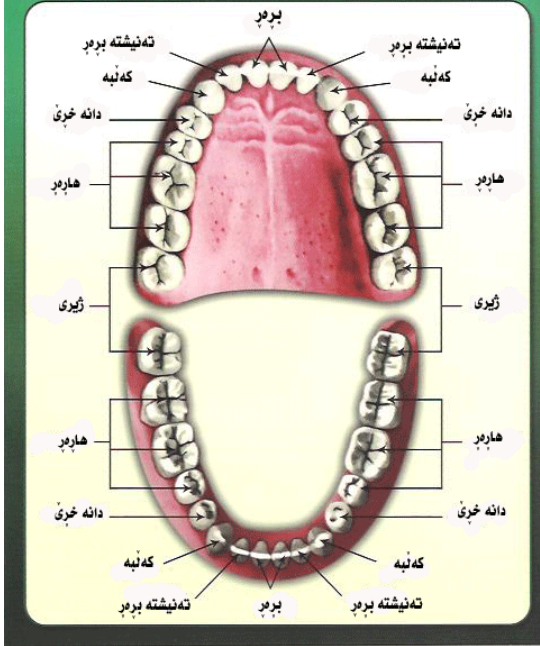
سییه م: ددانی ژیری (النواجذ): ئەمانیش چوارن.^{۶۱}

هه ندی له زانایان به هونراوه پرونیان کردوته وه:

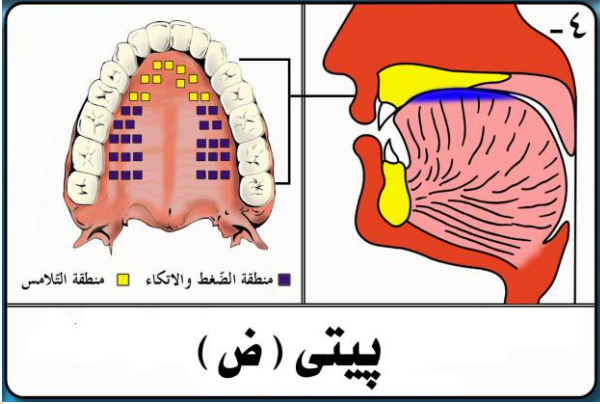
للإنسان أسنان ثنایا رباعیه
وأنیاب کل كالضواحك أربع
طواحن ضعف الست أربعة أخر
نواجذ فاعلمها إذ العلم أرفع.

^{۶۱} بروانه: الروضة الندیة شرح متن الجزرية: (۹/۲)، تاج العروس ل (۶۷۴۱).

ددانه‌کان (۳۲)

۴- یه‌کیک له لیواره‌کانی زمان (حافة اللسان) یان ه‌ردوکیان له‌گه‌ل دیوی ناوه‌وی دانه‌خړیکانی سه‌روه (الأضراس العلیا)، که ه‌ستیارترین پیتی زمانی عه‌ره‌بی لیوه د‌رده‌چیت ئه‌ویش پیتی (ض‌ده)، به‌لام لیواری چه‌پی زمان له‌گه‌ل دانه‌خړی‌کانی لات‌ه‌نیشتی زیاتر به‌کار ده‌هینریت و ئاساتره، لای راست که‌متر به‌کار ده‌هینریت و قورستره، به‌کارهینانی ه‌ردوولاش به‌هینرترو ناوازه‌تره.

سوود: فہرمودہی: (أنا أفصح من نطق بالضاد)
 واتہ: من رہوانبیزترین کہسم کہ پیتی (ضاد)ی دہر پیریبت.
 ہر دوو پیٹشہوا: (ابن کثیر) و (ابن الجزري) دہلین: لا أصل له. ٦٢
 واتہ: ہیچ بنہ مایہ کی نیہ، بہ لآم بیگومان واتای فہر موودہ کہ راستہ.

(ابن الجزري) سہ بارہت بہ مہ خرہجی پیتی (ض) دہلیت:

وَالضَّادُّ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

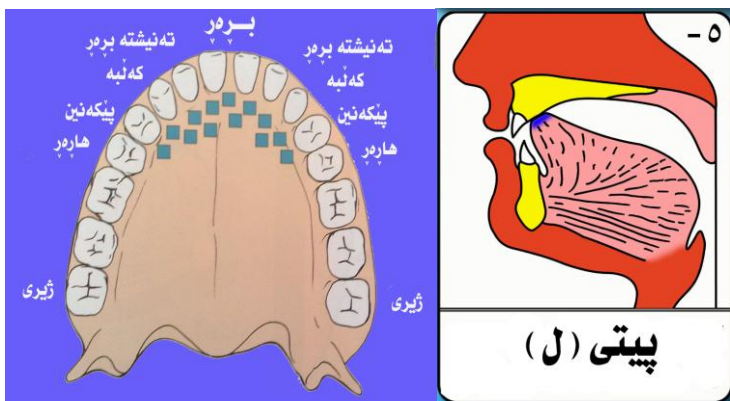
لَا ضِرَّاسَ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمَنَّاها

٦٢ بروانہ: تفسیر ابن کثیر (١/ ١٤٣)، النشر في القراءات العشر (١/ ٢٤٨).

۵- نزیکترینی هردوو لیواری زمان (أدنی حافتي اللسان) له گه لّ پووکی ددانه کانی سهروهه (هردوو دانی پیکه نین (الضواحك) و که لیه و ته نیشته بره پرو بره) که پیتی (ل) ی لیوه دهرده چیّت .
 ئەم پیتته فراوانترین مه خره جی هه یه، دهشتوانری یه ک لای زمان به کار به یئری به لام لای راست ئاساتره به پیچه وانه ی مه خره جی (ض) هوه .
 (ابن الجزري) ده لیت:

وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُتَّهَاتِهَا

.....

۶- سہری زمان (طرف اللسان) لہ گہلّ ۽ ۛو بہ شہی کہ بہ رامبہریہ تی
 لہ پووی کی ۛہردو و دانی برہری سہرہوہ، کہ میک ۛوار مہ خرہجی لام،
 ۛہ میس پی تی (ن) ی ۛاشکرای لیوہ دہردہ چیتّ.

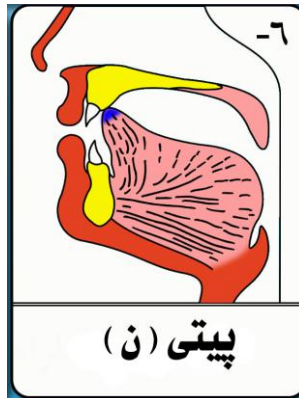
تیبینی:

پی تی نونی ۛاراوہ پی تی کی ناتہ واوہ و مہ خرہجی نزیکی مہ خرہجی
 ۛہ و پی تہوہ کہ تیایدا دہیشاریتہوہ لہ گہلّ پشتبہستن بہ کہ پوو
 (خیشوم).

مہ خرہجی نونی تیہہ لکی ۛشکراویش دہ گوریتّ بو مہ خرہجی پی تی پاش
 ۛوی. ۶۳

(ابن الجزري) دہلیت:

وَالنُّونُ مِنْ طَرَفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا .....

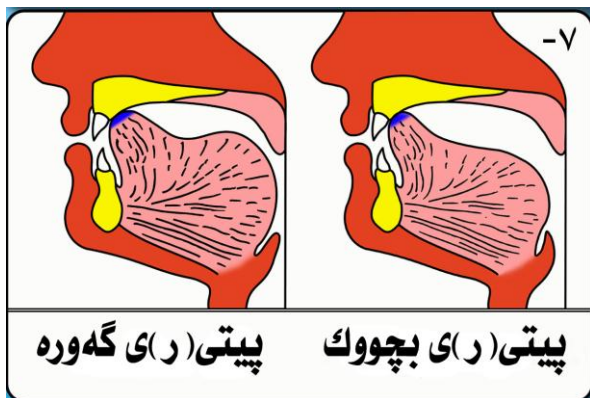

۶۳ بروانہ: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن: د سعاد عبدالحمید ل ۵۹.

۷- سهری زمان (طرف اللسان) وبه شیکی که میس له پشتی زمان له گهل
 نهو به شهی که به رامبه ریته تی له پووکی دوو دانی بره پری سه ره وه، که میک
 خواره وهی مه خره جی لام، نه میس پی تی (ر) ی لیوه دهر ده چیت.
 (ابن الجزري) ده لیت:

..... وَالرَّا يُدَانِيهِ لُظْهَرٍ أَدْخَلُوا

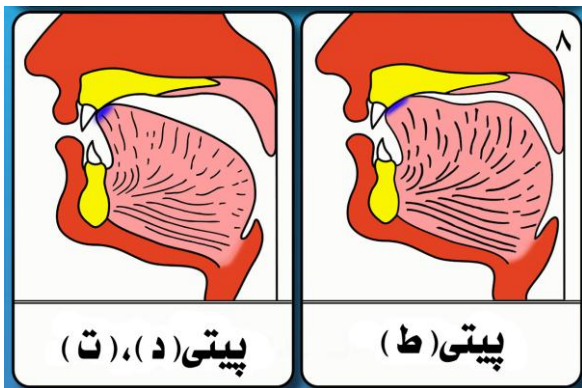

۸- سهری زمان (طرف اللسان) له گه لّ پووکی بره پری سه ره وه ههرسی
 پیستی: (ط، د، ت) ی لیوه دهرده چن، به لام مه خره جی (ط) دوورترینیانه
 له بره پرو پاشان (د) و پاشانیس (ت).

(ابن الجزري) دهلیت:

..... والصفیر مُسْتَكِنٌ

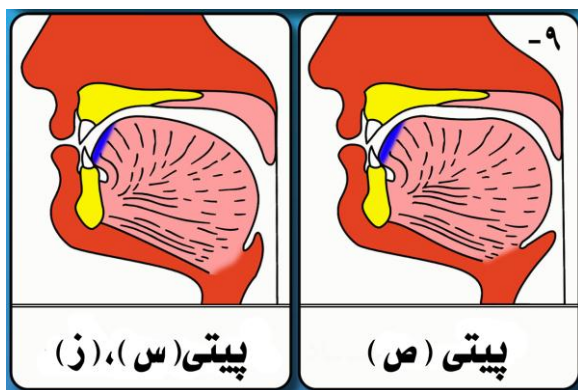
..... مِنْهُ وَمِنْ فَوْقِ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى

۹- باریکایی زمان (أسلة اللسان) و بهشی سهرهوی ددانهکانی بره‌پری خواره‌وه،^{۶۴} له گه‌ل هیشتنه‌وهی بۆشاییه‌کی ته‌سک بۆ راکردنه دهره‌وهی هه‌وا، ئەم مه‌خره‌جه‌ش هه‌رسی پیتی (س، ص، ز) لیوه دهرده‌چیت.

به‌لام بۆشاییه‌که له‌پیتی (ص) دا ته‌سک‌تره‌و له‌پیتی (ز) دا زیاتره‌و له‌پیتی (س) دا مامناوه‌نده. (ابن الجزري) یش ده‌لیت:

وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمِنْ ..... عَلِيَا الشَّنَايَا

^{۶۴} هه‌ندیکیش له‌زانایان گوتویانه بره‌په‌کانی سهره‌وه، هه‌ندیکی تریش گوتویانه نیوان هه‌ردوو بره‌په‌کان، هۆی ئەم جیا‌وازیه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه بۆ زانای گه‌وره (سیبویه) په‌حمه‌تی خ‌وای لیبت، چونکه ئەو ده‌ستنیسانی نه‌کردوه‌و، به‌لکو زانایانی د‌وای خ‌وی قسه‌یان لیوه کردوه. ب‌روانه: الجامع الكبير في علم التجويد (ل ٤١٦-٤١٨).

١٠- سهري زمان (طرف اللسان) و بهشي خوارهوهي بره پره كاني سه ره وه كه هه رسي پيتي: (ث، ذ، ظ) ي ليوه ده رده چي ت. به لام ده ركرنى زمان بو ده ره وه له پيتي (ث) دا زياتره له دوو پيته كه ي ترو، له پيتي (ذ) دا زياتره له پيتي (ظ).^{٦٥}

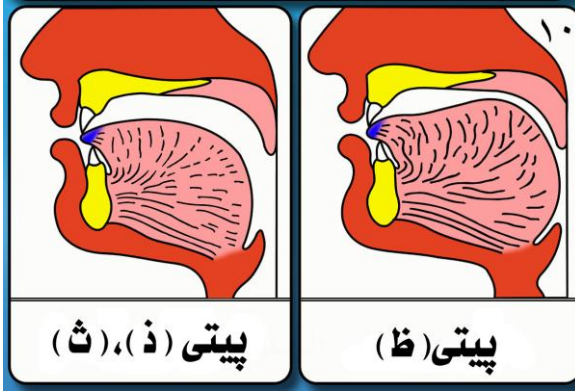
(ابن الجزري) يش ده لي ت:

وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَثَا لِلْعُلْيَا

.....

.....

..... مِنْ طَرَفَيْهِمَا

^{٦٥} بروانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد ل ٥٨.

مهخره جى چوارهم: هەردوو لىو (الشَّفَتان):

ئەم مهخره جە گشتيهش دوو مهخره جى تايهت بو چوار پييت لهخو
دهگرئيت:

١- نيوان هەردوو لىو كه ئەم پيتانهى لىوه دەرده چييت:

أ - هەردوو پييتى (ب، م) ئەويش بهداخستنى هەردوو لىو، بهلام
داخستنى هەردوو لىو له پييتى (ب) دا زياتره.

تیبينى: هەندى زانايان بو جياکردنه وهى مهخره جى (ب) و (م) له يههتر
گوتوو يانه:

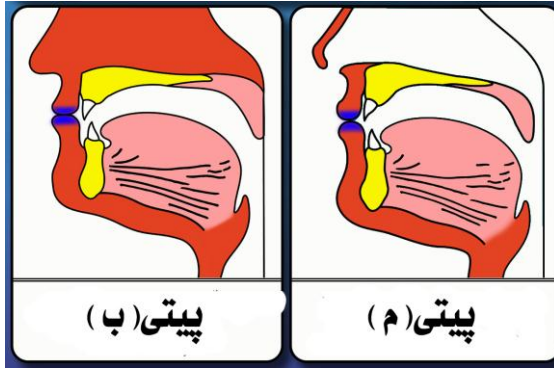
پييتى (ب) پييتىكى دەريايى (بحرية) يه، پييتى (م) يش پييتىكى
وشكايى (برية) يه.

واته: لهكاتى داخستنى هەردوو لىودا بو پييتى (ب) پيويسته هەردوو
ديوى ناوه وهى لىو (واته: تهرايى ديوى ناوه وهى هەردوو لىو) بهر يه
بكه وييت.

بهلام لهكاتى داخستنى هەردوو لىودا بو پييتى (م) پيويسته هەردوو
ديوى دەر وهى لىو (واته: وشكايى هەردوو ديوى دەر وهى لىو) بهر
يه بكه وييت.^{٦٦}

---

^{٦٦} پروانه: احكام قراءه القرآن للحصري ل ٦٧.

ب - پیتی (و) - گهر پیتی مهدد نه بیئت - نه ویش به
 کردنه وه وخرکردنی هردوو لیو.
 تییینی:

مه به ست له پیتی (و) کاتیک مهدد نه بیئت، نه مانه یه:

- (و) ی (فتحة) دار: { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ } { كُفُوًا أَحَدٌ }.

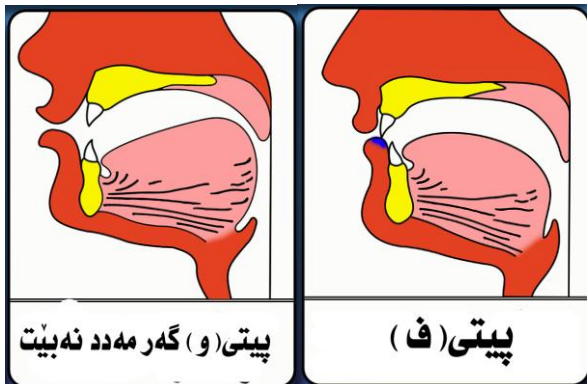
- (و) ی (ضمّة) دار: { تَلُوُوا ، اَلْأُسْطَى ، اَلْوُتْقَى }.

- (و) ی (كسرة) دار: { وَقْرًا ، وَزْرًا }.

- (و) ی زهنه دار به دوای (فتحة) دا هاتیئت: { يَوْمِهِمْ ، قَوْلِهِمْ }.

۲- به شی ناوه وهی لیوی خواره وه له گهل لیواری بره ره کانی سه ره وه،
 نه میش پیتی (ف) ی لیوه دهرده چیئت.
 (ابن الجزري) ده لیئت:

..... وَ مِنْ بَطْنِ الشَّفَّةِ:   فَأَلْفًا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ
 لِلشَّفَتَيْنِ: الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ   .....

مهخره جى پيئجهم: كه پوو (الخيثوم):

كه پوو (الخيثوم): ئەو كونهيه كه لوت دهگهيه نيٽ به گهروو، ئەم مهخره جەش مينگه (الغنة) ى ليوه دەر دەچيٽ.^{٦٧}

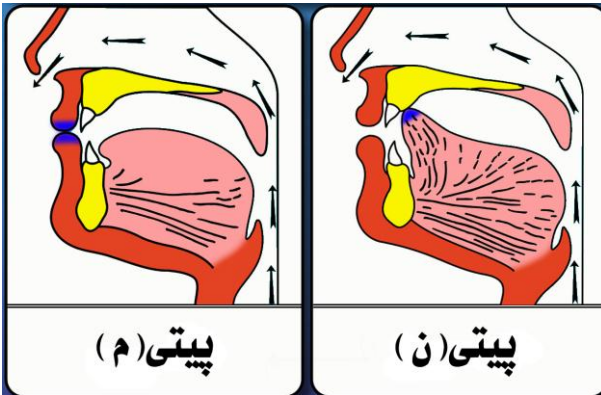
(ابن الجزري) وتويه تي:

وَعُنَّةٌ: مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ .....

تاييني:

مينگه پيئيكي نيه بنوسريٽ وشيوه شى نيه، له بهر ئەوه هه نديك له زانا يان ره خنه يان له (ابن الجزري) گرتووه كه به پيئيكي خاوهن مهخره ج داي ناوه!

بويه باشر وايه به سيفه ت يان به پيئيكي لاوه كي حيسابي بو بكرٽ^{٦٨}

^{٦٧} پشت به خوا له کوتايى سيفه تي پيئه كاندا به دريژى باسى مينگه ده كه ين.

^{٦٨} پروانه: تيسير الرحمن في تجويد القرآن ل ٦٢-٦٣.

به‌شی چواره‌م نازناوی پیته‌کان (ألقاب الحروف)

پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی نازناویان پیدراوه به‌گویره‌ی شوینی
ده‌رچوونیان له مه‌خره‌جه‌کانیان‌ه‌ه، یه‌که‌م که‌سیش نازناوی بو
پیته‌کان دانا خه‌لیلی کو‌ری ئه‌حمه‌دی ئه‌لفه‌پراهیدی بوو له‌کتیبه‌که‌یدا
به‌ناوی (العين)، که‌ئه‌مانه‌ن:

۱- پیته‌کانی بو‌شایی (الحروف الجوفية): به‌هه‌ریه‌کیک له‌سی پیته‌که‌ی
مه‌دد: (أ، أُ، ی) ده‌گوتریت، چونکه مه‌خره‌جیان بو‌شایی ناو گه‌روو
ده‌مه.

۲- پیته‌هه‌واویه‌کان (الحروف الهوائية): ئه‌میش هه‌ر به‌ پیته‌کانی مه‌دد
ده‌گوتریت چونکه ده‌رچوونیان کو‌تایی دیت به‌کو‌تایی هاتنی هه‌وا
له‌ده‌مدا.

۳- پیته‌کانی (الحروف الحلقية): به‌هه‌ریه‌کیک له‌پیته‌کانی (ع، ه، ع،
ح، غ، خ) ده‌گوتریت، چونکه له‌گه‌رووه‌ه ده‌رده‌چن.

۴- پیته‌کانی زمانه‌ بچکۆله (الحروف اللّهُویة): به‌هه‌ریه‌کیک له‌پیته‌کانی
(ك، ق) ده‌گوتریت، چونکه مه‌خره‌جیان نزیکه له‌زمانه‌ بچکۆله‌وه
(اللّه‌ة).

۵- پیتته شه ویلگه بییه کان (الحروف الشَّجْرِيَّة): له سه ر پای به هیزی زانایان به هه ریه کیگ له پیتته کان (ج، ش، ض، ی) ده گوتریت، چونکه دراونه ته پال که لینی نیوان هه ردوو شه ویلگه (شجر الفم) هه.

۶- پیتته کان سهری زمان (الحروف الذَّلْقِيَّة) یان (الدَّلْقِيَّة): به هه ریه کیگ له پیتته کان (ل، ن، ر) ده گوتریت، چونکه مه خره جیان سهری زمانه (ذلق اللسان).

۷- پیتته کان پیتشه وهی مه لاشوو (الحروف النُّطَعِيَّة): به هه ریه کیگ له پیتته کان (ط، ت، د) ده گوتریت، چونکه مه خره جیان پیتشه وهی ئاسمانه ی دم یا مه لاشوو (نطح الحنك) هه.

۸- پیتته کان باریکای زمان (الحروف الأَسَلِيَّة): به هه ریه کیگ له پیتته کان (ص، ز، س) ده گوتریت، چونکه مه خره جیان باریکای زمانه (أسلة اللسان).

۹- پیتته پووکیه کان (الحروف اللُّثْوِيَّة): به هه ریه کیگ له پیتته کان (ظ، ذ، ث) ده گوتریت، چونکه له نزیگ پووکه وه دهرده چن.

۱۰- پیتته لیویه کان (الحروف الشَّفْوِيَّة) یان (الشَّفْهِيَّة): به هه ریه کیگ له پیتته کان (ف، و، ب، م) ده گوتریت، چونکه مه خره جیان هه ردوو لیوه.

سیفہ تی پیتہ کان

سیفہ تی پیتہ کان: بریتیہ له ونیشانہ و تاییبہ تمہ ندیانہ ی کہ به هویہ وه پیتہ کانی پیده ناسریتہ وه، له یه کتری جیاده کریئنه وه.

سوودی زانینی سیفہ ته کان:

- ۱- جیا کردنه وه ی ئەو پیتانہ ی کہ له مه خره جدا هاوبه شن، بۆنمونه: هرسی پیتی (ث، ذ، ظ) که مه خره جیان پیشه وه ی زمان وبه شی خواره وه ی بره پره کانی سهر وه.
- ۲- چاک دهر پیرینی پیته کان .
- ۳- ناسینی پیته به هیزو لاوازه کان.

جووری سیفہ ته کان:

یه که م: سیفہ ته هوگره کان (الصفات اللازمة): ئەو سیفہ تانه ن که به شیکن له پیته که وه هرگیز لی ی جیا نابنه وه، ژماره شیان له سهر رای به ناوبانگی زانیان حه قده سیفہ ته.

دووم: سیفہ ته کاتیه کان (الصفات العارضة): ئەو سیفہ تانه ن که ته واوکهری پیته که ن و له هندی حاله تی دیاریکراودا تووشی دهن و له هندی حاله تیشدا له بهر هوکاری له هوکاره کان لیی جیاده بنه وه، کاریگه رییان له سهر خودی پیته که نیه له کاتی جیا بونه وه یاندا، وهک: إخفاء و إدغام و تفخیم و هتد ...^{۶۹}

پشت به خوای گه وره دوای سیفہ ته هوگره کان باسیان لیوه ده که یین.

^{۶۹} بروانه: هداية القاري إلى تجويد كلام الباري للمرصفي ل ۴۴.

یه که م: سیفته هۆگره کان (الصفات اللازمة)

ئەم سیفته تانەش دەبن بە دوو بەشەو:

۱- سیفته دژ یه که کان (الصفات المتضادة): پینچ کۆمەلەن و لەهەر کۆمەلە یه کدا دوو سیفته تی دژ یه یه که هیه ئەگەر یه کیك له دوو سیفته له پیتیکدا بەدی کرا ئیدی ئەوی تریانی تییدا بە دینا کریت. بەلام پیویستە هەموو پیتیک یه کیکیانی تییدا بە دیب کریت. پینچ کۆمەلە کهش ئەمانە:

الهمس والجهر

الهمس

له زمانه وانیدا: دەنگی نزم و ئەسپایی.

له زاراوه شدا: بیستن بە ئەسپایی بە هۆی کردنەو هی دەنگه ژێ یه کان (الوتران الصوتیان) و نە لەرزینیان و دەرچوونی زۆریك له هەوای هەناسه.

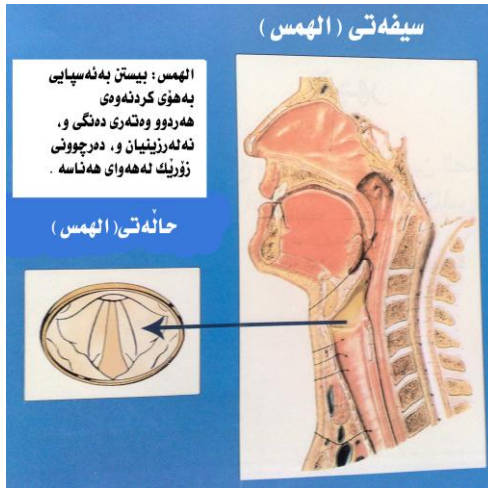
پیتەکانی: (۱۰) پیتن و (ابن الجزري) له م وتیه دا کۆی کردوونه تهوه: (فحثة شخص سکت) ^{۶۰} واته: بیدەنگ بوو، که سیك هانیدا بۆ قسه کردن. ئەم پیتانەش له ناو خۆیاندا وه که یه که نین، به لکو هەندیکیان له هەندیکی تریان لاواز ترن، بۆ نموونه پیتی (ص) له وانی تر به هیژ تره چونکه سیفته تی (إطباق) و (إستعلاء) و (صفیر) ی هیه که ئەمانه سیفته تی به هیژن و، پاشان پیتی (خ) دیت چونکه سیفته تی (إستعلاء) ی هیه.

^{۶۰} له بنه پره تدا (سکت فحثة شخص) له بهر ناچار ی شیعری (الضرورة الشعرية) پاش و پيش خراوه.

(وانه کانی د ایمن سوید)

ههروهه پیتی (ك، ت) له پیتته کانی تر به هیژترن جگه له (ص، خ)،
 له هه مووشیان لاوازتر پیتی (ه) یه هه ر بویه ئەم پیتته یان به مه ددی
 (صلة) به هیژ کردوو ه. ^{٧١} پاشانیش (ف) و (ح) و (ث).
 (ابن الجزري) یش ده لیت:

..... مَهْمُوسُهَا: (فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكْتُ)

^{٧١} نهاية القول المفيد في فن التجويد ل ٦٩.

الجهر

له زمانه وانیدا: دنگ بهرزی.

لهزاراوه شدا: بیستن بهروونی بههوی داخستنی دنگه ژی یهکان (الوتران الصوتیان) و لهرزینیان و گیرانی زوریک لهههواى ههناسه.

پیتتهکانی : (۱۹) پیتتهکەى تری زمانى عەرهبى دهگریتتهوه کهلهم وتیهدها کوکراونهتهوه (عَظْمَ وَزْنُ قَارِيءٍ نَبِيٍّ غَضٌّ جِدٌّ طَلَبٌ).

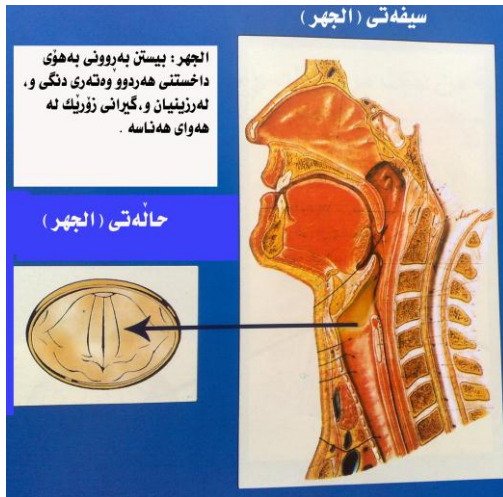
واته: پلهو پایهى بهرزه ئهو قورپان خوینهى چاوی لهحهپام دهپاریزیت و کوشش دهکات بو وهدهست هیئانی زانست.

ئهه پیتانهش لهرووی بههیزیهوه جیاوازن، پیتی (ط) لهههمویان بههیزتره پاشانیش (د).

(ابن الجزري) دهلیت:

مُفْتَحٌ مُصَمَّتَةٌ وَالضِّدُّ قُلٌّ

صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْتَفِيلٌ

الشدة والرّخاوة

الشدة

له زمانه وانيدا: بهیژی.

لهزاراوهشدا: گیران یان ریینه کردنی دهنگ له کاتی دهربرینی پیته که دا له بهر ته وای پشت به ستنی به مه خره که یه وه (یان له بهر داخستنی مه خره که یه).

ئه م ریینه کردنه ش کاتیک دهرده که ویت پیته که زه ننه دار بییت.

پیته کانی: (۸) پیتن له م پرسته یه دا (ابن الجزري) کوی کرد و ونه ته وه (أَجِدُ قَطٍ بَكَتٌ).

واته: گویم لییه (قط) ده گری. (قط) ناوی ئا فره تی که.

ئه م پیتانه ش له پرووی به هیژی وه له یه کتر جیاوازن، ئه گهر له گهل سیفه تی (شدة) دا سیفه تی (جهر) و (استعلاء) و (إطباق) هه بو ئه وه ئه و په ری به هیژی یه، وه ک پیته (ط).

(ابن الجزري) ده لییت:

شَدِيدُهَا لَفْظٌ ..... (أَجِدُ قَطٍ بَكَتٌ)

الرّخاوة

له زمانه وانيدا: نه رم و نیانی.

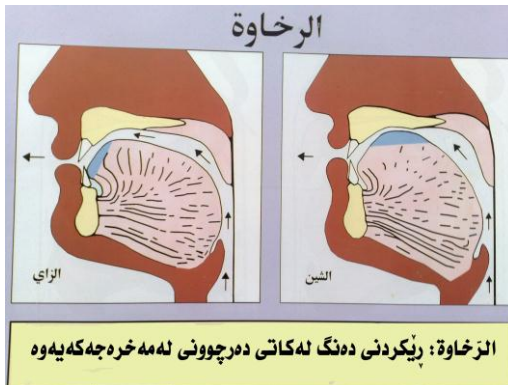
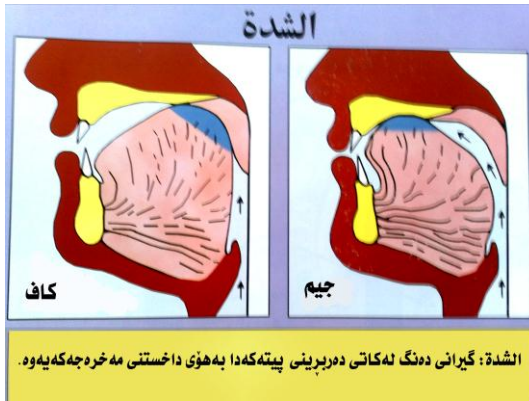
لهزاراوهشدا: ری کردنی دهنگ له کاتی دهربرینی پیته که دا.

پیته کانی: (۱۶) پیتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف،

ه، و، ی، ا)

هندی له زانایان به شیعر هونویوانه ته وه:

رخو من الحروف ست وعشر   حاء وحاء وذال زاي ذا اشتهر
 ثاء وسین ثم شین وألف   صاد وضاد ثم ظاء واو عرف
 والغین ثم الفاء ثم الهاء   وقد أتى فی ختمهنّ الیاء

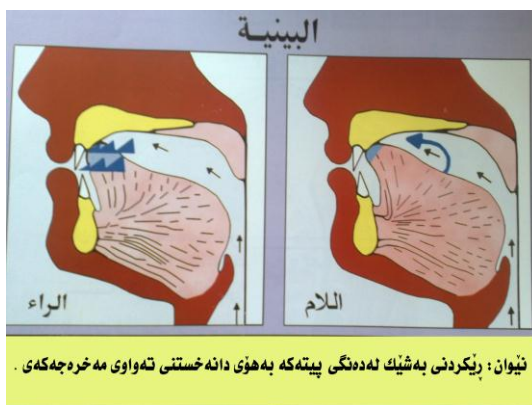
ههروهها له نیوان (الشدة) و (الرخاوة) شدا سیفهتی مامناوهند
 (التوسط) یا نیوان (البینیة) ههیه که دهنگ تیا یاندا به ته واوی ناگیریت
 و به ته واویش ریناکات.

پیته کانی: (۵) پیتن و، (ابن الجزري) له رستهی (لِنْ عُمَر) دا
 کویکردونه ته وه.

واته: نهرم و نیان و له سه رخۆبه ئه ی (عمر).

(ابن الجزري) ده لیت:

وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لِنْ عُمَر) .....

سوود: پیتتهکانی زمانی عه ره بی له پوی ریگردنی دهنگو هه ناسه و
رینه کردنیانه وه ده بن به پینج کومه له وه: ^{۷۲}

۱- (شديدة مجهورة): (٦) پیتن (قطب جد+الهمزة)
له م (٦) پیتته دا دهنگو هه ناسه به هیچ شیوهیه ک ریناکه ن و بواری
هاتنه دهره و هیان نیه و، قورساییه ک دروست ده که ن له کاتی دهر بریندا،
بویه عه رب (قلقلة) یان داناوه بو پیتتهکانی (قطب جد) و،
-زۆربه شیان- ئاسانکردن (تسهیل) یان داناوه بو پیتی (همزة).

۲- (شديدة مهموسة): هه ردوو پیتی (ك، ت)
ئه م دوو پیتته ش له سه ره تای دهر برینیا ندا دهنگ له گه لیاندا دهرنا چیت،
به لام له کۆتایی دهر برینیا دا هه ناسه دهرده چیت.
هه ربویه هه ندی له زانا یان وتویانه پیتی (ك، ت) له سه ره تاوه به هیز
(شدید) ن له کۆتایی شدا ئه سپایی (مهموس) ن.

۳- (مجهورة رخوة): بریتیه (ض، ظ، ذ، غ، ز، و ی لین) و پیتتهکانی
مه دد).

ئه م پیتانه ش دهنگ له گه لیان ری ده کات و هه ناسه له گه لیان ده گیریت و
ریناکات.

۴- (مهموسة رخوة): (فحثة شخص س) (ف، ح، ث، ه، ش، خ، ص،
س)

^{۷۲} بروانه: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۷۹ دواتر.

ئەم پیتانەش دەنگ بەتەواوی لەگەڵیاندا رێدەکات بەهۆی لاوازی
 پشتبەستنیان بەمەخرەجەکانیانەوه، هەناسەش بەتەواوی لەگەڵیاندا
 رێدەکات بەهۆی کردنەوهی دەنگەژێ یەکان (الوتران الصوتیان).
 بۆ نموونه: (أَسْ)، (أَخْ)، (أَشْ)

۵- (متوسطة مجهورة): (لِنْ عَمْر)

ئەم پیتانەش هەناسە لەگەڵیاندا ریناکات، بەلام دەنگ بەشیوویەکی
 مامناوهند لەگەڵیاندا رێدەکات.
 بۆ نموونه: (أَلْ)، (أَنْ)، (أُرْ)

تییینی:

۱- هەموو پیتەکانی (همس) سیفەتی (رِخَاوَة) یان تێدایە جگە لە
 (ك، ت) کە دوو پیتی بەهیز (شدید) ن.

۲- هەموو پیتە بەهیز (شدید) هەکان سیفەتی (جهر) یان تێدایە جگە
 لە (ك، ت) کە دوو پیتی ئەسپایی (همس) ن.

۳- ماوهی پیتەکانی (الرِّخَاوَة) درێژترن لە ماوهی پیتەکانی
 (البینییە) و، ماوهی پیتەکانی (البینییە) ش درێژترن لە ماوهی
 پیتەکانی (الشدة).^{۷۳}

^{۷۳} اطلس التجويد ل ۶۱.

الإستعلاءُ والإستفال

الإستعلاء

له زمانه وانيدا: بهرزی.

لهزاراوه شدا: بهر زکردنه وهی پیره وهی دهنگ به ره و مه لاشووی دم.
پیته کانی (۷) پیتن و (ابن الجزري) له پیسه کیه که یدا وتویه تی:

..... وَسَبْعُ غُلُوٍ (خُصَّ ضَغَطِ قِظٍ) حَصْرٌ

رسته ی (خُصَّ ضَغَطِ قِظٍ) له پرووی و اتاوه دوو ناموژگاری له خو
دهگریت:

یه که م: له گهرمای هاویندا به خانویه کی له قامیش دروستکرای ته سک و
بجووکدا قه ناعه ت بکه.

(قِظ): بمینه ره وه، (خُصَّ): خانووی له قامیش دروستکراو.

دووم: بیدار به ره وه قه بر گوو پرشانی هیه.

(قِظ): بیدار به ره وه، (ضَغَط) گوو پرشان.

سوود: مهرج نیه بو دهر پیرینی هه موو پیته کانی (الاستعلاء) کو تایی
زمان بهر زی پیته وه، وه که له زور به ی کتیبه کانی ته جویدا هاتووه، چونکه
پیتی (خ، غ) مه خره جیان گه رووه و په یوه ندیان به زمانه وه نیه و ته نها
ناراسته ی دهنگیان به ره و مه لاشوو بهر زده بیته وه.^{۷۴}

---

^{۷۴} پروانه: نهاية القول المفید فی فن التجوید: محمد مکی نصر ل ۷۴، له چاپی یه که مدا منیش
هه مان پیناسه م له و کتیبانه وه و هرگرتیوو.

به‌رزترین پیتته‌کانی (استعلاء) پیتیسی (ق) و، به‌هی‌زترینیان (ط) و
نزمترینیان پیتیسی (خ) یه.

الإستفال

له زمانه‌وانیدا: نزمی.

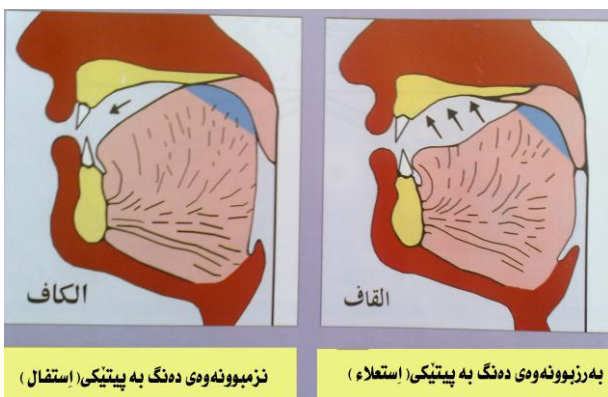
له‌زاراوه‌شدا: نزم کردنه‌وه‌ی پیره‌وه‌ی ده‌نگو دابه‌زینی له‌ته‌ختایی
ده‌مدا.

پیتته‌کانی: (۲۲) پیتته‌که‌ی تری زمانی عه‌ره‌یین:

(ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ر، ز، س، ش، ع، ف، ک، ل، م، ن، ه، و، ی،
ا).

ه‌ندیك له‌زانا‌یان له‌م پرسته‌یه‌دا کویانکر دوته‌وه:

(تَبَّتْ عِزٌّ مِّنْ يُجَوِّدُ حَرْفَهُ إِذْ سَلَ شَكَا)^{۷۰}

^{۷۰} پروانه: إحكام الأحكام في تجويد القرآن ل ۳۹.

الإطباق والإِنفتاح

الإطباق

له زمانه وانيدا: لكاندن.

لهزاراوهشدا: لكاندنی زمان یان به شیکی بهئاسمانه ی دم
(مه لاشوو) هوه، به شیوه یه كه كه دهنگ پهنگ بخواته وه له نیوانیاندا

له کاتی ده رپریندا.

پیته کانی: (٤) پیتن (ص، ض، ط، ظ).

(ابن الجزري) ده لیت:

وَصَادُ ضَادٌ طَاءٌ طَاءٌ مُطَبَّقَةٌ

.....

تییبنی:

١- پیتی (ط) به هیزترینیانه و (ظ) یش لاوازترینه و (ض، ص) یش
مامناوهندن.

٢- سیفه تی (إطباق) تاییه تره له سیفه تی (إستعلاء) واته هه موو

پیته کانی (إطباق) سیفه تی (إستعلاء) یان تی دایه، به لام مه رج

نیه هه موو پیتیکی (إستعلاء) سیفه تی (إطباق) یان تی دایا

بیٲ. ٧٦

^{٧٦} پروانه: نهاية القول المفید فی فن التجوید: محمد مکی نصر ل ٧٧.

الإِنْفِتَاح

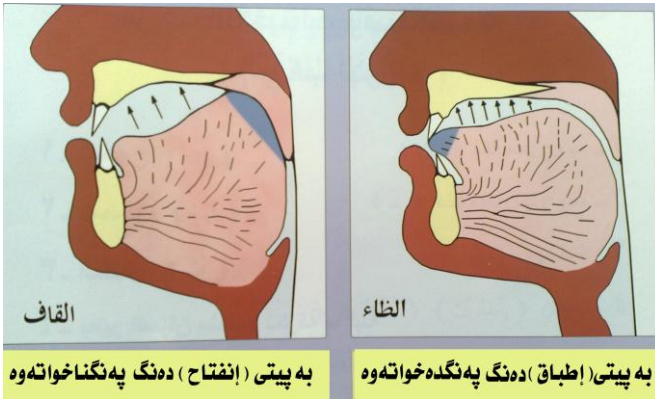
له زمانه وانیدا: جیابوونه وه، دوورکه وتنه وه.

لهزاراوه شدا: دوورخستنه وهی زمان یان زورینهی لهئاسمانهی دهم
(مه لاشوو) له کاتی دهرپریندا.

پیتهکانی: (٢٥) پیتهکهی ترن و، لهم وتهیه دا کوکراونه ته وه:

(من أخذ وَجَد سَعَةً فَرَكَ حَقَّ لَه شَرْبٌ غِیْثٌ)^{٧٧}

واته: ههرکه سیك زه کاتی سامانه کهی دهرکات، مافه به سهه
پهروه دگار وه به زهیی خوئی به سهه ردا پرژینیت.

^{٧٧} هه مان سهه چاوه ل ٧٧.

سوود: به هۆی لیكدانه وهی ئەم چوار سیفەته (الاستعلاءُ والإستفال) و (الإطباق والإنفتاح) دوو خالمان بۆ پروونده بیته وه:

۱- پیتەکانی (إستعلاء) دەبن بە دوو بەشە وه:

أ- (حروف مستعلية مطبقة): (٤) پیتن (ص، ض، ط، ظ)

گەر سەرئەج بەدەین بۆمان پروونده بیته وه كه ئەم پیتانە قەلەوترن له پیتە (مستعلية منفتحة) کان، بۆنموونه سیفەته به هیژەکانی پیتی (ق) زیاتره له سیفەته به هیژەکانی پیتی (ص) به لام پیتی (ص) قەلەوتره له پیتی (ق) ئەویش له بەر بونی سیفەتی (اطباق) له پیتی دوو همدان.

ب- (حروف مستعلية منفتحة): (٣) پیتن (ق، غ، خ)

له کاتی دەریزینی ئەم سی پیتەدا کۆتایی زمان بەرهو مه لاشوو بهرز دەبیته وه بیئەوی پیوهی بنووسی، بۆیه قەلەوییان كه متره له پیتە (مستعلية مطبقة) کان.

که وابوو پیویسته له کاتی خویندنه وه دا جیاوازین بۆنموونه: (الطامة) و (الخالدون).

۲- کاریگەری ژێر (كسرة) له سهەر پیتە (مستعلية منفتحة) کان زیاتره له سهەر پیتە (مستعلية مطبقة) کان، چونکه یه که میان کاریگەری (كسرة) و (إنفتاح) ی له سهەر، به لام دوو هه میان ته نها له ژێر کاریگەری (كسرة) دایه، بۆنموونه پیتی (ظ) ی ژێردار (مكسور) له وشە (ظلل) قەلەوتره له پیتی (غ) ی ژێردار له وشە (غلل) دا.^{٧٨}

^{٧٨} بېوانه: تيسير الرحمن في تجويد القرآن ل ٨٦-٨٧.

الإذلاق والإصمات

الإذلاق

له زمانه وانيدا: تيرى، قهراخ، ره وانبيژى.
لهزاراوه شدا: دهرپرینی پیتهکانی به خیرایى و به ئاسانى، له بهر
دهرچوونيان له پیشه وهى زمان یا ههردوو لیوه وه.
(ابن الجزري) لهه رسته یه دا کویکردوونه ته وه:
..... وَ (فِرٌّ مِنْ لُبِّ) الخُرُوفِ الْمُدْلَقَةُ

واته: له دهست ژیره که راکه.

(ل، ن، ر) مهخره جیان پیشه وهى زمانه وه، (ف، م، ب) مهخره جیان
ههردو ولیوه.

الإصمات

له زمانه وانيدا: ریگرتن.
لهزاراوه شدا: ریگرتن له کۆبوونه وهى پیتهکانی به ته نهها - به بی
پیتهکانی (إذلاق) - له وشه ی چوار پیتی و پینج پیتی بنه پرتی
(أصل) یدا.

پیتهکانی: (۲۳) پیته که ی ترن و لهه وته یه دا کۆکراونه ته وه:
(جز غش ساخط صید ثقة إذ وعظه يحضك).

واته: له فیلبازو حهق نه ویست خۆت به دوور بگره وه، به شوینی مروقی
خاوهن متمانه دا بکه پى، چونکه ئامۆزگاریهکانی هانت دهدهن بۆ چاکه
کردن.

هەر بۆیە گوتویانە هەریەک لە وشەى (عَسَجِد: ئالتوون) و (عَسَطُوس: درەختیکە)، ئەعجەمیین (هینراوەتە ناو زمانى عەرەبییەو)، چونکە لە سى پیتی بنه‌رەتى (أصلي) زیاتر پیک هاتوون و پیتی (إذلاق)یشیان تیدا نیە.

تیبینی: خوینەرى بەرپۆز، ئەم دوو سیفەتە (الإذلاق والإصمات) بابەتیکى زمانەوانى (لغوي)ن و هیچ پەيوەندیان بە زانستى تەجويدەو نیە، رەنگە هۆى باسکردینیشیان ئەو بوویت تاوەکو ژمارەى سیفەتەکان بگەنە (١٧) سیفەت و لەگەل ژمارەى مەخرەجەکان یەكسان بن، هەر بۆیە زۆریك لە توێژەران ئەم دوو سیفەتەیان فەرامۆش کردووە.^{٧٩}

---

^{٧٩} بڕوانە: فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل ١٣، أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل ٩٧.

۲- سیفه ته بی دژه کان:

سیفه تی یه که م: (الصّفیر)

له زمانه وانیدا: دهنگی تیژ، دهنگی بالنده، فیکه.

له زاراهشدا: دهنگیکه له دهنگی بالنده دهچیت، له کاتی دهرپرینی پیته که دا له نیوان برهرو سهری زمانه وه دیته دهری.

پیته کانی: (۳) پیتن (ص، ز، س) (ابن الجزری) یش له نیوه دیپرکدا کۆی کردوونه ته وه:

صَفِيرُهَا صَادٌ وَزَايٌ سِينُ .....

دهنگی پیتی (ص) له دهنگی (وَن) ^{۸۰} دهچیت و، دهنگی پیتی (ز) له دهنگی ههنگ دهچیت و، دهنگی پیتی (س) له دهنگی کولله دهچیت. به هیژترینی ئەم پیتانهش پیتی (ص) ه له بهر بوونی سیفه تی (إستعلاء) و (إطباق) و، پاشانیش (ز) یه له بهر بوونی سیفه تی (الجهر) تییانداو، پیتی (س) یش لاوازترینیانه له بهر بوونی سیفه تی (الهمس) و (الرّخاوة) تییادا، بویه پیویسته سیفه تی (صفیر) ی پیتی (س) به هیژترییت له پیتی (ز) چونکه دوو سیفه تی لاوازی تیدایه و، ههروهها دهبییت سیفه تی (صفیر) ی پیتی (ز) یش به هیژترییت له پیتی (ص) چونکه ئەمیش سیفه تیکی لاوازی تیدایه.

---

^{۸۰} بالنده یه که له قاز دهچیت، به لام هه لده فریت.

پله‌کانی (الصَّفیر):

- ۱- به‌هیز: ئەگەر (شِدَّة) داربوو: (السَّامِرِيّ)، (الرَّكَاة)، (الصَّلَاة).
- ۲- مامناوه‌ند: ئەگەر زەننەدار بوو (يُوسُوسُ)، (بالأزلام)، (واصطبر).
- ۳- لاواز: ئەگەر بزواو (متحرك) بوو.^{۸۱}

سيفه‌تی دووهم: (القلقة)

لەزمانەوانیدا: جوولەو بزوتن، لەرینه‌وه.
لەزاراوه‌شدا دەرخستنی دەنگی‌کی بەهیز لەکاتی زەننەداری پیتەکانیدا.
پیتەکانی: (۵) پیتن و، (ابن الجزري) لەم پرستەیه‌کدا کوێکردوونەتەوه:

قَلْقَلَةٌ (قُطِبُ جَدًّا).....

واته: جه‌مسهری گه‌وره‌یی.

ئەم پینج پیتە سيفه‌تی (شِدَّة) و (جَهْر) یان تیدایه‌و نابیت لەکاتی دەرپریندا دەنگ و هەناسه‌ له‌گه‌لیاندا بیتە دەری، لەبەر ئەوه پێوستییان به (قلقة) دەبیت تاوه‌کو دەنگی پیتەکان دەرکه‌ون.

ریزبه‌ندی پیتەکانی (قلقة) له‌پرووی به‌هیزی و پروونیه‌وه:

له‌پرووی به‌هیزی‌وه پیتی (ط) به‌هیزترینیانه‌و، پیتی (ق) یش له‌پله‌ی دووهم‌دایه‌و، پاشان هەرسی پیتەکه‌ی تر (ب، د، ج) له‌پله‌ی سێیه‌مدا دین.

له‌پرووی پروونیش‌وه پیتی (ق) پرووتترینیانه‌و، پاشان پیتەکانی تر.

^{۸۱} الجامع الكبير في علم التجويد ل (٢/ ١٠٣)

به شه کانی (قلقله):

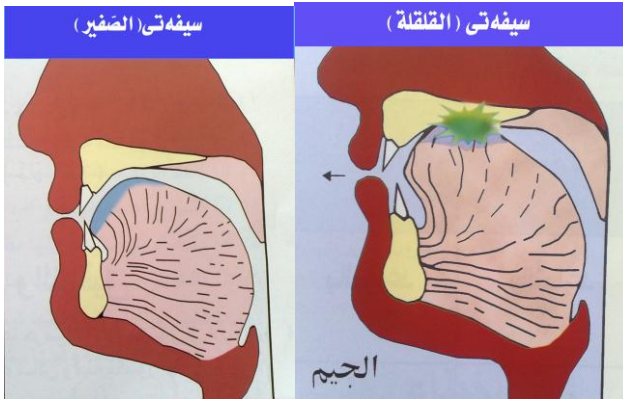
۱- (قلقله) ی بچووک: نه گهر پیته که زهنه دار (ساکن) بیټ و، قورټان خوین له سه ری نه وه ستیټ.
وهک: (یقدر)، (افتطمعون)، (فاستجبنا)، (یجهلون)، (یدعون).

۲- (قلقله) ی گه وره: نه گهر پیته که زهنه دارو له حاله تی وه ستان (وقف) دا بیټ و (شده) دار نه بیټ.
وهک: (واق)، (محیط)، (عذاب)، (مریح)، (بعید).

۳- (قلقله) ی گه وره تر: نه گهر پیته که (شده) دارو له کوتای و شه داو له حاله تی وه ستان (وقف) دا بیټ.
وهکو: (الحج)، (الحق)، (وتب)، (أشد).^{۸۲}

(ابن الجزري) ده لیټ:

وَيَسِّنُ مُقْلَقًا إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبِين

^{۸۲} سه رچاوه ی پیشوو (۱۲۲/۲)

سیفہتی سیبہم: (الین)

له زمانه وانیدا: ناسانی.

له زار اوه شدا دهر چوونی پیته که له مه خره جه که یه وه به ناسانی .

پیته کانی: دوو پیتن (و، ی) کاتی که زهنه داربن و پیشه وه یان سه ر

(فتحة) بیٔ (واته پیتی مه دد نه بن).

نموونه: (خوف، هیٔ، بیٔ، غیر، نوم، بیع، شیء، قول)

پیشه و (ابن الجزري) یش ده لیٔ:

..... والین

..... واؤ و بآء سگنا وانفتحا
..... قبلهما

سیفہتی چوارهم: (الانحراف)

له زمانه وانیدا: لادان.

له زار اوه شدا: حه زو لادانی دهنگی پیته که له بهر رینه کردنی به ته و او ی

ئه ویش به هو ی ریگرتنی له لایه ن زمانه وه.^{۸۳}

پیته کانی: ته نها دوو پیتن: (ل، ر)

لادانی دهنگی پیتی (ل) به ره و هه ردوو لای پیشه وه ی زمان ئه ویش

به هو ی نوسانی پیشه وه ی زمان به پوو که وه.

---

^{۸۳} هندیکی تر له زانایان پییان وایه لادانی مه خره جه، هندیکی تریشیان پییان وایه لادانی سیفته، له چاپی یه که مدا منیش به لادانی مه خره ج پیناسه مکردبوو به لام پاش توژیینه وه گه رانه وه بوسه رچاوه کان بوم دهر که وت که رای یه که م به هیتره و، زوریک له توژیهران یه سه ندیان کردوو. بروه: تیسیر الرحمن ل ۱۰۳، الجامع الكبير في علم التجويد: (۱۳۴/۲-۱۳۵)

پیتی (ر) یش پیچه وانه ی پیتی (ل) دهنگه کی له ههردوو لای پییشه وهی
زمانه وه لادهدات بو ناوه راستی .

(ابن الجزري) یش ده لیت :

..... وَالْإِنْحِرَافُ صُحْحًا

..... فِي اللّام والرا .....

تییینی: سیفه تی لادان له پیتی (ل) دا زیاتره له پیتی (ر)، ههروها
لادانی پیته که له حاله تی (شده) دا زیاتره له حاله تی زهنه و، له
حاله تی زهنه شدا زیاتره له حاله تی بزوتن (حرکه).

سیفه تی پینجهم: (التَّفْشِي)

له زمانه وانیدا: بلاو بوونه وه و فراوانبوون.

له زاراه شدا: بلاو بوونه وهی ههوا له ناو دهمدا له کاتی ده رپرینی
پیته که دا تاوه کو ده گاته مه خره جی پیتی (ظ).

پیته کانی: ته نها پیتی (ش) ه.

(ابن الجزري) یش گوتوو یه تی:

..... وَالتَّفْشِي (الشَّيْنُ) .....

پله کانی (التَّفْشِي):

۱- ئەگەر (شده) داربوو، وهك: (الشَّيْطَانُ)، (الشَّاكِرِينَ).

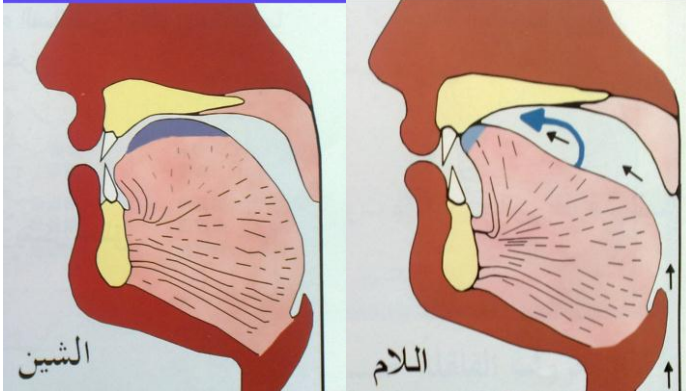
۲- ئەگەر زهنه داربوو، وهك: (الرُّشْدُ)، (اِشْتَرَى).

۳- ئەگەر بزواو بوو، وهك: (يَغْشَى)، (يَحْشَى).^{٨٤}

^{٨٤} بروانه: تيسير الرحمن ل ٩٣، الجامع الكبير في علم التجويد: (١٤٤/٢).

سیفہتی (التفشی)

سیفہتی (الإنحراف)

سیفہتی شه شه م: (التکریر)

له زمانه وانیدا: دووباره بوونه وه.

له زار او ه شدا: له رینه وهی سهر زمان له کاتی دهر پیرینی پیته که دا.

پیته کانی: ته نها پیته (ر)یه.

(ابن الجزري) یش ده لیت:

..... وَالرَّاءُ، وَتَكَرُّرِ جُعَلْ

مه به ستیش له باسکردنی ئەم سیفەته خو پاراستن و دور که وتنه وه یه
لیی نه ک جیبه جیکردنی، ئەمەش ئەوه ناگەیه نی که خوینەر به ته واوی
زمانی له جوولە بخات بە لکو پیویسته سهری زمانی وبه شیک
له پشته وهی به توندی بنوسیینی به پووکی بره پری سهره وه له گەل
هیشتنه وهی بو شاییه کی زور ته سک بو چوونه دهره وهی به شیک

لهدهنگی پیتهکه، چونکه پیتی (ر) پیتیکی مامناوهنده لهنیوان
هردوو سیفتهی (الشدة) و (الرَّخَاوَة) دا.

پلهکانی (التکریر)

۱- ئەگەر (شدة) داربوو، وهك: (الرَّحْمَن الرَّحِيم)

بویه (ابن الجزري) دهلیت:

..... وَأَخْفِ تَكْرِيْرًا إِذَا تُشَدُّ

واته: ئەگەر پیتی (ر) (شدة) داربوو (تکریر) هکهی بشارهوه.

چونکه پیتی (مشدد) دوو پیتیهو (تکریر) زیاترهو پیویسته
زیادهپرهوی تیدا نهکریت.

۲- ئەگەر زهنه داربوو، وهك: (یرجون)

۱- ئەگەر بزواو بوو، وهك: (نری).^{۸۵}

سیفتهی هوتهم: الإستطالة

لهزمانه وانیدا: درپژ کردنهوه.

لهزاراوه شدا: درپژ کردنهوهی مهخرهه لهسه رهتای قهراخی لایهکی

زمانهوه (یان ههردوولای) تا کووتایی.

پیتتهکانی: تهنها پیتی (ض) ده.

پیشهوا (ابن الجزري) یش دهلیت:

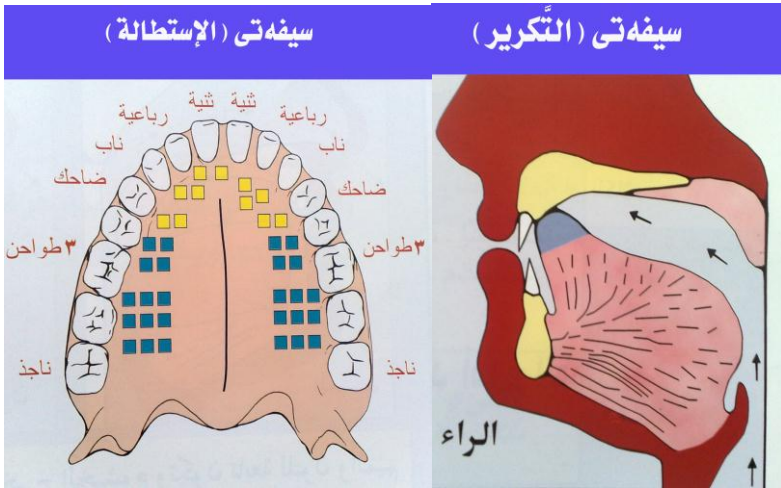
مَيِّزٌ مِنَ الظَّاءِ ... ..

والضَّادُّ بِاسْتِطَالَةٍ وَمُخْرَجٍ

^{۸۵} پروانه: الجامع الكبير في علم التجويد: (۱۴۰/۲).

پلهکانی (الإستطالة):

بهیئترینه ئەگەر (مشدد) بوو پاشان ئەگەر زەننەداربوو پاشانیش
ئەگەر بزواو (متحرك) بوو.^{٨٦}

^{٨٦} سه‌رجاوه‌ی پیشوو (١٤٨/٢).

پاشماوه: زۆرئیک له پێشه وایانی ئەم زانسته دوو سیفهتی تریان بو
سیفهته هه مێشه ییه بیدژه کان زیاد کردوه، که بریتین له سیفهتی
(الخفاء) و (الغنة)،^{٨٧} بۆیه به گرنگی ده زانم لێره دا باسیکیان لێوه بکه م:

سیفهتی یه که م: شاراو هیی (الخفاء)

(الخفاء) له زمانه وانیدا: شاراو هیی

له زار او ه شدا: شاراو هیی دهنگی پیته که له کاتی ده برپینیدا.

پیته کانی: (ه، پیته کانی مه دد)، که له وشه ی (هاوی) دا کۆبوونه ته وه.

(السَّمْنُودِي) ده لئیت:

وَ(الْهَاءُ مَعَ حُرُوفِ مَدٍّ) لِلْخَفَاءِ .....

هوی ناوانی: له بهر شاراو هییان له کاتی ده برپیندا.

هوی شاراو هیی (الخفاء) له م پیتانه دا:

یه که م: پیتی (ه):

له بهر لاوازی سه رجه م سیفه ته کانی و، دووری مه خره جه که ی بۆیه
پییوسته قورنانه خوین به ناگاداری (تحفظ) ه وه ئەم پیته ده برپیت.

چۆنئیتی چاره سه رکردنی:

ئه گهر زهننه دار بوو: ده برپینی (ه) ی زهننه دار قورستره له ده برپینی (ه) ی
بزواو، بۆیه چاره سه رکردنی به ته سه کردنه وه ی مه خره جه که ی
وئاشکر کردنی سیفه ته کانی ده بییت به تایبته هه ردوو سیفه تی

^{٨٧} بروهانه: نهاية القول المفيد ل ٨٦-٨٧، الروضة الندية شرح متن الجزية ل ٢٨-٢٩.

(الهمس) و (الرِّخاوة) واته: له کاتی دهرپریندا نیوهی ههواو نیوهکهی تریشی دهنگ بیټ.

ئهگهر بزواو بوو: پیویسته له کاتی دهرپرینیدا پهلهی تییدا نه کریټ و دریژیش نه کریټه وه، به لام ئهگهر راناو (ضمیر) بوو به مهددی (صلة)ی بچووک یان گهوره دریژده کریټه وه.^{۸۸}

دووه م: پیتهکانی مهدد:

چونکه مهخره جیان مهزنده کراو (مُقَدَّر) هو له شوینیکی دیاریکراوه وه دهرناچن به لکو پیتی ههوایین و له گهل ههوا ی بو شایی (جوف) دا دینه دهره وه دهنگیان له گهل ههوا دا دهشاریته وه له به فراوانی مهخره جه که یان.

چاره سه ری شاروهیی (الخفاء) ی پیتهکانی مهدد:

به هیژکردنی ئەم پیتانه ئه ویش به دریژکردنه وهی دهنگ بو ماوهیه که متری نی (۲) جووله بیټ، چونکه بی دریژکردنه وه یان مانای وشه که دهگوریت، وهک: (یقول) ده بیټه (یقل).

جاری واش ههیه مانا که خراب (فاسد) دهکات، وهک: ﴿فَسَقَى لَهُمَا﴾ ده بیټه (فَسَقَى لَهُمَا)!!

^{۸۸} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۰۵ - ۱۰۷.

سیفہتی دووہم: مینگہ (الغنة)

مینگہ: دہنگیکی خووشہ، ہاوہ لایہتی ہر دوو پیتی (م، ن) دہکات،
بہ لام مینگہی پیتی (م) لہ پیتی (ن) زیاترہ.
خاوہنی (السلسبیل الشافی) دہلیت:

وَعْتَةٌ صَوْتُ لَذِيذٌ زَجْبًا فِي النَّوْنِ وَالْمِيمِ عَلَي مَرَاتِبًا

ہندیٰ لہ زانا یان دہلین ئەم دہنگہ لہ دہنگی ناسک و، بوڑہی مانگاو،
با ی نیوگہ لای درخت دہچیت.^{۸۹}

پیتهکانی: (ن، م)

پلہکانی مینگہ:

قورئان خوینی بہرین، لہ سہر رای بہ ناوبانگ (مشہور) مینگہ دہبیٹ بہ
پینچ پلہوہ:

۱- تہ واوترین: لہ نون و میمی (شدۃ) داردا:

أ- لہ یہک وشہدا:

﴿إِنَّ﴾، ﴿يَمْنُونَ﴾، ﴿هَمَّتْ﴾، ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾.

ب- لہ دوو وشہدا: ئەمیش چوار جوڑہ:

- تیہہ لکیشی نونی زہنہ دارو (تنوین) لہ پیتی نون و میمدا

﴿إِنْ نَشَأْ﴾، ﴿مِنْ مَّالِ اللَّهِ﴾

- تیہہ لکیشی پیتی (م) لہ (م) دا ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ﴾.

^{۸۹} بروانہ: الجامع المفید فی صناعة التجوید للسَّنہوری ل ۳۶۷.

- تِيهه لَكَيْشِي (متجانسين) پيتي (ب) ي زهنه دار له (م) دا:

﴿يَابْنِي ارْكَب مَعَنَا﴾
- تِيهه لَكَيْشِي لامي (شمسي) له نوندا ﴿إِلَى النُّورِ﴾، ﴿عَنِ النَّعِيمِ﴾

(ابن الجزري) يش ده لَيْت:

وأظهر العنة من نون ومن ميم إذا ما شُددا .....

٢- ته واوتر: له تِيهه لَكَيْشِي كِرْدَنِي ناته واودا (الإدغام الناقص)،
 واته تِيهه لَكَيْشِي نوني زهنه دارو (تنوين) له پيتي (ي) و(و) دا وهك:
 ﴿فَمَنْ يُؤْمِن﴾، ﴿سَرَجًا وَهَاجًا﴾

٣- ته واو: له نون و ميمي شاراه (مُخْفَى) دا، هه روهها هه لگه پِراندنه وه
 (إقلاب) يش ده كِرَيْتِه وه:

﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ (الصفات ٢١)
 ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِئِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ (البقرة ٢٤٦)

٤- ناته واو: له نون و ميمي زهنه دار و ئاشكرادا .
 وهك: ﴿يَنْحِتُونَ﴾ ، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾

٥- ناته واوترين: له نون و ميمي بزواو (متحرك) دا.
 ﴿يُنَادُونَ﴾، ﴿نُودِي﴾، ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً...﴾^{٩٠}

^{٩٠} بهوانه: تيسير الرحمن في تجويد القرآن ل ١١٠-١١١، هداية القاري للمرصفي ل ٩٤-٩٥، الجامع الكبير في علم التجويد: (١٥٢/٢-١٥٦) .

که واته مینگه سیفه تیکی وابهسته یه به پیتی (م) و (ن) هوه، به لام له دوو شیوهی کو تاییدا درناکه ویت و له هرسی شیوهی سه ره تادا پیوسته در بخریت و ئەندازهی دوو جووله (حرکة) در یژ بکریته وه، به لام له دوو پلهی کو تاییدا له یه ک جووله (حرکة) زیاتر در یژ ناکریته وه.

تیبینی:

یه که م: مه به ست له ته و او و ناته و او ی له سی پلهی سه ره تادا:
(به هیزی مینگه و، ته و او ی پشت به ستن به (خیشوم) و، ناته و او ی مینگه) یه.

به لام هندیك له زانایان ده لین مه به ست پیی در یژ کردنه وهی مینگه کانه له پرووی کات (زمن) هوه، واته له پلهی یه که مدا زیاتر در یژ ده کریته وه و، دوو هه میش له یه که م که مترو، سییه میش له دوو هه م که متر.^{۹۱}

دوو هه م: له کاتی در بر پینی مینگه دا دهنگی پیته که یان سیفه ته که ی له که پروو (خیشوم) هوه در ده چییت، نه ک پیته که خو ی.
سییه م: مینگه ی پیتی (ن) به هیز تره له مینگه ی پیتی (م).^{۹۲}

^{۹۱} بروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۱۱، فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية : ل ۳۰.

^{۹۲} بروانه: نهاية القول المفید ل ۸۷.

گهوره کردن و بچووککردنی مینگه:

مینگه شوینی پیتی پاش خوئی دهکهوئیت، واته: گهوره دهکرئیت نه گهر بهدوای نونی زهننه دارو (تنوین) دا بهکیک له پیتته کانی (إستعلاء) هاتبوو، نه مهش له حاله تی شار دنه وه (إخفاء) دا ده بیئت کاتیك ده گات به هر پینج پیتی (ص، ض، ط، ظ، ق).

خاوهنی (التحفة) ده لیئت:

..... وَتَتَّبِعُ الْأَلْفَ مَا قَبْلَهَا ، وَالْعَكْسُ فِي الْعَنَّ أَلْفَ

ههروهها خاوهنی (السلسبیل الشافی) یش ده لیئت:

وَفَحَّمِ الْعُنَّةَ إِنْ تَلَاهَا حُرُوفُ الْإِسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا

نمونه:

﴿ يُبْصِرُونَ، مِنْ صَلْصَالٍ، رِيحاً صَرْصِراً، مَنْصُوداً، لَمَنْ صُرُّهُ، وَكَلَّأَ صُرْبِنَا، يَنْطِقُونَ، مِنْ طِينٍ، حَلَالاً طَيِّباً، يَنْظُرُونَ، إِنْ ظَنَّ، ظَلَّأَ ظَلِيلًا، يَنْقَلِبُونَ، مِنْ قَبْلِ، عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴾^{۹۳}

به لأم نه گهر بهدوای نونی زهننه دارو (تنوین) دا پیتته کانی تری (إخفاء) هاتن نهوا مینگه یان بچووک ده کرئته وه، وهک:

﴿ الْإِنْسَانَ، كُنْتُمْ، مِنْ شَيْءٍ، أَنْفَقْتُمْ ﴾

^{۹۳} بروانه: مذكرة في التجويد (۱۱/۲)، نهاية القول المفيد ل ۱۵۸-۱۵۹.

پیت و سیفته به هیژو لاوازه کان

سیفته لازمه کان له پرووی به هیژی و لاوازیه وه ده کریڻ به سی به شه وه :

۱- سیفته به هیژه کان: (۱۱) سیفته تن:

(الجهر) و (الشدة) و (الإستعلاء) و (الإطباق) و (الصفیر) و
(القلقة) و (الإنحراف) و (التکریر) و (التفشی) و (الإستطالة) و
(الغنة).

۲- سیفته لاوازه کان: (۶) سیفته تن:

(الهمس) و (الرخاوة) و (الإستفال) و (الإفتاح) و (اللين) و
(الخفاء).

۳- سیفته تی به هیژو لاوازیان تیدانیه: (الإصمات) و (الإذلاق) و
(البینة) [واته: نیوان (الشدة) و (الرخاوة)]

هروه ها پیته کانیش ده کریڻ به پینج به شه وه:

۱- به هیژترین: (۱) پیت: (ط) چونکه هه موو سیفته ته کان ی به هیژن.

۲- به هیژ: (۸) پیت: (ب، ج، د، ص، ض، ظ، ق) چونکه سیفته
به هیژه کان ی له لاوازه کان ی زیاتره.

۳- ماماوه ند: (۵) پیت: (ء، غ، ل، م، ن)، چونکه سیفته به هیژو
لاوازه کان ی به کسانه.

۴- لاواز: (۱۰) پیت: (ت، خ، ذ، ز، س، ش، ع، ک، هه ردوو پیتی
(اللين): و، ی) چونکه سیفته تی لاوازیان زیاتره.

۵- لاوازترین: (۷) بیت:

(۴) پیتیان: (ث، ح، ف، ه) هه موو سیفه ته کانیان لاوازه،
لهه مووشیان لاوازر پیتی (ه) له بهر سیفه تی (الخفاء).
(۳) پیتیشان: (ا، و، ی) واته پیته کانی مه دد، ته نها یه ک
سیفه تی به هیزیان تیدایه، نه ویش سیفه تی (الجهر).^{۹۴}

---

^{۹۴} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۱۷-۱۱۸.

خویندیری به پریزا سه بارت به دیاری کردنی سیفه ت و پیته به هیزو لاوازه کان چند راو بو چونیکی
تریش هه یه، به لام نه مه ی که با سمان کرد به هیزترینیانه، خوی گه وره ش زانانتره.
بؤزیاتر شاره زابوون سهیری نه م سه رچا وانه بکه:

نهاية القول المفيد ل ۹۱-۹۳، حق التلاوة: ۳۳۸-۳۳۹، الجامع الكبير (۲/۱۹۵-۲۰۱)

خشته‌ی سیفه‌تی پیته‌کان

پله‌ی پیته‌که	سیفه‌ته‌کان							پیته‌کان
	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
ما مناو‌ند			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الهمزة
به‌هیژ		مقلقل	مذلق	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الباء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	مهموس	التاء
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الثاء
به‌هیژ		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الجم
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الحاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الخاء
به‌هیژ		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الدال
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	الذال
به‌هیژ	مکرر	منحرف	مذلق	منفتح	مستفل	متوسط	جهری	الراء
لاواز		صغیری	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	الزاي
لاواز		صغیری	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	السين
لاواز		متفش	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الشین
به‌هیژ		صغیری	مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	مهموس	الصاد
به‌هیژ		مستطیل	مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	جهری	الضاد
به‌هیژترین		مقلقل	مصمت	مطبق	مستعل	شدید	جهری	الطاء
به‌هیژ			مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	جهری	الظاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	متوسط	جهری	العين
ما مناو‌ند			مصمت	منفتح	مستعل	رخوی	جهری	الغین
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الفاء
به‌هیژ		مقلقل	مصمت	منفتح	مستعل	شدید	جهری	القاف
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	مهموس	الكاف
ما مناو‌ند		منحرف	مذلق	منفتح	مستفل	متوسط	جهری	اللام
ما مناو‌ند		غنة	مذلق	منفتح	مستفل	متوسط	جهری	الميم

پله‌ی پیته‌که	سیف‌ته‌کان							پیته‌کان
	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
مامناوهند		غَنَّة	مذلق	منفتح	مستفل	متوسط	جهری	نون
لاوازترین		خفاء	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الهاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	(و)ی بزواو
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	(ی)ی بزواو
لاوازترین		خفاء	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	پیته‌ی مه‌دد
لاواز		لین	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	پیته‌ی لین (و)ی

ته‌واوکردنی جووله‌کان (اتمام الحركات)

پیویسته له‌سه‌ر قورئان خوین:

- له‌کاتی دهربرینی پیتیکی سه‌ردار (مفتوح) دا ده‌می بکاته‌وه وه‌ک کردنه‌وه‌ی له‌کاتی دهربرینی پیتی ئه‌لیفدا.
- له‌کاتی دهربرینی پیتیکی بو‌ردار (مضموم) یشدا هه‌ردوولیوی خ‌رکاته‌وه وه‌ک خ‌رکردنه‌وه‌ی له‌کاتی دهربرینی پیتی واودا.
- له‌کاتی دهربرینی پیتی ژیردار (مکسور) یشدا شه‌ویلگه‌ی خواره‌وه‌ی دابه‌زینی وه‌ک دابه‌زاندنی له‌کاتی دهربرینی پیتی (ی) دا.
- به‌لام پیتی زهنه‌دار له‌مه‌خ‌ره‌جی بنه‌په‌تی (أصلي) خو‌یه‌وه دهرده‌چیت بی ئه‌وه‌ی هیچ کام له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌گه‌لدا‌بیت.^{۹۵}
- خو ئه‌گه‌ر قورئان خوین ئه‌مانه‌ی جیبه‌جینه‌کرد ئه‌وا خویندنه‌که‌ی ناته‌واوه، ته‌نانه‌ت زانای گه‌وره‌ی وه‌ک (أحمد الطيبي) ده‌لیت هه‌له‌ی ئه‌و که‌سه له‌پرووی واتاوه له‌هه‌له‌ی ئاشکرا (اللعن الجلي) ناشیرینتره، ئه‌وه‌تا له‌مه‌تنه‌که‌یدا^{۹۶} ده‌لیت:

<p>إِلَّا بِضَمِّ الشَّفَقَتَيْنِ ضَمًّا يَتَمُّ وَالْمَفْتُوحُ بِالْفَتْحِ أَفْهَمُ يَشْرُكُهَا مَخْرَجُ أَصْلِ الْحَرْكَةِ وَالْيَاءُ فِي مَخْرَجِهَا اللَّدِّي عُرِفَ</p>	<p>وَكُلُّ مَضْمُومٍ فَلَنْ يَتَمَّا وَوُدُّ انْخِفَاضِ بِانْخِفَاضِ لِلْفَمِ إِذِ الْحُرُوفُ إِنْ تَكُنْ مُحَرَّكَةً أَيُّ مَخْرَجِ الْوَاوِ وَمَخْرَجِ الْأَلْفِ</p>
--	--

^{۹۵} اطلس التجويد ل ۸۹.

^{۹۶} المفيد في علم التجويد ل ۷.

فَإِنْ تَرَ الْقَارِيَّ لَنْ تَنْطَبِقَا   شِفَاهُهُ بِالصَّمِّ كُنْ مُحَقِّقًا
بِأَنَّهُ مُنْتَقِصٌ مَا صَمًّا   وَالْوَاجِبُ التَّنْقُطُ بِهِ مُتَمًّا
كَذَاكَ ذُو فَتْحٍ وَذُو كَسْرٍ يَجِبُ   إِتْمَامُ كُلِّ مِنْهُمَا أَفْهَمُهُ تُصِيبُ
فَالْتَقِصْ فِي هَذَا لَدَى التَّأْمَلِ   أَفْبِيحُ فِي الْمَعْنَى مِنَ اللَّحْنِ الْجَلِي
إِذْ هُوَ تَغْيِيرٌ لِدَاتِ الْحَرْفِ   وَاللَّحْنُ تَغْيِيرٌ لَهُ بِالْوَصْفِ

بهشی پینجه م سیفه ته کاتیه کان (الصفات العرضية)

سیفه ته کاتیه کان (الصفات العارضة): نهو سیفه تانهن که ته و او که ری
پیته کهن و لهه ندی حاله تی دیاریکراودا تووشی بیت دهن و لهه ندی
حاله تیشدا له بهر هوکاری له هوکاره کان لیی جیاده بنه وهو، ژماره شیان
یازده سیفه ته، لهم به شه دا باسیان لیوه ده کهین.
نه مهش سیفه ته کانن:

(الإظهار) و (الإدغام) و (الإخفاء) و (الإقلاب) و (الترقیق) و (التفخیم) و
(المدّ) و (القصر) و (التحرک) و (الإسکان) و (السکت).^{۹۷}

العلامة (السمنودي) له باره یانه وه ده لیت:^{۹۸}

إِظْهَارٌ أَدْغَامٌ وَقَلْبٌ وَكَدًا   إِخْفًا وَتَفْخِيمٌ وَرِقٌّ أُخْدًا
وَالْمَدُّ وَالْقَصْرُ مَعَ التَّحْرُكِ   وَأَيْضًا السُّكُونُ وَالسَّكْتُ حُكِي

^{۹۷} بروانه: حق التلاوة ل ۲۱۳ و ۲۳۸

^{۹۸} لآلی البیان فی تجوید القرآن: إبراهیم علی شحاتة السمنودي ل ۴.

گه‌وره کردن و بچوو‌ککردن (التفخيم والترقيق)

گه‌وره‌کردن (التفخيم): له‌زاراوه‌دا قه‌له‌ويه‌که ده‌چئته ناو له‌شی پئته‌که‌وه، واته: ناوی دم پرده‌کات له‌ده‌نگی ئه‌وئته.^{۹۹}
پئته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی له‌پرووی گه‌وره‌و بچووکی (تفخيم و ترقيق) ه‌وه ده‌کرئن به‌سی به‌شه‌وه:

- ۱- ئه‌و پئتانه‌ی هه‌ميشه به‌گه‌وره‌یی (مفخم) ده‌خوئرينه‌وه.
- ۲- ئه‌و پئتانه‌ی هه‌ميشه به‌بچووکی (مرقق) ده‌خوئرينه‌وه.
- ۳- ئه‌و پئتانه‌ی هه‌ندی جار به‌گه‌وره‌یی، هه‌ندی جاريش به‌بچووکی ده‌خوئرينه‌وه.

یه‌که‌م: ئه‌و پئتانه‌ی هه‌ميشه به‌گه‌وره‌یی ده‌خوئرينه‌وه:

ئه‌و پئتانه‌ی هه‌ميشه به‌گه‌وره‌یی ده‌خوئرينه‌وه بریتين له (۷) پئته‌که‌ی (استعلاء: خص ضغط‌ظ)، له‌نيويشياندا پئته‌کانی (إطباق) سيفه‌تی گه‌وره‌کردنيان زياتره (ص، ض، ط، ظ) (ابن الجزري) ده‌لئت:

وَحَرَفَ الْأَسْتِعْلَاءِ فَحَمٌ وَأَخْصَصَا   الْأَطْبَاقَ أَقْوَى نَحْوَ قَالٍ وَالْعَصَا

به‌لام به‌شيوه‌یه‌کی گشتی ريزبه‌نديان - له‌گه‌وره‌ترینه‌وه - به‌م شيوه‌یه ده‌لئت: (ط، ض، ص، ظ، ق، غ، خ)^{۱۰۰}

^{۹۹} پروانه: نهاية القول المفيد ل ۱۲۷.

^{۱۰۰} پروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۱۴۹.

پله كانى پيټه كانى (الإستعلاء)^{١١}

سه بارهت به پله ى هر يه كيک له م پيتانه زانايان دوو بۆچوونيان هه يه:
بۆچوونى يه كه م:

بۆچوونى (ابن الطحان الأندلسي) يه كه ده لئيت هه ر يه كيک له م پيتانه
سى پله يان هه يه:

پله ى يه كه م: گه وره ترينيانه، نه گه ر سه ر (فتحة) دار بوون.
وهك: ﴿ طَالوت، الضَّالون، صَاحِبُكم، الظَّالْمون، قَال، خَلا، ظَلَم ﴾

پله ى دووه م: نه گه ر بۆر (ضمة) دار بوون.
وهك: ﴿ طُوبى، يَقُول، لا تَخُونوا ﴾

پله ى سيبه م: نه گه ر ژير (كسرة) دار بوون.
وهك: ﴿ طِبتم، قِيل، خِزي ﴾

به لام نه گه ر زهننه (سكون) ى هه بوو، سه يرى پيتى پيشه وهى ده كريت،
نه گه ر:

- پيتى پيشه وهى سه ر (فتحة) ى هه بوو، نه وه له پله ى يه كه مدايه.
وهك: ﴿ أَيطمع، أَضغاث، أَصلابكم، أَظلم، يَغلب، مَقْرَبَة، أَخْرَجكم ﴾

- پيتى پيشه وهى بۆر (ضمة) ى هه بوو له پله ى دووه مدايه.
وهك: ﴿ لِيُطْفَنوا، يُصْرَف، مُظْلَمون، أَنْ تُقْبَل، يُغْفَر ﴾

---

^{١١} پروانه: النشر في القراءات العشر لابن الجزري (٢٤٦/١)، فتح رب البرية ل ١١، الجامع الكبير في فن التجويد (١٦٩/٢ - ١٧١).

- پیتی پییشهوهی ژیر (کسرة) ی هه بوو له پلهی سییه مدایه .
وهك: ﴿إِطْعَام، إِضْرِب، أفرغ، شَقُوْنَا، إِخْرَاجًا﴾

بۆچوونی دووهم:

هه ره یه کیك لهه پیتانه پینچ پلهیان ههیه، ئەم بۆچوونهش په سه ندکراوه
له لای (ابن الجزري) رهحه تهی خوای لی بی:

پلهی یه کهم: گه وره ترینیانه، ئەگه ره سه ره (فتحه) یان هه بی و به دوایاندا
پیتی ئەه لیف هاتبی. وهك:

﴿طَاب، ضَاق، صَابِرًا، يُظَاهِرُونَ، يُقَاتِلُونَ، غَائِبِينَ، خَائِبِينَ﴾

پلهی دووهم: ئەگه ره سه ره (فتحه) یان بی و به دوایاندا پیتی ئەه لیف
(الألف) نه هاتبی.

وهك: ﴿طَبَعَ، ضَرَبَ، صَدَقَ، ظَلَّ، قَتَلَ، عَفَرَ، خَلَقَ﴾

پلهی سی یه م: ئەگه ره بوور (ضممة) یان هه بییت.

وهك: ﴿طَبَعَ، صُرِفَتْ، ضُرِبَتْ، يَطْنُونَ، قُتِلَ، غُلِبَتْ، خُلِقَتْ﴾

پلهی چوارهم: ئەگه ره زه ننه دار (ساکن) بوو .

وهك: ﴿يَطْبَعُ، يَضْرِبُ، أَصْبَرَهُمْ، يَظْلِمُ، يَقْتُلُ، يَغْلِبُ، يَخْلُقُ﴾

پلهی پینجه م: ئەگه ره ژیر (کسرة) یان هه بوو.

وهك: ﴿طَبَاقًا، ضَرَارًا، صِرَاطًا، ظِلًّا، قِتَالًا، غِشَاوَةً، خِفَافًا﴾

(العلامة المتولي) بهؤنراوه باسى ههردوو بۆچوونهكهى كردوو: ١٠٢

بۆچوونى يهكههه:

عَلَى مَرَاتِبٍ ثَلَاثٍ ، وَهِيَهِ :
تَمَّ الْمُفْخَمَاتُ عَنْهُمْ آتِيَهُ
وَتَابِعَ مَا قَبْلَهُ سَاكِنُهَا
مَفْتُوحُهَا، مَضْمُومُهَا، مَكْسُورُهَا
فَمَا أَتَى مِنْ قَبْلِهِ مِنْ حَرَكَةٍ
فَأَفْرِضْهُ مُشْكَلاً بِتِلْكَ الْحَرَكَةِ

بۆچوونى دووهه:

وَقِيلَ: بَلْ مَفْتُوحُهَا مَعَ الْأَلْفِ
وَبَعْدَهُ الْمَفْتُوحُ مِنْ دُونَ الْأَلْفِ
مَضْمُومُهَا، سَاكِنُهَا، مَكْسُورُهَا
فَهَذِهِ خَمْسٌ أَتَاكَ ذِكْرُهَا
فَهِيَ وَإِنْ تَكُنْ بِأَدْنَى مَنْزِلَةٍ
فَخِيْمَةٌ قَطْعًا مِنَ الْمُسْتَفِيْلَةِ
فَلَا يُقَالُ إِنَّهَا رَقِيْقَةٌ
كَصِدْهَا، تِلْكَ هِيَ الْحَقِيْقَةُ

تَيَبِيْنِي :

١- نهگهه پيْتِي (خ) ي زهنهه دار پيشهوهي (كسره) بوو، بهلام بهدوايدا
پيْتِي (ر) ي گهوره هاتبوو، پيوسته پيْتِي (خ) بهوپهري گهوره ييهوه
بخوينريتهوه لهبهه پيْتِي (ر) ١٠٢

وهك: ﴿وَتَخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ (نوح: ١٨) ﴿وَقَالَتِ آخْرُجْ عَلَيْنَا﴾ (يوسف: ٣١)

(العلامة المتولي) دهليت: ١٠٤

وخاءٍ إخراج بتفخيم أت من أجل راءٍ بعدها إذ فُخِّمَتْ

١٠٢ فتح رب البرية ل ١٢.

١٠٣ بهوانه: الجامع الكبير في فن التجويد (١٧٣/٢).

١٠٤ هداية القاري إلى تجويد كلام الباري ل ٦٠.

دووه م: ئەو پیتانە ی که هه می شه به به چووکی ده خوینرینه وه

هه موو پیته کانی (إستفال) به چووکی ده خوینرینه وه جگه له پیتی

ئەلیف و، لامی وشە ی پیروزی (الله) و، پیتی (ر).

واته: (ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ز، س، ش، ع، ف، ک، م، ن، ه، و، ی)

(ابن الجزري) ده لیت:

..... فَرَقَّ قَنْ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفِ

سێیه م: ئەو پیتانە ی هه ندی جار به گه وه و هه ندی جاریش به

بچووک ده خوینرینه وه.

ئەمانه ن:

ئەلیف و، پیتی (ر) و، لامی وشە ی پیروزی (الله) و، پشت به خوای گه وه

لیره دا باسیان ده که ی ن:

پیتی (ر)

پیتی (ر) سیٰ حالته تی ههیه چونکه جاری واهیه بهگوره و جاری واش ههیه بهچووک و جاری واش ههیه بههردوو حالته که دهخوینریته وه:

یه که م: پیتی (ر) له حالته تی گوره یی (تفخیم) دا: ^{۱۰۰}

۱- نه گهر خوئی سهر (فتحة) ی هه بوو.

وهك: ﴿رَحِمْتَ رَبِّكَ، أَرَيْتَ، أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ، يَرْوَنه، تَفْرَحُونَ﴾

۲- نه گهر خوئی زهننه دار بی و پیتی پی شه وه ی سهر (فتحة) ی هه بی.

وهك: ﴿أَرْسَلْنَا، أَرْبَعِينَ، مَرْجِعِكُمْ، مَرْيَمَ، لَا تَذَرُ﴾

۳- نه گهر خوئی به هوئی وه ستانه وه زهننه ی هه بوو، هه روه ها پیتی

پی شتریش زهننه ی هه بوو- به مهرجیک پیتی (ی) نه بییت- و پیتی

پی ش ئه ویش سهر (فتحة) ی هه بی، یان پیته زهننه داره که ئه لیف

بییت: ﴿وَالْفَجْرِ، الْقَدْرِ، النَّارِ، الْقَرَارِ﴾

۴- نه گهر بوور (ضمة) ی هه بوو.

وهك: ﴿كَفَرُوا، الرَّعْبِ، رُوحُ الْقُدُسِ، سَنَفَرُغِ، تَعْرُجِ﴾

۵- نه گهر خوئی زهننه دار بی و پیتی پی شه وه ی بوور (ضمة) ی هه بی.

وهك: ﴿الْمُرْسَلُونَ، الْقُرْءَانَ، بِقُرْبَانَ، أَنْ اشْكُرْ، عُرْضَةَ﴾

---

^{۱۰۰} پروانه: تیسیر الرحمن ۱۴۶-۱۴۸.

۶- ئەگەر خۆی بەھۆی وەستانەوہ زەننەى ھەبى و، پیتی پيشتریش

زەننەو پيشتریش بۆر (ضمّة)ى ھەبى:

﴿وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ الحج: (۴۱)، ﴿إِنَّهُ زَنْ أَنْ لَنْ تَحُورَ﴾ الإنشاق: (۱۴).

۷- ئەگەر خۆی زەننەدارو لەھەمان وشەدا پیتی پيشهوهى ژیر

(كسرة)ى (أصلي) ھەبیت بەلام پیتی دواوهى يەكئىك بىت

لەپیتەکانى (استعلاء: خُصَّ ضَغَطٌ قِظ) بەمەرجیک (كسرة)ى

نەبیت، ئەمیش تەنھا لەم پینج وشەدا پرویداوه:

﴿قِرطاس، فِرقة، وإِرصادا، مِرصادا، لِبالمِرصاد﴾

(ابن الجزري) دەلیت:

..... إِنَّ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءِ

۸- ئەگەر خۆی زەننەى ھەبى و ھەمزەیهكى گەیاندن (الوصل)

لەپيشيهوه ھاتبیت.

﴿الذي ارتضى﴾، ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾

﴿ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ﴾، ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ﴾

﴿أَمْ ارْتَابُوا﴾، ﴿إِنِ ارْتَبْتُمْ﴾

(ابن الجزري) دەلیت:

..... أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا

دووم: پیتی (ر) له حاله تی بچووکى (مرقق)یدا: ۱۰۶

۱- نه گهر خوږى ژیرى هه بى.

وهك: ﴿تَجْرِي، رِزْقًا، جَبْرِيلَ، رِجَالَ، رِحْلَةً، زَكْرِيَّا﴾

(ابن الجزري) ده لیت:

وَرَقَّقَ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ

۲- نه گهر خوږى زهننه ی هه بى و پیتی پییشه وه ی ژیر (كسرة) ی (اصلي)

بى و له یهك وشهدا بیټ، وه له دوايه وه پیتیک له پیته كانی

(استعلاء) نه بى وهكو:

وهك: ﴿فِرْعَوْنَ، الْفِرْدَوْسَ، شِرْعَةَ، مِرْيَةَ، وَانْتَظِرْ، وَاسْتَغْفِرْ، أَشْرَ،

صِرَّ، وَنَقَرَ، وَيَقْلُدُ﴾

(ابن الجزري) ده لیت:

كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ

۳- نه گهر زهننه ی هه بوو به هوږى وهستان (وقف) هوه و به دواى پیتیکى

زهننه داریشدا هاتبوو جگه له پیته كانی (استعلاء) و پيش پیته

زهننه داره كهش ژیر (كسرة) هه بیټ.

وهكو: ﴿السَّحْرِ، الدَّكْرِ، حَجْرٍ﴾

۴- نه گهر خوږى زهننه ی به هوږى وهستان (وقف) هوه هه بى و له پاش (ي)

یهكى زهننه داره وه هاتبیټ، جائه و (ي) یه پیتی مه دد بیټ وهكو:

۱۰۶ پروانه: تیسیر الرحمن ۱۶۸-۱۶۹.

﴿بَصِيرٌ، قَدِيرٌ﴾ يان پیتی (لین) بیّت، وهکو: ﴿السَّيْرُ، ذَلِكَ خَيْرٌ﴾
 ۵- ئەگەر له کۆتایی وشه یه کدا زه ننه ی هه بوو، ههروه ها پیتی
 پێشه وهیی ژێر (کسرة) ی (أصلي) هه بوو وه به دوایدا له وشه یه کی
 تر دا پیتی کی (إستعلاء) هاتبوو، ئەم حاله تهش سی جار له قورئانی
 پیروژدا پرویداوه:

﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ (لقمان ۱۸)

﴿فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ (المعارج ۵)

﴿أَنْ أَنْذَرَ قَوْمَكَ﴾ (نوح ۱)

۶- ئەگەر به دوایدا پیتی کی لار کراو (مُمال) هه بوو، ئەم حاله تهش
 له قورئانی پیروژدا یه ک جار پرویداوه، (له ریوایه تی (حفص) دا):

﴿وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَبْرَ لَهَا وَمُرْسِلَهَا﴾ (هود ۴۱)

پێشه وا (الشاطبي) ده لیت:

وَلَكِنَّهَا فِي وَقْفِهِمْ مَعَ غَيْرِهَا تُرْفَقُ بَعْدَ الْكُسْرِ أَوْ مَا تَمِيلًا

سَيِّمَه: پیتی (ر) له نیوان ههردوو حاله تی (تفخیم) و (ترقیق) دا^{۱۰۷}

ئه مئیش دوو حاله ته:

حاله تی یه کهم: به گه وره یی و به بچووکی ده خوینیتته وه به لام بچووک
باشتره، ئه مئیش سی جووره:

۱- ئه گهر پیتی (ر) زه ننه داربوو به هوئی وه ستانه وه، به دوایدا پیتیکی
یای سراوه (محذوف) هاتبوو، ئه مه له سی وشه دا پروویداوه:

﴿ وَنُذِرْ ﴾ که له سوپه تی (القمر) دا شهش جار هاتووه.

﴿ یَسْرِ ﴾ یه که جار له سوپه تی (الفجر: ۴) دا هاتووه.

﴿ أَسْرٍ ﴾ پینچ جار هاتووه، سی جاریان پیتی (ف) له پیشه وه یه
دوو جاریشیان پیتی (و)، ئه مهش ناوی سوپه ت و ژماره ی
ئایه ته کانیانه:

(هود: ۸۱)، (الحجر: ۶۵)، (الدخان: ۳۲)، (طه: ۷۷)، (الشعراء: ۵۲)

جا ئه وه ی به باریکی ده خوینیتته وه سهیری بنه په تی وشه کان
ده کات ئه ویش پیتی (ی) سراوه یه، بویه وه ستان (وقف) وه کو
به رده وامبوون (وصل) لیده کات.

ئو که سه شی به گه وره یی ده خوینیتته وه سهیری بنه په تی وشه که
ناکات، به لکو به پیتیکی زه ننه داری کاتی (عارض) ی داده نی.

^{۱۰۷} پروانه: تیسیر الرحمن ۱۴۸-۱۴۹.

۲- ئەگەر خۆی زەننەو پیتی پېشەو هیشی ژیری بنه پره تی (كسرُ

أصلي) بی و گه یشتیبت به پیتی (استعلاء) به مهرجیک ژیردار بی.

ئەم جورەش یه کجار له قورئانی پیروزدا پرویداوه:

﴿فَكَانَ كُلٌّ فَرَقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء: ۶۳)

(ابن الجزري) دهلیت:

وَالْخُلْفُ فِي فِرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ

.....

۳- ئەگەر خۆی زەننەدار بوو به هۆی وه ستانه وه له دواى پیتیکی

زەننەدارى (استعلاء) هاتبی و ئه ویش له دواى پیتیکی ژیردار

(مکسور) هوه هاتبی.

ههروهها ئەم جورەش یه کجار له قورئانی پیروزدا پرویداوه:

﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ (سبا: ۱۲)

جائه وهی گه وهی دهکات سهیری پیتته (استعلاء) هکه دهکات و،

ئه وهشی بچووکی دهکاته وه سهیری پیتته (استعلاء) هکه ناکات

به لکو سهیری (کسرة) ی پیتش ئه وه دهکات.

حاله‌تی دووهم: به‌گه‌وره‌یی و به‌چووک‌ی ده‌خوینریت‌ه‌وه به‌لام
گه‌وره‌کردن باشتره له کاتی وه‌ستان (وقف) دا:
ئه‌گه‌ر خو‌ی زهنه‌ی هه‌بوو به‌هو‌ی وه‌ستانه‌وه، به‌لام به‌ دوا‌ی پیتیکی
زهنه‌داری (استعلاء) دا هاتبی و ئه‌ویش به‌ دوا‌ی پیتیکی ژیردار
هاتبی.

ئهمه‌ش تهنه‌ها له‌یه‌ک وشه‌دا پرویداوه:

﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ﴾ (یوسف ۹۹)

(المتولي) ده‌لیت:

واختیرَ أَنْ يُوقَفَ مِثْلَ الْوَصْلِ   فِي رَأْيِ مِصْرَ الْقَطْرِ يَا ذَا الْفَضْلِ

پیتی (ل)

پیتی (ل) لهم حاله تانهی خواره و هدا به گه وره یی ده خوینریته وه:

۱- لامی وشه ی پیروزی (الله) نه گهر سهر (فتحة) یان بوړ (ضمة) له پییشیه وه هاتبوو.

وهك: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱) ، ﴿تَارَ اللَّهُ الْمَوْقَدَةَ﴾ (الهمزة: ۶)

۲- لامی وشه ی پیروزی (الله) نه گهر له سهره تاوه هاتبوو.

چونکه هه مزه ی (وصل) له سهره تاوه (مفتوح) ده بیته.

وهك: ﴿اللَّهُ وَبِئْسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ (البقرة ۲۵۷)

(ابن الجزري) ده لیته :

وَفَحِّمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ   عَنْ فَتْحٍ أَوْ ضَمِّ كَعْبُدُ اللَّهُ

لهم حاله تانهی خواره و هدا به بچووکی ده خوینریته وه:

۱- لامی وشه ی پیروزی (الله) نه گهر ژیری بنه په تی (كسر أصلي) یان کاتی (عارض) ی له پییشیه وه بوو، وه کو:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (الأنفال ۱۰)

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر ۴۶)

﴿لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ (الأعراف ۱۶۴)

چونکه (قَوْمًا اللَّهُ) به م شیوویه ده خوینریته وه: (قَوْمَنَ اللَّهُ).^{۱۰۸}

^{۱۰۸} پروانه: مذكرة في التجويد: (۱۰/۲).

۲- ئەگەر پیتیکی زەننەدار (ساکن) ی لەپێشەوه بوو، پێش پیتە

زەننەدارەکش پیتیکی ژێردار (مکسور) هاتبوو.

وهك: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ﴾

﴿وَأَعْلَمُوا أَنكُمْ غَيْرُ مَعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾

پیتی (الألف)

پیتی (الألف) نه به گه وره کردن (التفخيم) وه سف ده کریت و نه به بچوو کردن (الترقیق)، به لکو پیش پیتی خوی ده که وی له کاتی خویندنه وهدا.

خاوه نی (لآیء البیان) ده لیت: ۱۰۹

.....وتبع ما قبلها الألف والعكس في الغنّ أَلِفْ

واته: نه گهر له پیشیه وه پیتی کی بهرز (استعلاء) هاتبوو نه واه به گه وره یی ده خوینریته وه وه کو:

﴿خَالِدِينَ، الصَّالِحِينَ، الضَّالِّينَ، الْغَالِبُونَ، طَالُوتَ، قَالَ، الظَّالِمُونَ﴾

هروه ها پیتی نه لیف به گه وره یی ده خوینریته وه نه گهر پیتی (ر)

له پیشیه وه هاتبوو: ﴿صِرَاطَ، وَرَائِهِمْ﴾

له وشه ی پیروزی ﴿اللَّهُ﴾ یشدا به هه مان شیوه.

وه نه گهریش له پیشیه وه پیتی کی نزم (إستفال) هاتبوو نه واه به بچووکی ده خوینریته وه.

﴿الْأَسْبَاطَ، النَّابُونَ، ثَانِي اثْنَيْنِ، جَاءَ، الْحَامِدُونَ، الدَّارَ، وَالذَّارِيَاتَ، زَاهِقَ،

سَاقَ، سَاءَ، الْعَالَمِينَ، الْفَائِزُونَ، كَانَ، اللَّاتِي، الْمَالَ، وَالنَّاهُونَ، هَارٍ، وَاحِدَ،

إِلْيَاسَ﴾

(ابن الجزري) بهم شیوهیه نامارهی پیکردوه:

وَحَاذِرُنْ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلِفِ .....

^{۱۰۹} بروانه: هداية القاري إلى تجويد كلام الباري ل ۹۷.

تیہہ لکیشکردن (الإدغام)

تیہہ لکیشکردن: به شیوه‌ی کی گشتی بریتیه له خویندنه وهی دوو پیت به پیتیکی (شدة) دار له کاتی ده‌رپیندا.
به شه‌کانی تیہه لکیش (إدغام) کردن:
تیہه لکیشکردن ده‌کریت به دوو به شی سهره‌کی یه وه:

یه‌که‌م: تیہه لکیشی گه‌وره: تیہه لکیشکردنی پیتیکی بزواو (متحرک) له پیتیکی بزواوی تردا، به شیوه‌یه که بینه پیتیکی (شدة) دار.

هوی ناوانی: چونکه کاری زوری پیویسته، یه‌که‌میان زهنه‌دار (إسکان) کردنی پیتی جوولآو (متحرک) یه‌که‌م و، دووه‌میش تیہه لکیش (إدغام) کردنی له پیتی دووه‌مدا.^{۱۱۰}

ئه‌م جوړه تیہه لکیش‌ه‌ش له ریوایه‌تی (حفص) دا له جوړی لیکچووه‌کان (المتماثلین) هه له شه‌ش شوینی قورئانی پیرۆزدا پرویداوه:

۱- ﴿...فَاعِمَّا هِيَ﴾ (البقرة: ۲۷۱) له بنه‌ره‌تدا (فنعَمَ مَا) بووه.

۲- ﴿نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ (النساء: ۵۸).

---

^{۱۱۰} (الإدغام الكبير) له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا بهو تیہه لکیش (إدغام) هه‌دوتری له‌نیوان دوو پیتدا ده‌بیته‌که‌ه‌ره‌دووکیان بزواو (متحرک) ن [پیته‌کان یان لیکچوو (متماثلین) ن یان لیک نزیك (متقاربین) ن] و، ئه‌م تیہه لکیش (إدغام) هه‌تایبه‌ته‌به‌ ریوایه‌تی (السوسي) له (أبو عمرو البصري) هه‌وه، له‌هه‌ندی شویندا (حمرّة) ش له‌گه‌لیدا به‌شداره ...

بویه پی‌ی ده‌وتری گه‌وره (الكبير) له‌به‌ر زۆر دووباره‌بوونه‌وه‌ی (لکثرة وروده) به‌ پیچه‌وانه‌ی تیہه لکیشی بچوک (الإدغام الصغير) هه‌وه‌که‌ه‌متر دووباره‌ده‌بیته‌وه. (د. دیاری أحمد)

۳- ﴿قَالَ أَتُحِبُّونِي...﴾ (الأناص: ۸۰) له بنه پرتدا (أتحاجونني) بووه.

۴- ﴿...لَا تَأْمَنَّا...﴾ (يوسف: ۱۱) له بنه پرتدا (تأمننا) بووه.

۵- ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي...﴾ (الكهف: ۹۵) له بنه پرتدا (مكَّنني) بووه.

۶- ﴿تَأْمُرُونِي﴾ (الزمر: ۶۴) له بنه پرتدا (تأمرُونني) بووه.^{۱۱۱}

دووه م: تیهه لکیشی بچووک: بریتی یه له تیهه لکیشکردنی پیتیکی
زهنده دار له گهل پیتیکی بزواو (متحرك) دا به شیوه یه که ههردو وکیان
پیتیکی (شده) دار له په گهزی پیتی دووه دروست بکن.
ئویش سی جوړی ههیه:

۱- تیهه لکیشی پیته لیکچوه کان (إدغام المتماثلین).

۲- تیهه لکیشی پیته هاوړه گهزه کان (إدغام المتجانسین).

۳- تیهه لکیشی پیته له یه که نزیکه کان (إدغام المتقاربین).

^{۱۱۱} پروانه: حق التلاوة ل ۲۴۰.

۱- تیّه لکیشی پیته لیچوو هکان (ادغام المتماثلین):
 بریتی یه لهو تیّه لکیشه ی که پرو دهدات له نیوان دوو پیتی لیچوو
 له مه خرج و له سیفه تدا، جا هه ردوو پیته که له یهک وشه دا کو ببنه وه یا
 له دوو وشه دا.
 ئەم تیّه لکیشه ش ده بیّت به دوو به شه وه:

أ- مینگه دار، ئەویش تهنه له پیتی (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة ۶۱)

- ﴿قَدْ جَاءَ تَكْمُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (یونس ۵۷)

ب- بیمنگه، ئەویش له م پیته نه ی خواره وه دا:

- پیتی (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ بِكُنْيَىٰ هَذَا﴾ (النمل ۲۸)

به م شیوه یه ده خوینریته وه: اذهب کتابی.

- پیتی (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رَجَحَتْ تُجَرَّتُهُمْ﴾ (البقرة ۱۶)

به م شیوه یه ده خوینریته وه: فَمَا رَجَحَّتْ جُرَّتُهُمْ.

- پیتی (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة ۶۱)

- پیتی (ذ) له (ذ) دا: ﴿وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضَبًا﴾ (الانبیاء ۸۷)

- پیتی (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء ۳۳)

- پیتی (ک) له (ک) دا: ﴿أَيَنَّمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء ۷۸)

- پیتی (ل) له (ل) دا: ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ (الأنعام ۱۹)

- پیتی (و) له (و) دا: ﴿حَتَّىٰ عَفَواً وَقَالُوا قَدْ مَسَّ﴾ (الأعراف: ۹۵)

به لآم نه گهر پیتی یه کهم پیتی مه ددیوو تییه لکیش قده غه یه:

- ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (الرعد ۲۹)

- ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (الرعد ۱۲)

تیبینی: نایه تی ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿(الحاقه ۲۸، ۲۹)

له حاله تی گه یانندن (الوصل) دا به دوو شیوه ده خوینریته وه:

۱- ناشکراکردن (الإظهار): نه ویش به وه ستان (سکته) له سه ر

وشه ی (مالیه) پاشان خویندنی (هلك) بی ه ناسه دان.

۲- تییه لکیشکردن (الإدغام): بهم شیوه یه (مَالِيَهْلَكَ)، به لآم

شیوه ی یه کهم له پیشتره. ^{۱۱۲}

^{۱۱۲} بروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۱۲۴-۱۲۶، أحكام التجويد ل ۴۰-۴۱.

۲- تیّه لکیشی پیته هاو ره گه زه کان (ادغام المتجانسین):
 بریتی یه لهو تیّه لکیشه ی که پروو ده دات له نیوان دوو پیتی لیچوو
 له مه خرجه و جیاواز له سیفه تدا بهو مهرجه ی پیتی یه که م زهنه دارو
 دووهم بزواو بیّت، ئەم جوړهش له حهوت شویندا هیهو دابه شده بن
 به سه رسی مه خرجه جدا:

۱- مه خرجه ی (ط، ت، د): له چوار شویندا پیویسته:

۱- تیّه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ط) ی زهنه دار له (ت) دا:
 ﴿لَيْسَ بَسَطَتْ...﴾ (المائدة: ۲۸) واته: به (بسطت) ده خوینریته وه، چونکه
 هه ردوو سیفه تی (استعلاء واطباق) ی پیتی (ط) ماوه ته وه.

۲- تیّه لکیشکردنی تهواوی پیتی (ت) ی زهنه دار له (ط) دا:
 ﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ...﴾ (آل عمران: ۶۹) به (ودطائفه) ده خوینریته وه.

۳- تیّه لکیشکردنی تهواوی پیتی (ت) ی زهنه دار له (د) دا:
 ﴿أَنْقَلَتْ دَعْوَا اللَّهِ...﴾ (الأعراف: ۱۸۹)، به (أَنْقَلَدَعْوَا) ده خوینریته وه.

۴- تیّه لکیشکردنی تهواوی پیتی (د) ی زهنه دار له (ت) دا:
 ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶) به (فَتَبَيَّنَ) ده خوینریته وه.

ب- مه خره جی (ظ، ذ، ث): ئەمیش له دوو شویندا پیویسته:

۱- تییه لکیشکردنی پیتی (ذ) ی زهنه دار له (ظ) دا که دوو جار له قورنندا هاتوو:

﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إِظْلَمُوا) ده خوینریته وه.
﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُرَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ (الزخرف: ۳۹)
به (إِظْلَمْتُمْ) ده خوینریته وه.

۲- تییه لکیشکردنی پیتی (ث) ی زهنه دار له (ذ) دا

﴿أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثٌ ذَلِكَ ...﴾ (الأعراف: ۱۷۶)

به (يَلْهَثُ) ده خوینریته وه.

ج- مه خره جی (ب، م): ئەمیش له یه ک شویندا پیویسته:

تییه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا ﴿يَبْنِيَّ أَرْكَبَ مَعَنَا﴾ (هود: ۴۲) ۱۱۳
به (ارکمعنا) ده خوینریته وه.

(ابن الجزري) ده لیت:

وَأَوْلَىٰ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَكُنْ   أَدْعِمُكَ: قُلْ رَبِّ وَ: بَلْ لَأَ، وَأَبْنُ
فِي يَوْمٍ، مَعٌ: قَالُوا وَهُمْ ....

۱۱۳ پروانه: علم التجويد، د يحيى عبدالرزاق الغوثاني ل ۱۲۵-۱۲۶.

۳- تیهه لکیشی پیته له یه ک نزیکه کان (إدغام المتقارین):

بریتی یه له و تیهه لکیشه ی که پرو دهدات له نیوان دوو پیت له مه خرجه و سیفه تدا له یه که وه نزیکن . به لام ده بیٔ پیتی یه که م زهنه دارو دووه بزواو بیٔ، نه مجورهش له قورئانی پیروزدا له نیوان دوو مه خرجه جدا پرویداوه:

ا- پیتی (ل) و (ر):

﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (النساء ۱۵۸)

ب- پیتی (ق) و (ک):

﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (المرسلات ۲۰)

تیبینی:

۱- سه بارهت به خویندنه وهی وشه ی (نَخْلُقْكُمْ) له نیو زانایاندا پای جیاواز هه یه به لام له لای (حفص) به دوو شیوه ده خوینریته وه:

ا- تیهه لکیشکردنی ته واو: نه هیشتنه وهی سیفه تی (استعلاء) ی پیتی (ق). واته: به (أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ) ده خوینریته وه.

ب- تیهه لکیشکردنی ناته واو: هیشتنه وهی سیفه تی (استعلاء) ی پیتی (ق). به لام تیهه لکیشکردنی ته واو باشتره.^{۱۱۴}

بویه (ابن الجزري) وتوویه تی:

..... وَالْخُلْفُ بِنَخْلُقْكُمْ وَقَع.

۲- له نایه تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (المطففين: ۱۴) تیهه لکیش پروو نادات چونکه وهستان (سکته) له سه ر وشه ی (بَلْ) پیویست (واجب) ه.

^{۱۱۴} پروانه: علم التجويد، د جیبی عبدالرزاق الغوثانی ل ۱۲۸.

به شی شه شه م

یاساکانی نونی زهنه دار و (تنوین)

نونى زهنه دار (ساكن): نونىكى زهنه داره له ههريهك له ناو (اسم) و كردار (فعل) و پیت (حرف) له كوئایى و ناوه پراستی وشه دا بهدى دهكریت، ده نوسریت و ده خوینریته وه له ههردوو حاله تی وهستان (وقف) و بهردهوام بوون (وصل) دا.

(التنوين): نونىكى زهنه داره، دهكه ویته كوئایى ناو (اسم) هوه، ناوسریت و ته نها له بهیه كگه یشتنى دوو وشه دا ده خوینریته وه و نیشانه ی دوو سه ر یا دوو ژیر یا دوو بۆرى بو داده نریت. جا له كاتى بهیه كگه یشتنى نونى زهنه دار یان (تنوین) به یه كىك له پیته كانی زمانى عه ره بى دهكرین به چوار حاله ته وه كه ئه مانه ن:

۱- ئاشكرا كردن (الإظهار) ۲- تیهه لكییشكردن (الإدغام)

۳- هه لگه پرا ندنه وه (القلب) ۴- شار دنه وه (الإخفاء)

(ابن الجزري) له پيشه كيه كهيدا بهم شیوه یه باسى كردوون:

وَ حُكْمُ تَنْوِينٍ وَ نُونٍ يُلْفَى	إِظْهَارٌ اِدْغَامٌ وَقَلْبٌ اِخْفَا
فَعِنْدَ حَرْفِ الْخَلْقِ أَظْهَرُ وَأَدْغَمُ	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بَعْنَةَ لَزِمُ
وَأَدْغَمَنُ بَعْنَةَ فِي يَوْمٍ	إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدُنِيَا عَنُونُوا
وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَاءِ بَعْنَةُ كَذَا	لَاخْفَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخْدَا

۱- ناشکراکردنی گهروویی (الإظهار الحلقى)

ناشکراکردن و دهرخستنی نونی ساکن یا (تنوین) له‌مه‌خره‌جی خوویه‌وه به بیّ مینگه (غنة) و بیّ وه‌ستان له‌سه‌ری.

ئهم ناشکراکردنه‌ش له‌کاتی‌کدایه نونی زهنه‌دار یا تنوین له‌گه‌ل شه‌ش پیت له‌پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی به یه‌ک بگن.

پیته‌کانی: ئه‌و شه‌ش پیتانه پییان ده‌گوتری پیته‌کانی ناشکراکردن

(إظهار) یا پیته‌کانی گه‌روو (حلق) که بریتین له:

(أ، ه، ع، ح، غ، خ) که له‌سه‌ره‌تای ئه‌م وشانه‌دا کوکراونه‌ته‌وه:

أخي هَاكِ عِلْمًا حَازَهُ غَيْرُ خَاسِرٍ

ناشکراکردنی نونی (ساکن) له‌یه‌ک وشه‌داو له‌دوو وشه‌داو پروو ده‌دات، به‌لام ناشکراکردنی تنوین له‌دوو وشه‌دا نه‌بی‌ت پروونادات.

بو‌زیاده‌وه که‌می ئه‌م ناشکراکردنه زانایانی ته‌جوید ئه‌م شه‌ش پیته‌یان کردوو به‌سی به‌شه‌وه، له‌مه‌خره‌جه‌کاندا باسمان لیوه‌ کرد.

نمونه:

ژماره	پیت	له‌گه‌ل نونی ساکن له‌یه‌ک وشه‌دا	له‌دوو وشه‌دا	له‌گه‌ل تنوین
۱	الهمزة	يَأُون	مَنْ آمَنَ	عَذَابٌ أَلِيمٌ
۲	الهاء	يُنْهَوْنَ	إِنْ هَذَا	سَلَامٌ هِيَ
۳	العين	الْأَنْعَامِ	مَنْ عَمِلَ	أَجْرٌ عَظِيمٌ
۴	الحاء	تَنْحَتُونَ	مَنْ حَكِيمٌ	غَفُورٌ حَلِيمٌ
۵	الغين	فَسَيَنْغَضُونَ	مَنْ غَلَّ	عَفْوٌ غَفُورٌ
۶	الخاء	الْمُنْخَنِقَةِ	مَنْ خَيْرٍ	لَطِيفٌ خَيْرٍ

تیبینی: بۆناسینه وهی نونی ساکن له حاله تی ئاشکراکردندا له قورئانی پیروژدا زانیان سه ری پیتی (ح)یان به بچووکى له سه ر نونه که داناوه، وهک : ﴿أَنْعَمْتَ﴾

بۆ(تنوین)یش له هه مان حاله تدا نیشانه ی یان داناوه.

۲- تییه لکیشکردن (الإدغام)

بریتیه له به یه کگه یشتنی نونی زهنه دار یا (تنوین) له گه ل شه ش پیتی زمانی عه ره بی.

پیته کانی: (ی، ر، م، ل، و، ن) له وشه ی (یرملون)دا کوکراونه ته وه. (یرملون) واته: په له ده که ن، به (یرملون)ه ش ده خوینریته وه.^{۱۱۰}

به شه کانی تییه لکیشکردن (الإدغام):

ئهم تییه لکیشکردنه دوو جو ره:

۱- تییه لکیشکردنی مینگه دار (إدغامٌ بغنة)

بریتی یه له به یه کگه یشتنی نونی زهنه دار یا تنوین له گه ل (چوار) له و شه ش پیته که بریتین له پیته کانی وشه ی (ینمو) یان (یومن).
ئهمیش ده کریت به دوو به شه وه:

^{۱۱۰} إِعَانَةُ الْمُسْتَفِيدِ بِضَبِّ مَثْنِي التَّحْفَةِ وَالْجَزِيَّةِ فِي عِلْمِ النَّجْوِيدِ.

أ - تِيَهْهَلْكِيشِي ته‌واوی مینگهدار (إِدْغَامٌ كَامِلٌ بَغْنَةٌ)

پیته‌کانی: دوو پیتی هیه (ن، م).

بویه پیی گوتراوه ته‌واو چونکه پیتی یه‌که‌م (نونی زهنه‌دار یا تنوین) به‌ته‌واوی - به پیت و سیفته‌تی مینگه - تیه‌هَلْكِيشِي پیتی دووهم بووه. نیشانه‌ی له (مصحف) دا: نیشانه‌ی (شدة) ی له‌سه‌ر پیتی دووهم بو دانراوه.

نمونه:

هاتنی نون به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ نَشَاءُ، مِنْ نَذِيرٍ﴾

هاتنی میم به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مِنْ مَّالٍ، مِنْ مَّسَدٍ﴾

هاتنی نون به‌دوای (تنوین) دا: ﴿كَلًّا نُمِدُّ، يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾

هاتنی میم به‌دوای (تنوین) دا: ﴿دَرَجَاتٍ مِّنْهُ، صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾

ب - تِيَهْهَلْكِيشِي ناته‌واوی مینگهدار (الإِدْغَامُ النَّاَقِصُ بَغْنَةٌ)

ئه‌میش دوو پیتی هیه: (و، ی).

به‌لام لی‌ره‌دا نونی زهنه‌دار یان (تنوین) ه‌که به‌ته‌واوی تیه‌هَلْكِيشِي پیتی دووهم نه‌بووه، چونکه سیفته‌تی مینگه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه، ه‌ر بویه پیی و تراوه ناته‌واو.^{۱۱۶}

^{۱۱۶} بروهانه: السهل المفيد في أحكام التجويد: إبراهيم أحمد. ل ۲۶.

نمونه:

هاتنی واو به‌دوای نونی زهننه‌داردا: ﴿مِنْ وَالٍ، مِنْ وَلِيٍّ﴾
هاتنی (یا) به‌دوای نونی زهننه‌داردا: ﴿مَنْ يَأْمَنُ، مَنْ يَشَاءُ﴾
هاتنی واو به‌دوای (تنوین)‌دا: ﴿رَحِيمٌ وَدُودٌ، مَعْرُوفٌ وَ مَغْفِرَةٌ﴾
هاتنی (یا) به‌دوای (تنوین)‌دا: ﴿خَيْرًا يَرَهُ، وَجُوهٌ يَوْمئِذٍ﴾
نیشانه‌ی له (مصحف)‌دا: نیشانه‌ی (شدة)‌ی بؤ دانه‌نراوه.^{۱۱۷}

۲- تَيِّهَةٌ لِكَيْشِي بِيْ مِينْگَه (إِدْغَامٌ بِلَا غِنَّة)

بریتیه له به‌یه‌ککه‌یشتنی نونی زهننه‌دار یان (تنوین) له‌گه‌ل دوو
پیته‌که‌ی تردا که (ل، ر) یه. وه لییره‌دا مینگه دروست نابئ چونکه هیچ
سیفه‌تیکی نونه‌که نامیئی.

نمونه:

هاتنی (لام) به‌دوای نونی زهننه‌داردا: ﴿فَإِنْ لَمْ ، وَلَكِنْ لَا﴾
هاتنی (را) به‌دوای نونی زهننه‌داردا: ﴿مِنْ رِبَاطٍ، مِنْ رَبِّكَ﴾
هاتنی (لام) به‌دوای (تنوین)‌دا: ﴿فَسَلَامٌ لَّكَ، هَدَى لِّلْمُتَّقِينَ﴾
هاتنی (را) به‌دوای (تنوین)‌دا: ﴿أَخَذَتْ رَابِيَةً، ثَمْرَةَ زَرْقًا﴾

چهند تیببینه‌ک:^{۱۱۸}

۱- تَيِّهَةٌ لِكَيْشِكْرَدَن لَه‌دوو وشه‌دا پروو ده‌دات، به‌لام نه‌گهر له‌یه‌ک وشه‌دا
بوو ده‌بیئت ئاشکرا (إِظْهَارٌ) بکریئت و، یپی ده‌گوتریئت ئاشکرا کردنیکی

^{۱۱۷} بپروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۷۸.

^{۱۱۸} بپروانه: احکام قراءة القرآن للحصري ل ۱۷۴-۱۷۶، هداية القاري للمرصفي ل ۸۶-۸۸.

رہا (إظهارٌ مطلق) و له قورپاندا له چوار وشه دا پرویداوه: (الدُّنْيَا، صِنْوَان، قِنْوَان، بُنْيَان).

۲- له دوو جیگه ی قورپانی پیروزدا تیئه لکیش پروو نادات به لکو نونه زهنه داره که ناشکرا ده کریت:

﴿ يَسَّ ۝ وَالْقُرَّانِ الْحَكِيمِ ﴾ (یس ۱-۲)

﴿ رَ ۝ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴾ (القلم ۱)

۳- له وشه ی ﴿طَسَمَ﴾ ی سورته ی (الشعراء) و (القصص) تیئه لکیش کردنی نونی زهنه دار له پیتی میم دا پیویسته.

۴- له نایه تی: ﴿ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴾ (القیامة: ۲۷)، تیئه لکیش پروو نادات چونکه وهستان (سکتة) له سه ر وشه ی (مَنْ) پیویست (واجب) ه.

۵- له حاله تی وهستان (وقف) له سه ر نونی زهنه دار پیویست (واجب) ه نونه که ناشکرا بکریت.

۲- هه‌لگه‌پراندنه‌وه (القلب)

بریتیه له هه‌لگه‌پراندنه‌وه‌ی نونی زهنه‌دار یا (تنوین) به‌میمیکی شار‌وه به‌مینگه‌وه، له‌کاتی گه‌یشتنی به‌پیتی (ب) دا.

چۆنیتی دهر‌پرینی: هه‌لگه‌پراندنه‌وه به‌سی هه‌نگاو ده‌بیٔ:

۱- هه‌لگه‌پراندنه‌وه‌ی نونی زهنه‌دار یا (تنوین) بۆ میمیکی ته‌واو .

۲- شار‌دنه‌وه‌ی میمه‌که‌ش له‌به‌رگه‌یشتنی به‌پیتی (ب)، هاوکات له‌گه‌ل داخستنی هه‌ردوو لیو به‌هیواشی و بی فشار بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیٔته میمیکی (شدة) دار.

۳- دهر‌خستنی مینگه به‌ئهن‌دازه‌ی دوو (حرکه) و، پاشان داخستنی لیو به‌ته‌واوی بۆ دهر‌پرینی پیتی (ب)

(الجزري) ده‌لیٔ:

وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بِغُنَّةٍ كَذَا لِأَخْفَا لَدَى بَاقِي الْخُرُوفِ أُخْدَا

هه‌لگه‌پراندنه‌وه (إقلاب) له‌یه‌ک وشه‌و له‌دوو وشه‌دا پروو ده‌دات.

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: بۆ‌حاله‌تی (إقلاب) ی نونی زهنه‌دار میمیکی بچووکی له‌سه‌ر دانراوه‌و، بۆ (تنوین) یش: جووله (حرکه) یه‌کی لابراوه‌و به‌دوایدا میمیکی بچووک دانراوه‌و.

نمونه:

- ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (البينة ٤)

- ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمَّ يَنْتَه لَنْسَفَعَا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (العلق ١٥)

۴- شاردنه‌وهی راسته‌قینه‌یی (الإخفاء الحقيقي)

بریتیه له دهرپرینی نونی زهنه‌دار یا تنوین له‌گه‌ل (۱۵) پیت له پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌شیویه‌یه‌ک که نه‌دهرخستن (إظهاری) ته‌واو بیٲ و نه‌ تیه‌ه‌ل‌کی‌ش‌کردن (إدغامی) ته‌واو بیٲ، له‌گه‌ل هیشتنه‌وهی مینگه (عُنَّة) به‌ئ‌ندازه‌ی دوو جوول‌ه (حركة) بو‌پیته‌ شاراو‌که. پی‌شی ده‌گوتری (الإخفاء الحقيقي) بو‌جیا‌کردنه‌وه‌ی له‌ شاردنه‌وه‌ی لیوی (گه‌شتنی نونی زهنه‌دار به‌ پیتی ب).

پیته‌کانی:

(ث، ج، ذ، ز، س، ص، ض، ظ، ف، ش، ط، د، ت، ق، ک).

(الجمزوری) ده‌لیٲ:

فِي خَمْسَةِ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمَزَهَا   فِي كَلِمِ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ ضَمَّتْهَا
صِفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا   دُمٌ طَيِّبًا رُدُّ فِي ثَقْيٍ ضَعَّ ظَالِمًا

چۆنیٲی شاردنه‌وه (الإخفاء)

شاردنه‌وه‌ی نونی زهنه‌دار یا تنوین ئه‌ویش به‌ که‌می‌ک دوور خستنه‌وه‌ی زوبان له‌پووک‌ی دانه‌کانی سه‌ره‌وه، هاوکات له‌گه‌ل دهرپرینی مینگه‌و، پاشان ئاماده‌بوونی زمان بو‌مه‌خره‌جی ئه‌و پیته‌ی نون یا (تنوین) ه‌که‌ی تی‌دا ده‌شاریته‌وه، به‌شیویه‌یه‌ک که مینگه‌که بو‌نی پیتی دوای خو‌ی بکات.^{۱۱۹}

^{۱۱۹} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۸۳.

تیبینی:

۱- ئەگەر پیتی شاردنەو (إخفاء) لە پیتەکانی (إستعلاء) واتە: (ص، ض، ط، ظ، ق) بوو پیویستە مینگە ی شاردنەو گەرە بکریت. وهك: ﴿يُنْصَرُونَ، مِنْ صِيَامٍ، وَنَحِيلٍ صِنَوَانٍ، مِنْ ضَعْفٍ، مَنْضُودٍ، مُسْفِرَةٍ صَاحِكَةٍ، يَنْطَفُونَ، مِنْ طِينٍ، مُبَارَكَةٌ طَبِيَّةٌ، يَنْظُرُونَ، مَنْ ظَلَمَ، ظِلًّا ظَلِيلًا، أَنْ قَالُوا، يَنْقَلِبُونَ، شَيْءٌ قَبْلًا﴾
ئەگەر پیتەكەش بچووك (مرقق) بوو، پیویستە مینگەكە بچووك بکریتەو.

خاوهنی (السلسبیل الشافی) دهلیت:

وَفَحَّمِ الْعُنَّةَ إِنْ تَلَاهَا حُرُوفُ الْإِسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا

۲- شاردنەو لە یهك وشه و له دوو وشه دا پروو ده دات.
۳- له (مصحف) دا بو نونی زهنه دار له حاله تی (إخفاء) دا هیچ جووله (حركة) یهکی بو دانه نراوه و بو (تنوین) یش ههردوو (حركة) كه به شوین یه کدا دانراون.

پلهکانی شاردنەو: ۱۲۰

۱- بهرزترین پله ی شاردنەو: له گه ل پیتەکانی (ط، د، ت) له بهر نزیک ی مه خره جیان له مه خره جی پیتی نونه و، واته: چه نده مه خره جیان له نونه و نزیکتر بی ت زیاتر ده شارینه و، ئەویش به دوورخستنه و هی

۱۲۰ پروانه: الروضة النديّة شرح متن الجزية ل ۲۴، تيسير الرحمن ل ۱۸۴.

زمان له مه خره جی نون و پشتبسته ستنی ته او او به مه خره جی که پوو (الخیشوم) بو زیاتر ناشکراکردنی مینگه که یان.

۲- نزمترین پله ی شارده نه وه: له گه ل هه ردوو پیتی (ق، ک) دا، له بهر دووری مه خره جیان له مه خره جی پیتی نونه وه، واته: ناشکراکردنی مینگه کانیان که متره.

۳- مامناوه ند: له گه ل (۱۰) پیته که ی تردا، چونکه مه خره جیان نه زور دووره له پیتی نونه وه، نه زور نریکیشه لییه وه.

نمونه:

پاش تنوین	له دوو وشه دا	له یه ک وشه دا	پیته کان
ریحًا صرصرًا	من صلح	تنصروا	الصاد
سراعًا ذلك	من ذنوبکم	منذرين	الذال
جميعًا ثم	من ثمرة	منثورا	الثاء
شعيبًا كانوا	من كل	ينكتون	الكاف
فصبر جميل	إن جاءکم	أنجيناکم	الجيم
علم شيئًا	فمن شاء	أنشأتم	الشین
ثمنا قليلًا	من قبل	منقلب	القاف
عابدات سائحات	ولئن سألتهم	تتسلون	السين
فتوان دانية	من دون	أندادًا	الذال
صعيدًا طيبًا	من طبيات	انطلقوا	الطاء
يومئذ زرقًا	من زكاهها	منزلين	الزاي

پاش تنوین	له دوو وشه دا	له یهك وشه دا	پیته كان
متشابهاتُ فأما	من فوقهم	منفكین	الفاء
جناتٍ تجري	من تحتها	أنتم	التاء
مسجدًا ضارًا	من ضل	منضود	الضاد
ظلاً ظليلاً	من ظهیر	ینظرون	الظاء

به شی حهوتهم

یاساکانی میمی زهنه‌دار (ساکن)

میمی زهنه‌دار له‌گه‌ل پیتته‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا سیّ حاله‌تی هه‌یه:
(الجمزوري) له (التحفة) دا ده‌لیت:

أحكامها ثلاثة لمن صبَّط إخفاءً ادغامٌ وإظهارٌ فقط

یه‌که‌م: شارندنه‌وه‌ی لیوی (الإخفاء الشفوي)

بریتی یه له‌شارندنه‌وه‌ی میمی زهنه‌دار له‌کاتی گه‌شتنی به پیتی (ب)
له‌گه‌ل مانه‌وه‌ی مینگه . ئه‌ویش به داخستنی هه‌ردوو لیو به‌هیواشی .
پیشی ده‌وتری شارندنه‌وه‌ی لیوی (شفوي) له‌به‌ر ده‌رچوونی
هه‌ردوو پیتی (م،ب) له‌لیوه‌وه .

(الجمزوري) ده‌لیت:

فَالأوَّلُ الإخفاءُ عِنْدَ البَاءِ وَسَمَّه الشَّفْوِيَّ لِلقَّرَاءِ

بوچونیکی تریش هه‌یه میمی زهنه‌دار ئاشکراده‌کات له‌کاتی گه‌شتنی
به‌پیتی (ب)، به‌لام شارندنه‌وه‌ی باشته‌ره له‌سه‌ر رای زۆرینه‌ی زانیان .

(ابن الجزري) ده‌لیت:

..... وَأَخْفَيْنَ

.....

بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الأَدَا

المِيمِ إِنْ تَسَكَّنَ بَعْنَةَ لَدَى

تیبینی:

- ۱- ئەم شارندنەوویە تەنھا لە دوو وشەدا پروودەدات.
- ۲- لە (مصحف) دا میمی زەننەداری شاراوە نیشانەیی زەننە (سکون) ی بو دانەنراوە.

نموونه:

﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ (القلم: ۴۰)

﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ (النازعات: ۱۴)

دووهم: تیهه لکییشکردنی لیوی (الإدغام الشفوي)

بریتی یه له تیهه لکییشکردنی پیتی (م) ی زەننەدار لە کاتی گەیشتنی بە میمیکی بزواو دا، بە شیویەیکە کە هەردووکیان ببنە میمیکی (مشدد) ی مینگەدار.

ئەم تیهه لکییشەش ناتەووە اووە چونکە سیفەتی پیتە کە مینگەیه دەمینیتەووە.

تیهه لکییشی بچووک و، لیچوو (المتماثلین) یشی پی دەوتری. بچووکە چونکە پیتی یه کە میان زەننەدارە، لیچوووە چونکە هەردوو پیتە کە لەمە خرەج و سیفەتدا یه کیان گرتوووە.

نموونه:

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ (قریش: ۴)

﴿إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ (الهمزة: ۸)

سپییه: ئاشکرا کردنی لیوی (الإظهار الشفوي) ۱۲۱

بریتی یه له ئاشکرا کردنی میمی زهنه دار له کاتی گه یشتنی به پیته کانی تری زمانی عه ره بی جگه له (م، ب)، به تایبته له گه ل هه ردوو پیتی (ف، و) دا زور ئاشکراتره له بهر جیا کردنه وه یان له یه کتر چونکه مه خره جه کانیان له یه که وه نزیکه.

(ابن الجزري) ده لیت:

وَأَظْهَرْنَهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ   وَاحْتَرَّ لَدَى وَائِ وَقَا أَنْ تَحْتَفِي

پییشی دهوتری لیوی (شفوي) چونکه مه خره جی پیتی میم هه ردوو لیوه.

خاوه نی (التحفة) ده لیت:

وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ فِي الْبَقِيَّةِ   مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةَ

سوود:

له م ئایه ته دا هه رسی حوکه که ی میمی زهنه دار کۆبووه ته وه:

﴿قَالُوا طَبَّرَكُم مَّعَكُمْ ءَإِنْ دُكِّرْتُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (یس: ۱۹)

له م ئایه ته شدا هه رسی حوکه که ی میمی زهنه دار به هه ردوو پیتی (ف، و) یشه وه کۆبوونه ته وه:

﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

(النساء: ۱۵۶)

۱۲۱ پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۹۱-۱۹۲، البسيط في علم التجويد ل ۲۹-۳۰

نمونه:

لهدوو وشهدا	لهيهك وشهدا	پيتهكان
عليكم انفسكم	الظمان	الهمزة
أم تأمرهم	أمتا	التاء
مرجعكم ثم	أمثالكم	الثاء
وما جعلناهم جسداً	-	الجيم
أم حسبت	يُمحق	الحاء
أم خلقوا	-	الخاء
عليهم دائرة السوء	وأمددناهم	الدال
واتبعتهم ذريتهم	-	الذال
ريكم رب السماوات والأرض	أمرأ	الراء
أم زاغت	رَمَرا	الزاي
فوقكم سبع طرائق	تُمسون	السين
لهم شراب من حميم	أَمْشاج	النشبن
وهم صاغرون	-	الصاد
ألقوا آباءهم ضالين	وأمضوا	الضاد
مسهم طائف	وأمطرنا	الطاء
وهم ظالمون	-	الظاء
هم عن اللغو	أمعاهم	العين
فإنهم غير ملومين	-	الغين
وهم فرحون	-	الفاء
بل هم قوم يعدلون	-	القاف
إليكم كتاباً	يُمكث	الكاف

له دوو وشهدا	له يهك وشهدا	پيته كان
أَمْ لَهُمْ	وَأَمْ لِي	اللام
مَسْتَهْمٌ نَفْحَةٌ	تُؤْمِنِي	النون
بِرَهَانِكُمْ هَذَا	يَمْهَدُونَ	الهاء
حَسَابِهِمْ وَهُمْ	أَمْوَاتٌ	الواو
أَمْ يَرِيدُونَ	عُمِّيًّا	الياء

تَيَّبِينِي:

بِوَحَالِهِتِي نَاشْكِرَاكَرْدَنِي مِيمي زهَننه دار له (مصحف) ي پيروژدا سه ره

پيتي (ح) ي بُوْدَانِرَاوَه، وَهَكَ: ﴿وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ﴾ (البقرة: ٧)

حوکمی میم و نونی (شدّة) دار

دهر خستنی مینگه (الغنّة) له کاتی دهر پیرینی میم و نونی (شدّة) داردا
پیویست (واجب) ه، با له یهک وشه شدا بیّت.
نمونه بو نونی (شدّة) دار: (إنّ، الجنّة، الناس)
نمونه بو میمی (شدّة) دار: (المزمل، محمد، أمّا، ثمّ)

لامی ناساندن (لام التعریف) ^{۱۲۲}

لامی ناساندن: لامیکی زهنه‌داری زیادیه هه‌مزیه‌کی (وصل) ی سه‌ر
(فتحة) دار پیئشی ده‌که‌وئت و، ناویکیش به‌دوایدا دئت.
دوو جوړی هه‌یه:

یه‌که‌م: (الزائدة اللازمة): ئەو لامه‌یه که‌هه‌میشه لکاوه به‌سه‌ره‌تای
وشه‌که‌وهو لیئی جیانا بیته‌وه. وه‌ک:

﴿الَّتِي، اللَّهُ، الَّتِي، الَّذِي، الَّذِينَ، الدَّان، الَّتِي، الَّكُن، وَالْيَسَع﴾

حوکه‌که‌ی: ئە‌گه‌ر به‌دوایدا لام هاتبوو پیو یسته تیه‌له‌کیش بکریت
وه‌ک هه‌وت نموونه‌ی سه‌ره‌تا، ئە‌گه‌ر به‌دوایشیدا پیئیکی تر هاتبوو
- جگه‌ له‌ لام - پیو یسته ئاشکرا بکریت وه‌ک دوو نموونه‌ی کو‌تایی.

دووهم: (الزائدة غير اللازمة): ئەو لامه‌یه که‌ لکاوه به‌سه‌ره‌تای
وشه‌که‌وهو ده‌کریت لیئی جیابیته‌وه.
ئهمیشه دوو جوړی هه‌یه:

^{۱۲۲} پروانه: احکام قراءه القرآن ۱۹۹-۲۰۳، تیسیر الرحمن ل ۱۹۵-۱۹۸

یه که م: لامی (قمری)

ئەو لامە زەننە دارەییە لە پێش یەکێک لە چوار دە پیتە (قمری) هەکانە وە
دیت و دەنوسریت و ئاشکرا دەکریت.

پیتە (قمری) هەکانیش ئەمانەن:

(أ، ب، غ، ح، ج، ک، و، خ، ف، ع، ق، ی، م، ه)

خاوەنی (التحفة) لە بارەیانە وە دەلیت:

لِلَّامِ أَلْ حَالَانَ قَبْلَ الْأَحْرَفِ   أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا فَلْتَعْرِفِ
قَبْلَ أَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةِ حُدُ عِلْمَهُ   مِنْ (إِنِغ حَجَّكَ وَحَفَّ عَقِيمَهُ)

نموونه:

نموونه	پیتەکان	نموونه	پیتەکان
الخلق	خ	الأرض	ء
الفتح	ف	البحر	ب
العاديات	ع	الغفور	غ
القوي	ق	الحي	ح
اليمين	ي	ذو الجلال	ج
المؤمنون	م	الكبير	ك
الهدى	ه	الوارثون	و

نیشانەى لە (مصحف) دا:

دانانی زەننە (سەرە پیتی ح) لە سەر پیتە لامە که.

دوووم: لامی (شمسی)

ئو لامه زهنه داره یه له پییش یه کیك له چوارده پیته (شمسی) هكانه وه دیت و دهنوسریت و ناخوینریتته وه، به لكو تیبه لکیش ده کریت له پیته (شمسی) هكدا به بی مینگه ته نها پیته (ن) نه بیته مینگه ی هه یه. پیته (شمسی) هکانیش ئه مانه ن:

(ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل)

خاوه نی (التحفة) له یه كه م پیته وشه كانی دیری دوومه ی ئه م شیعره دا كو یكر دوونه ته وه:

ثَانِيهِمَا إِذْ غَامُهَا فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةٍ أَيْضًا وَرَمَزَهَا فَعِ
طَبُّ نَمِّ صِلِّ رَحْمًا تَقْرُ ضِفْ دَا نِعْمِ دَعِ سُوءَ ظَنِّ زُرِّ شَرِيفًا لِلْكَرَمِ
وَاللَّامَ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةً وَاللَّامَ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةً

نمونه:

نمونه	پیته كان	نمونه	پیته كان
النَّعِيمِ	ن	الطَّيِّبِ	ط
الدُّنْيَا	د	التَّوَابِ	ث
السَّائِلِينَ	س	الصَّبْرِ	ص
الظَّالِمِينَ	ظ	الرَّقِيبِ	ر
الرَّاجِرَاتِ	ز	التَّائِبُونَ	ت
الشَّاكِرِينَ	ش	الضَّلَالِ	ض
الَّيْلِ	ل	الذَّاكِرِينَ	ذ

نیشانه ی له (مصحف) دا:

دانانی (شدة) له سه ر پیته دوای لامه كه.

به‌شی هه‌شته‌م دریژکردنه‌وه (المدّ) و به‌شه‌کانی

دریژکردنه‌وه (المدّ): بریتیه له‌دریژکردنه‌وه‌ی ده‌نگ به‌یه‌کیک له‌پیتته‌کانی مه‌دد یا یه‌کیک له‌پیتته‌کانی (الین).

به‌لگه:

(موسی) ی کوری (یزید الکندی) ده‌لیت: (ابن مسعود) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گووی له‌خویندنی پیاویک ده‌گرت، کاتیک گه‌شته‌ئایه‌تی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ ...﴾ (التوبة: ۶۰) به‌بی مه‌دد خویندیه‌وه، ئه‌ویش وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و شیوه‌یه بو منی نه‌خوینده‌وه.

پیاوه‌کش وتی: ئه‌ی چۆن بو‌ی خویندیه‌وه؟

وتی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ ..﴾ به‌مه‌ده‌وه خویندیه‌وه.^{۱۲۳}

پیتته‌کانی مه‌دد:

(ألف) ی زهنه‌دار پیتی پیشه‌وه‌ی سه‌ر (فتحة) بی وهك: ﴿قَالَ، حَالٌ﴾
 (و) ی زهنه‌دار پیتی پیشه‌وه‌ی بو‌ر (ضمة) بی وهك: ﴿يَقُولُ، يَحُولُ﴾
 (ي) ی زهنه‌دار پیتی پیشه‌وه‌ی ژیر (كسرة) بی وهك: ﴿قِيلَ، حِيلٌ﴾
 هه‌ر سیکیان له‌ وشه‌ی ﴿نُوحِيهَا، أُذِينَا، وَأُوتِينَا﴾ کو‌کراونه‌ته‌وه.

^{۱۲۳} بروانه: السلسلة الصحيحة للألباني ژماره: ۲۲۳۷.

پیتہکانی (لین):

(و)ی زہنہدار پیتی پیٹھوہی سہر (فتحة)بیّ وہک: ﴿خَوْفٌ﴾

(ي)ی زہنہدار پیتی پیٹھوہی سہر (فتحة)بیّ وہک: ﴿بَيْتٌ﴾

کہواتہ: پیتی ئہلیف تہنہا پیتی مہدہ چونکہ ہمیشہ زہنہدارہو
پیٹھوہی سہر (فتحة)یہ، بہلام (و، ي) ہندیّ جار پیتی مہدن کاتیک
زہنہداربن و (حرکة)ی پیٹھوہیان لہرہگہزی خویانبیّت، ہندیّ
جاریش تہنہا پیتی (لین)ن کاتیک زہنہداربن و پیٹھوہیان (مفتوح)
بیّت. ۱۲۴

(الجمزوري) دہلیّت:

مِنْ لَفْظٍ وَآيٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا	خُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا
شَرَطٌ وَقَبْلَ أَلْفٍ يُلتَرَمُ	وَالكَسْرُ قَبْلَ الْيَا وَقَبْلَ الْوَاوِ ضَمٌّ
إِنْ انْفَتَحَ قَبْلَ كُلِّ أَعْلَنَا	وَاللَّيْنُ مِنْهَا الْيَا وَوَاوٌ سَكَّنَا

۱۲۴ بیروانہ: احکام تلاوة القرآن ل ۲۰۹.

جياوازی نیوان پیتی مهددو پیتی (الهمزة):

پیتھکانی مهدد	(الهمزة)	پووی بهراورد
مهخره جیان بوشایی ناو دهم (جوف) ه .	مهخره جی کوٹایی گهرووه .	لهپووی مهخره جهوه
لاوازن	پیتیکئی بههیزه	لهپووی بههیزی و لاوازیهوه
(حركة) یان نیه	پیتیکئی (حركة) داره	لهپووی شیوه یانهوه
پیتی لاوه کین	پیتیکئی (أصلي) یه	لهپووی بنه پرتی و لاوه کی یهوه

به‌شه‌کانی در یژکردنه‌وه (المدّ)

مه‌دد ده‌کریّت به‌دوو به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه:

۱- مه‌ددی بنه‌په‌تی (المدّ الأصلي)

۲- مه‌ددی لاوه‌کی (المدّ الفرعي)

یه‌که‌م: مه‌ددی بنه‌په‌تی (المدّ الأصلي):

بریتیه له‌ومه‌ده‌ی که‌به‌بیّ ئه‌و پیته‌که ته‌واو نابیّت و، به‌دواید (همزة) و (سکون) نیه.^{۱۲۰}

ه‌وی ناونانی: بنه‌په‌تی له‌چاو مه‌ده‌ده‌کانی ترداو، ئه‌ندازه‌ی در یژکردنه‌وه‌ی ته‌نها دوو جووله (حرکة) یه.

ه‌روه‌ها پیشی ده‌وتری مه‌ددی ئاسایی (طبیعی) چونکه ه‌موو ده‌م و زمانیکی ساغ زیاترو که‌متر له‌و ئه‌ندازه‌یه در یژی ناکاته‌وه.

(الجمزوري) ده‌لیت:

وَسَمَّ أَوْلَىٰ طَبِيعِيَا وَهُوَ	وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ
وَلَا يَدُونَهُ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ	مَا لَا تَوْفُقُ لَهُ عَلَى سَبَبِ
جَا بَعْدَ مَدٍّ فَالطَّبِيعِيُّ يَكُونُ	بَلْ أَيْ حَرْفٍ غَيْرِ هَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ

^{۱۲۰} بېروانه: سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۲۱۰.

ئەندازەى مەددى ئاساسىي :

سەبارەت بە ئەندازەى دريژکردنەوہى پیتەکانى مەدد زاناىانى پيشين زاراوہى ئەلیفیان بەکارهيناوہ، واتە: بۆ ھەموو جوړيک لەجوړەکانى مەددى بنەرەتى وتوويانە ئەندازەى ئەلیفيک دريژ دەکریتەوہ، زاناىانى دوای ئەوانيش زاراوہى (حرکە)يان بەکارهيناوہ، (حرکە)ش يەکەيەکی پيووانەبيەو بريتيە لەزەمەنى دەريپرينى (فتحە)يەک يان (ضمە)يەک يان (کسرة)يەک، ھەر بۆيە بە (فتحە)يان وتووه ئەلیفي بچووک و بە(ضمە) شيان وتووه واوى بچووک و بە (کسرة)شيان وتووه ياي بچووک. بەلام پاش سەرنجدان بۆمان پووندەبيتەوہ کە ھەردوو زارەوہکە [واتە: ئەلیف و (حرکە)] ھەمان مەبەست دەگەيەنن، چونکە مەبەست لەدوو(حرکە) واتە: (۲ ضمة) يان (۲ فتحە) يان (۲ کسرة).

کەواتە ماوہ (زمن)ى پيويست بۆ دەريپرينى ئەلیفيک يەکسانە بەماوہ (زمن)ى پيويست بۆ دەريپرينى دوو(حرکە)و ھيچ جياوازيەک لەنيوان ئەم دوو زاراوہيەدا نيه.

بەلام زۆريک لەزاناىانى سەردەم دەلین: ئەندازەى دوو (حرکە) ئەوئەدەيە کەبەخيرايبەکی مامناوہند پەنجەت دابخەيت يان بيکەيتەوہ. بەلام ئەم قسەيە قسەيەکی پروون نيهو بەپيوەر دانانريت و ئەندازەکەى لەکەسيکەوہ بۆکەسيکى تر دەگوڤريت و، نەگونجاويشە لەگەل ھەرسى شيوازي خویندەنەوہ (التحقيق، التدوير، الحذر)^{۱۲۶}

بۆيە پيويستە لای ماموستايەکی خاوەن مۆلەت ئەم ياسايە فيرببيت.

^{۱۲۶} بېروانە: حق التلاوة ل ۱۹۵، تيسير الرحمن ل ۲۰۵، علم التجويد للغوثانى ل ۴۷،

كيف تقرأ القرآن للدكتور أيمن رشدي سويد (وانهى ۵۳-۵۴)

به شه‌کانی مه‌ددی ئاسایی (طبیعی):

مه‌ددی ئاسایی ده‌کریت به (دوو) به شه‌وه: ^{۱۲۷}

۱- مه‌ددی ئاسایی وشه‌یی (المد الطبيعي الكلمي)

۲- مه‌ددی ئاسایی پی‌تی (المد الطبيعي الحرفي)

۱- مه‌ددی ئاسایی وشه‌یی (المد الطبيعي الكلمي):

ئهم مه‌ده‌ش له‌یه‌ك وشه‌دا پرووده‌دات و، سی جۆری هه‌یه:

أ- مه‌ددی ئاسایی جی‌گیر له‌کاتی به‌رده‌وامبوون و وه‌ستاندا (المد

الطبيعي الثابت وصلا ووقفا):

ئه‌گه‌ر دوا‌ی پی‌تی مه‌دد پی‌تیکی بزواو (متحرك) له‌حاله‌تی وه‌ستان

(وقف) و به‌رده‌وامبوون (وصل) دا هات‌بی‌ت، له‌سه‌ره‌تاوه بی‌ت یان

له‌کو‌تایی.

وه‌کو: ﴿مَالِكِ، يُوصِيكُم، بِمِمينِه، وَضَحَاهَا، قَالُوا، وَأُمْلِي﴾

ب- مه‌ددی ئاسایی جی‌گیر له‌کاتی وه‌ستاندا (المد الطبيعي الثابت في

الوقف دون الوصل):

ئهم جۆره‌یان ته‌نها له‌حاله‌تی وه‌ستان (وقف) دا بوونی هه‌یه، ئه‌ویش

له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا:

^{۱۲۷} به‌روانه: هداية القاري للمرصفي ل (۱۳۳-۱۳۵)، غاية المرید في علم التجويد ل (۴۸-۴۹)،

تيسير الرحمن ل (۲۰۶-۲۰۷)

- به‌دوای پیتی مه‌ددا له وشه‌یه‌کی تردا پیتی‌کی زه‌ننه‌دار هاتیبیت،
واته: (التقاء الساکنین):

نمونه‌ی ئه‌لیف:

﴿فَإِنْ كَانَتْ أَتْنَتَيْنِ...﴾ (النساء: ۱۷۶) ، ﴿وَقَالَ أَحْمَدُ لِلَّهِ﴾ (النمل: ۱۵)

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ﴾ (القصص: ۲۰) ، ﴿طَغَا الْمَاءُ﴾ (الحاقة: ۱۱)

نمونه‌ی واو:

﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ (المطففين ۱۶) ، ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (الأنفال: ۳۲)

نمونه‌ی یاء:

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الفجر ۱۰) ، ﴿حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة: ۱۹۶)

- وهستان له‌سه‌ر ناوه (مقصور)ه‌کان:

وه‌کو: ﴿هُدًى، ضُحًى، مُصَلًى، عَمًى، سُدى﴾

- وهستان له‌سه‌ر ناوه (منصوب)ه‌کان:

وه‌کو: ﴿وَكَيْلًا، حَسِيًّا، حَكِيمًا، حَدِيثًا﴾

ئه‌م جوړه مه‌ددی له‌جیاتی (العوض)ی پی ده‌گوتریت، واته:
هیڼانی پیتی ئه‌لیف له‌جیاتی (تنوین) له‌حاله‌تی وه‌ستاندا.

هه‌روه‌ها وه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿وَلَيَكُونَنَّ﴾ ، ﴿لَنْسَفَعَنَّ﴾ ، ﴿إِذَا﴾ ، به

﴿وَلَيَكُونَنَّ﴾ و ﴿لَنْسَفَعَنَّ﴾ و ﴿إِذَا﴾ ده‌خوینریته‌وه.

- ئه‌گه‌ر پیتی مه‌دده‌که پیتی (ألف) بیټ ئه‌ویش له‌م (حه‌وت)
وشه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا:

(أَنَا) بؤ نمونه: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ (الكافرون ٤)
 ﴿لَكِنَّا لَهُ نَائِيه تى﴾ (لِكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي) ﴿﴾ (الكهف ٣٨)
 (الظُّنُونَا) له نائية تى ﴿وَتَضُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ (الأحزاب ١٠)
 (الرُّسُولَا) له نائية تى ﴿وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا﴾ (الأحزاب ٦٦)
 (السَّبِيلَا) له نائية تى ﴿فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا﴾ (الأحزاب ٦٧)
 (قَوَارِيرَا) له نائية تى ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا﴾ (الانسان ١٥)
 (سَلَّاسِلَا) له نائية تى ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا وَأَغْلَلًا وَسَعِيرًا﴾ (الانسان ٤)

تیبینی:

یه کهم: له کاتی وهستان له سهر وشه ی (سَلَّاسِلَا) دهشتوانی ئه لیفه که ی
 نه خوینیتته وه له سهر پی تی لام بوهستی، به لام له حاله تی به رده وامبوون
 (وصل) دا ده بیت ئه لیفه که نه خوینریتته وه.^{١٢٨}

دووم: به لام وشه ی (قَوَارِيرَا) ی دوومی سوپه تی (الانسان: ١٦) له
 حاله تی به رده وامبوون و وهستاندا ئه لیفه که ی ناخوینریتته وه.^{١٢٩}

سییه م: له (مصحف) ی پیروژدا سفریکی درپژ له سهر ئه لیفی ئه م حهوت
 وشه یه دانراوه، واته نه خویندنه وه یان له کاتی (وصل) دا.^{١٣٠}

^{١٢٨} پروانه: مذكرة في أحكام التمجيد (٢٥/١).

^{١٢٩} پروانه: غاية المرید في علم التمجيد ل ١٠٤.

^{١٣٠} پروانه: فتح رب البرية ل ٦٤.

ج- مهددى ئاسايى جيگير تهنها لهكاتى بهردهوامبووندا (المد الطبيعي الثابت في الوصل دون الوقف):

ئەميش لەم دوو حالەتەى خوارەوهدا:

حالەتى يەكەم: مهددى پاناوى بچووك (الصلة الصغرى): ئەو پاناوه بزواويه كه بو تايكى ئاماده نه بووى نير بهكار ديت و دهكه ويته كو تايبى وشه وه له نيوان دوو پيتى بزواودا به مه رجيك به دوايدا پيتى (همزة) نه يهت.

وهكو:

﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، بهم شيوه يه ده خوينايتته وه: (لَهُو كُفُوًا).

﴿فَأَثَرُنَ بِهِ نَقَعًا﴾ ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ (العاديات ٤-٥) به (بهى نقعا) و (بهى

جمعا) ده خوينايتته وه.

ئەندازەكەشى دوو جوولە (حرکة) دريژ دهكريتته وه له حالەتى بهردهوام بووندا.

حالەتى دووهم: ئەگەر پيتى مهدد كهوته پيش پيتى كو تايبه وه ئەوا دهبيتته مهديكى ئاسايى لهكاتى بهردهوام بووندا، بهلام له حالەتى وهستاندا دهبيتته مهددى توشهاتوو به زهننه (المد العارض للسكون) و دهتوانريت دوو يان چوار يان شهش (حرکة) دريژ بکريتته وه.

وهكو: ﴿بصير، الحساب، الزاكعون﴾

۲- مه ددی ئاسایی پییتی (المد الطبيعي الحرفي):

ئەو پیتانە دەگریتەوہ لە سەرەتای هەندی لە سوپرەتەکاندا هاتوون .
پییتەکانی: ئەم مەدەدەش لە پینچ پیتدا هەلپنراوہ: (ح، ی، ط، ه، ر) لە
رستە ی (حی طهر) دا کوکراونەتەوہو، بە (ح، ا، ی، ط، ه، ر) دا
دەخوینرینەوہ.

پییتی (ح) لە وشە ی (حم) ی حەوت سوپرەتدا (غافر، فصلت، الشوری،
الزخرف، الدخان، الجاثیة، الأحقاف)

پییتی (ی) لە (کھیص) ی سوپرەتی (مریم) و، لە (یس).

پییتی (ط) لە سوپرەتی (طه) ، (طسم) ی سوپرەتی الشعراء و (القصاص)،
(طس) ی سوپرەتی (النمل).

پییتی (ه) لە (کھیص) ، (طه)

پییتی (ر) لە (الر) ی هەر پینچ سوپرەتی (یونس، هود، یوسف، إبراهيم،
الحجر) و، لە (مر) ی سوپرەتی (الرعد).

مەددى لاوهكى (الفرعى) و بەشەكانى:

پىناسە: دريژ كوردنەوى پىتى مەدد زىاد لەمەددى ئاسايى، لەبەر
هۆكارىك لەهۆكارەكان.^{۱۳۱}

هۆكارەكانى: گەيشتنى پىتەكانى مەدد بە پىتى (همزة:ء) يا پىتتىكى
زەننەدار.

(الجمزوري) دەلّيت:

وَالْآخِرُ الْفَرَعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبٍ كَهَمَزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسَجَلًا

جۆرەكانى دوانن:

يەكەم: ئەو مەددانەى بەهۆى پىتى (همزة) وه پروو دەدەن.

دووم: ئەو مەددانەى بە هۆى پىتتىكى زەننەدارەوه پروو دەدەن.

يەكەم: ئەو مەددانەى بە هۆى (همزة) وه پروو دەدەن:

سى جۆرن:

۱- مەددى پىويستى لكاو (المد الواجب المتصل).

كاتىك بەدواى يەككىك لەپىتەكانى مەددا پىتى (همزة) هاتبىت لەيەك
وشەدا.

ئەم دريژ كوردنەوه پىويست (واجب)ه چونكە گشت خوينەران (القرءاء)
بپارىيان لەسەردريژ كوردنەوهى داوه.

^{۱۳۱} تيسير الرحمن ل (۲۰۸).

ئەندازەى دريژ كوردنەوہى:

(٤) يان (٥) جوولەيە، بەلام (٤) جوولە بەناوبانگترە.

ھۆى ناوانانى: لكاو (متصل) چونكە لەيەك وشەدا پرو دەدات.

(ابن الجزري) دەلييت:

وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُتَّصِلًا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ

نمونە:

پيتى مەدد لە ناوەرەستدا: ﴿فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾، ﴿الْمَلَكَةِ﴾، ﴿لَيْسُنُوا﴾

پيتى مەدد لە كۆتاييدا: ﴿وَمَا عَمَلْتَ مِنْ سَوْءٍ﴾، ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾،

﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾

تاييني: ئەگەر پيتى (همزة) كەوتە كۆتايى وشەو لەسەرى وەستايەت

دەتوانى تا (٦) جوولەش دريژى كەيتەو، چونكە دەبيتە مەددى

توشەتوو بە زەننە (العارض للسكون)، وەكو:

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (الجمعة ٤)

﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (غافر ٥٨)

٢- مەددى پيپيدراوى جيا (المد الجائز المنفصل).

كاتيك يەكيك لە پيتەكانى مەدد لە كۆتايى وشەيەكداو پيتى (همزة) لە

سەرەتاي ووشەيەكى تردا كەبەدواى ئەودا هاتبيت.

ئەندازەى دريژ كوردنەوہى: دەتوانرى (٤) يان (٥) جوولە دريژ بكریتەو

بەلام (٤) بەناوبانگترە.

هۆی ناوانانی:

پیی گوتراوه جیا (منفصل) چونکه له دوو وشه دا پروو ده دات. ههروهها پیی گوتراوه پپییدراو (جائز) چونکه له لای هندیك له خوینه ران (القراء) كورتكردنه وهی بو (۲) جوولهش (واته: القصر) دروسته.

(ابن الجزري) دهلیت:

وَجَائِزٌ إِذَا آتَى مُنْفَصِلًا

.....

نمونه:

كاتیک پیته مه ده كه بخوینریته وهو بنوسریت وهك: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ

مَا أَعْبُدُ﴾ (الكافرون: ۵)، ﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ (المطففين: ۳۱)

یان بخوینریته وهو به لام نه نوسراییت وهك:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَتَعَادَمُ﴾، ﴿يَتَأْهَلُ﴾، ﴿هَتَأْتُمْ﴾

تییینی:

ئهم جوړه مه ده ته نها له کاتی بهرده و امبوون (وصل) دایه، خوئه گهر

له سهه وشه ی یه کهم وه ستای له (۲) جووله زیاتر دریژی ناکه یته وه.

۳- مه‌ددى گۆپراو (البدل).^{۱۳۲}

ئەگەر لە پېيش پىتى مه‌دده‌وه له‌يه‌ك وشه‌دا پىتى (همزة) هاتىيت و له‌داى پىتى مه‌ددىشه‌وه (همزة) و زهننه نه‌هاتىيت.

هۆى ناوانى: بۆيه ناوانراوه مه‌ددى گۆپراو (البدل) چونكه پىته مه‌دده‌كه له‌بنه‌رته‌دا هه‌مزهيەكى زهننه‌دار بووه به‌پىي ياساى زانستى (الصرف) هه‌ركات دوو هه‌مزە له‌سه‌ره‌تاي وشه‌يه‌كدا كۆبونه‌وه يه‌كه‌مىان بزواو و دووه‌مىان زهننه‌دارىت دوومىان ده‌گۆپى بۆ پىتى مه‌دد له‌په‌رگه‌زى جووله‌ى پىتى پىش خۆى.

ئەندازەى دريژکردنه‌وه‌ى: له‌لاى (حفص) ته‌نها دوو جووله‌ دريژ ده‌كرىته‌وه.

نمونه:

﴿ءَادَمَ﴾، ﴿أُتُوا﴾، ﴿إِيَّاءَ﴾، ﴿لِإِيْلَافٍ﴾، ﴿ءَأْمَنَ﴾
له‌بنه‌رته‌دا (أَادَمَ)، (أُتُوا)، (إِيَّاءَ)، (لِإِيْلَافٍ)، (أَأْمَنَ) بوون.

مه‌ددى ليكچوو به‌گۆپراو (المد الشبيهه بالبدل):

خوينه‌رى به‌پىز، هه‌ر پىتيكى مه‌دد به‌داى (همزة) دا هاتى زانايان به‌پاشكۆى مه‌ددى (بدل) يان داناوه‌و، هه‌مان حوكمى مه‌ددى گۆپراو (البدل) وهرده‌گرىت، با له‌بنه‌رته‌يشدا هه‌مزە نه‌بوويت.^{۱۳۳}

وه‌ك: ﴿لَيْعُوسٌ﴾، ﴿يَشَاءُونَ﴾، ﴿مُتَكِينٌ﴾، ﴿مَعَابٍ﴾

^{۱۳۲} تيسير الرحمن ل ۲۱۶-۲۱۷.

^{۱۳۳} الروضة الندية شرح متن الجزية ل ۳۲.

حاله ته کانی مه ددی گوږاو (البدل):

چوار شیوهی هه یه:

۱- جیگیره له بهرده و امبوون (وصل) و، وهستان (وقف) دا:

ئه گهر له سه ره تاوه یان له ناوه پرسته وه هاتبوو، وه کو:

﴿ءَاْمَنَ الرَّسُولُ﴾، ﴿اِي وَرَّيِّي﴾، ﴿اَنْبِئُونِي﴾، ﴿نَبِّؤْنِي﴾

۲- ته نها له (وصل) دا جیگیره (دریژ ده کریته وه):

وه کو: ﴿الْخَاطِئِينَ﴾، ﴿مُسْتَهْزِئُونَ﴾، ﴿يُرَاءُونَ﴾

به لأم له حاله تی (وقف) دا ده بیته مه ددی توشه اتوو به زه ننه

(المد العارض للسكون) ئه و کاته (۲) یان (۴) یان (۶) جووله دریژ

ده کریته وه .

۳- جیگیره ته نها له وهستان (وقف) دا:

وه ک: ﴿وَجَاءَ وَآبَاهُمْ﴾ ئه گهر له سه ره وشه ی (وَجَاءُ) وه ستایت

ده بیته مه ددی گوږاو (بدل) و دوو جووله دریژ ده کریته وه .

۴- جیگیره ته نها له سه ره تاوه: وه کو وشه ی (اِئْتُونِي) ی نایه تی

﴿أَمْ هُمْ شَرُّكٌ فِي السَّمَوَاتِ اِئْتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا﴾ (الأحقاف ۴)

واته له کاتی (وصل) دا به (السموات ائتوننی) ده خوینریته وه به بی هه مره.

به لأم ئه گهر له سه ره وشه ی (السموات) وه ستایت و پاشان ده ستکرده وه

به خویندنی (اِئْتُونِي) به (اِئْتُونِي) ده یخوینریته وه دوو جووله دریژی

ده که یته وه ده بیته مه ددی (بدل).

ههروهها :

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْتِنَّا لِيَّ وَلَا تَفْتِنِّي ۗ ﴾ (النوبة ٤٩)

﴿ وَقَالُوا يَا صَاحِبُ ائْتِنَّا بِمَا تَعِدُنَا ۗ ﴾ (الأعراف ٧٧)

﴿ فَلَئِمُّودِ الَّذِي اؤْتَمِنَ اَمْنَتَهُ ۗ ﴾ (البقرة: ٢٨٣)

گهر لهسه ره تاوه خوینرایه وه به (ایذن لی) و (ایتننا) و (اوتمن)
ده خوینرینه وه .

دووه م: ئه و مه ددانه ی به هوی پیتیکی زهنه داره وه پرو ددهن

ئمانیش دوو جورن:

۱- مه ددی پیویست (المد اللزم).

۲- مه ددی توشهاتوو به زهنه (المد العارض للسكون).

۳- مه ددی (اللين)

۱- مه ددی پیویست (المد اللزم).

به دوا ی پیتی مه ددا پیتیکی زهنه داری بنه رته تی له هه ر دوو حاله تی وه ستان و به رده و امبووندا له وشه یه کدا یان له پیتیکی له پیتسه کانی سه ره تای هندی له سو ره ته کاندا.^{۱۳۴}

هوکاری: هوی ئه م مه دده به یه کگه یشتنی دوو پیتی زهنه داره، که پیتی مه ددو پیته زهنه داره بنه رته یه که یه، پیتی یه که م دریزده کریته وه بو ئه وه ی دریزکردنه وه که وه ک پیتیکی لیبت و و بکه ویته نیوان دوو پیته زهنه داره که وه.

ئهن دازه ی دریزکردنه وه ی: پیویسته شه ش جووله دریز بکریته وه .

(ابن الجزري) ده لیت:

فلازمٌ إن جاءَ بعدَ حرفِ مدِّ ساکنٍ حَالینَ وبالطولِ یمدُّ

هوی ناوانی:

^{۱۳۴} تیسیر الرحمن ل ۲۲۱.

هه موو خوینهران (القرءاء) یه کده ننگن له سهر ته و او دریز کر دنده وهی
(الإشباع) له هه ردوو حالته تی بهرده و امیون و وهستاندا.^{۱۳۰}

به شه کانی: مه ددی (لازم) ده بییت به دوو به شه وه:

أ- مه ددی پیویستی وشهیی (المد اللازم الکلمی)

ب- مه ددی پیویستی پییتی (المد اللازم الحرفی)

هه ریه که لهم دو انه ش ده بن به دوو به شه وه:

قورسکراو (مُثَقَّل)، سوککراو (مُخَفَّف)

(الجمزوری) له (التحفة) دا بهم شیویه ئاماژهی بو هه رچواریا نکر دووه:

أَفْسَامٌ لَأَزِمٌ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ   وَتِلْكَ كَلِمِيٌّ وَحَرْفِيٌّ مَعَهُ
كَأَلَهُمَا مُخَفَّفٌ مُثَقَّلٌ   فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ

أ- مه ددی پیویستی وشهیی (المد اللازم الکلمی):

ئه گهر به دوای پییتی مه دد دا پییتیکی زهنه داری هه می شهیی له هه مان
وشه دا هاتبوو، ئه می ش دوو جو ره:

(۱) مه ددی پیویستی وشهیی قورسکراو (مُثَقَّل):

ئه گهر له دوای پییتی مه دده وه پییتیکی (شدة) دار هاتبوو. وهک:

﴿الضَّالِّينَ﴾، ﴿الْحَاقَّةَ﴾، ﴿ذَابَةَ﴾، ﴿الذَّكْرَيْنِ﴾، ﴿ءَالله﴾، ﴿الْحُجُوجِ﴾

پی ی و تراوه وشهیی:

چونکه پیته زهنه داره بنه رته که به دوای پییتی مه دد دا له یه که وشه دا
هاتووه.

^{۱۳۰} الروضة الندية شرح متن الجزية (۲ / ۲۵).

قورسکراو: چونکه تییه لکیش ده کریت.

(۲) مه ددی پیویستی وشه یی سوو ککراو (مخفف):

ئه گهر له دوا ی مه دده وه پی تیکی زه ننه داری بنه پرتی بی (شده) هاتبوو.

نموونه: له قورنانی پیروژدا ته نها وشه ی ﴿ءَالَّنَ﴾ هه یه و دوو جار له

سوپرتی (یونس) دا له نایه تی (۹۱،۵۱) هاتوو.

پی و تراوه: سوو ککراو له بهر روونه دانی تییه لکیش.

تییبینی: سی وشه له شه ش جیگه ی قورنانی پیروژدا مه ددی پیویستی

وشه یین به لام به بی دریزکردنه وه ش (التسهیل) ده خوینرینه وه.

وشه ی ﴿ءَالَّذَکَرِیْنَ﴾ دوو جار له سوپرتی (الانعام) دا

وشه ی ﴿ءَالَّنَ﴾ دوو جار له سوپرتی (یونس) دا

وشه ی ﴿ءَالله﴾ یه کی جاریک له سوپرتی (یونس) و له (النمل) دا هاتوو.

هه ندی له زانایان ئەم حاله ته یان ناوانا وه مه ددی جیا کردنه وه (الفرق)

کاتیك هه مزه ی پرسیار (استفهام) ده که ویتته پیش (الی ناساندن

(التعریف) و ده بیته پی تی مه دد.

هوی ناوانیشی بو جیا کردنه وه ی پرسیار (استفهام) له هه وال

(الخر).^{۱۳۶}

^{۱۳۶} بروانه: احکام الأحكام في تجويد القرآن ل ۲۱.

ب- مهددی پیووستی پیتی (المد اللزم الحرفی):

ئەگەر بەدوای پیتی مەدد یان (لین) دا (واتە پیتی عین) پیتیکی زەننەداری بنەرەتی هاتبوو لە یەکیک لە پیتەکانی سەرەتای هەندیک لە سوپرەتەکاندا، بە مەرجیک ئەو پیتە هیجاکی لەسی پیت کە مەتر نەبیّت و پیتی ناوەرەستی پیتی مەدد بیّت ، ئەمیش دوو جوړە:

(۱) مهددی پیووستی پیتی قورسکراو (مُثَقَّل):

ئەگەر دوای پیتی مەدد پیتیکی تیەه لکیشکراو (مدغم) هاتبی.

وهك: ﴿آلم﴾، ﴿طسم﴾

پیی و تراوه:

پیتی: چونکە پیتە زەننەدارە بنەرەتیەکە بەدوای پیتی مەدد دا لە یەك وشەدا هاتوو.

قورسکراو: چونکە لە بەر روودانی تیەه لکیش.

(۲) مهددی پیووستی پیتی سووک (مُخَفَّف):

ئەگەر دوای پیتی مەدد پیتیکی زەننەداری تیەه لکیش نەکراو هاتبی.

وهك: ﴿ق﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿، ﴿یس﴾

پیی و تراوه: سووکراو لە بەر روونەدانی تیەه لکیش .

(الجمزوري) له مەتنە کەیدا دەلیت:

فَإِنْ بِكَلِمَةٍ سَكُونٌ اجْتَمَعَ   مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهُوَ كَلِمَةٌ وَقَعَ
أَوْ فِي ثَلَاثِيَّ الحُرُوفِ وُجِدَا   وَالْمَدُّ وَسَطُهُ فَحَرْفِيٌّ بَدَا

كِلَاهُمَا مُتَقَلِّبٌ إِنْ أُدْغِمَا مَخَفَّفٌ كُلٌّ إِذَا لَمْ يُدْغَمَا

پیتہ بچراوہ کان (الحروف المقطعة) ی سہرہ تائی سہرہ تہ کان ۱۳۷

ئہم پیتانہ ژمارہ یان چوارده پیتہ (الجمزوری) لہم دیپرہ دا
کویکردو ونہ تہ وہ:

وَيَجْمَعُ الْفَوَاحِ الْارْبَعِ عَشْرَ صَلُّهُ سُحَيْرًا مَنْ قَطَعَكَ ذَا اشْتَهَرَ

ہندیکی تر لہ زانایان لہ رستہ ی (نص حکیم قاطع لہ سر) .

ئہم (۱۴) پیتہ لہ سہرہ تائی (۲۹) سورہ تدا ہاتون و، دہکریں بہ پینج
بہ شہ وہ:

۱- یہ ک پیتی: لہ (۳) سورہ تدا: ﴿صَّ﴾، ﴿قَّ﴾، ﴿بَّ﴾.

۲- دو پیتی: لہ (۱۰) سورہ تدا: ﴿طه﴾، ﴿طس﴾، ﴿حم﴾ لہ (۷)
سورہ تدا.

۳- سی پیتی: لہ (۱۳) سورہ تدا: ﴿آلم﴾ لہ سورہ تی (البقرہ)،
(آل عمران)، (العنکبوت)، (الرؤم)، (لقمان)، (السجدة) دا.

﴿آلر﴾ لہ سورہ تی (یونس)، (ہود)، (یوسف)، (ابراہیم)، (الحجر) دا.

﴿طسم﴾ لہ سورہ تی (الشعراء)، (القصاص) دا.

۴- چوار پیتی: لہ دوو سورہ تدا: ﴿آلمص﴾ الأعراف، ﴿آلمر﴾ الرعد.

۵- پینج پیتی: لہ دوو سورہ تدا: ﴿کھیعص﴾ مریم، ﴿حم﴾ عسق

الشوری.

۱۳۷ پروانہ: تیسیر الرحمن ل ۲۲۵-۲۲۶.

حوکمیان: ئەم چوار دە پیتە لە پرووی حوکمیشەو دەبن بە چوار بەشەو:

۱- مەددی پێوستن و دەبیت (٦) جوولە درێژ بکریئەو:

ئەو سێ پیتیانهن که ناوەراستیان پیتی مەدەو بەدوایاندا زەننە ی بنەرەتی هاتوو، ژمارەیان (حەوت) پیتەو لەم رستەیدە کۆکراونەتەو: (سنقص لکم)، وەبەم شیوەیە دەخوینریئەو: سین، نون، قاف، صاد، لام، کاف، میم.

۲- تیرکردن (الإشباع) و، ناوەند (التوسط):

ئەو سێ پیتیانهن ناوەراستیان پیتی (لین)ە، ئەویش تەنها پیتی (ع: عین)ەو، لە سەرەتای سۆرەتی مریم ﴿كَهَيَّصَ﴾ و لە سەرەتای سۆرەتی الشوری ﴿عَسَقَ﴾ دا هاتوو.

دەتوانری (٦) جوولە درێژ بکریئەو چونکە مەددی پێویستی پیتی سووکەو، دەشتوانری (٤) جوولە درێژ بکریئەو و وەکو مەددی (لین) ی لیبکریئ، بەلام پێی ناوتری مەددی (لین) چونکە بەدوایدا زەننە ی بنەرەتی هەیه و مەددی (لین) یش بەدوایدا زەننە ی کاتی هەیه، بۆیە هەندی لە زانایان ناوی (اللين اللزيم) یان لیئاو. بەلام لەکاتی خویندنه وەیدا تیرکردن (الإشباع) واتە: تەواو درێژکردنه وە لەپێشترە.

۳- دريژكرنه وهی ئاسایی: ئهوانه ن كه له دووپیت پيک هاتوون به لام پیتی دووه میان پیتی مه ددهو، ژماره یان (۵) پیتته له پرسته ی (حيّ طهر) دا کۆکراونه ته وهو، به (حا، یا، طا، ها، را) ده خوینرینه وه.

۴- به هیچ شیوه یه ك دريژناکرینه وه: ئهوانه ن كه له (۳) پیت پيکها توون و ناوه پراستیان پیتی مه ددو (لین) نیه، ئه میشت ته نها پیتی (الف) ده گریته وه.

۲- مهددی توشهاتوو به زهننه (المد العارض للسكون).

ئه گهر به دوای پیتی مه ددا پیتیکی زهننه دار به هوئی وهستان (وقف) وه هاتبوو، واته له بنه پره تدا زهننه دار نیه.

ئه ندازهی دریزکردنه وهی:

(۲) یان (۴) یان (۶) جووله دریز ده کریته وه

نمونه:

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الفجر: ۱۰)، ﴿كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ (الانفطار: ۹)
﴿يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (البینة: ۱۲)، ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْبُ الْمَغَابِ﴾ (آل عمران ۱۴)
﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَطِيبِينَ﴾ (القصص ۸)
﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ (الماعون ۶)

۳- مهددی (الیین):

بریتیه له دریزکردنه وهی ههردوو پیتی (و، ی) زهننه دار (ساکن) کاتیک پیشه وهیان (مفتوح) بیته و دوایان پیتیکی زهننه دار بیته به هوئی وهستانه وه.

ئه ندازهی دریزکردنه وهی:

(۲) یان (۴) یان (۶) جووله دریز ده کریته وه

نمونە: ﴿قَرِئْش، عَلِيَه، الْبَيْت، خَوْف﴾

مەددى (الصَّلَّة):

بریتتیه له (ه) ى راناو (الضمير) كه بۆ تاكى ناديارى نیر دەگەریتتەوه .

دەلكیّت بەناو وكردارو پیتتەوه:

وهكو: ﴿قَلْتُهُ، حَرْفُهُ﴾، ﴿أَجَلِهِ، كَمَثَلِهِ﴾، ﴿إِلَيْهِ، فِيهِ، مِنْهُ﴾

ئەم راناوه لەبنه پره تدا (مبني على الضم) ه، بەلام ئەگەر (كسرة)

لەپیشییهوه بوو ئەویش (مكسور) دەبیّت تەنها لەدوو شویندا نەبیّت كه

لەریوایه تی (حفص) دا پیچەوانهیه:

﴿وَمَا آتَّسْنِيهِ﴾ (الكهف: ٦٣)، ﴿عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ (الفتح: ١٠)

مەددى (الصَّلَّة) دەكریّت بەدوو بەشەوه:

١- مەددى (الصَّلَّة) ى بچووك: ئەگەر پیتتى (همزة) ى بەدواوه نەبوو،

ئەوه وهك مەددى ئاسایى (طبيعي) یه دوو جوولە دریژ دەكریّتتەوه،

واته ئەگەر ژیری هەبوو ئەندازه ى پیتتى (ي) و، ئەگەر بۆرى هەبوو

ئەندازه ى پیتتى (و) دریژ دەكریّتتەوه.

له (مصحف) دا لەدواى راناوه كه وه (و) یكى بچووك يان (ي) یهكى

بچووكى بۆ دانراوه، وهكو: ﴿إِنَّهُر بَعَادِهِء حَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾

٢- مەددى (الصَّلَّة) ى گهوره: ئەگەر پیتتى (همزة) ى بەدواوه بوو.

ئەندازەى دريژ كوردنەوہى: ھەر وەك مەددى (منفصل) واىە (٤) يان (٥) جوولە دريژ دەكریتهوہ، ھەرلەبەرئەوہش پيى و تراوہ: (الانفصال الحكي).

نمونه:

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ (الليل: ١١)، ﴿أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ (البلد: ٧)
 ﴿وَمَا يُكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾ (المطففين: ١٢)

تیبینی:

١- لە سى شوینی قورئانی پیروژدا (ه) ی راناو كهوتوته نیوان دوو پیتی بزواو بەلام دريژ ناکریتهوہ و بەزەننە دەخوینریتهوہ:

﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (الزمر: ٧).

﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ﴾ (النمل: ٢٨)

﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ (الأعراف: ١١١)، (الشعراء: ٣٦)

سود:

(ه) ی راناو لەم حالەتانەى خوارەوہدا دريژ ناکریتهوہ:

١- ئەگەر كهوته نیوان دووپیتی زەننەدارەوہ، وەكو:

﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ١٠)

﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ (البقرة: ١٩٧)

ب- ئەگەر پيشهوهى بزواو (متحرك) و دواوهى زەننەبوو، وەكو:

﴿فَاعْبُدْهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ (الغاشية ٢٤)

ج- ئەگەر پێشەوهی زەننەو دواوەی بزواو بوو، وهکو:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ﴾ (القدر: ١)

تیبینی:

١- لهیهك شوینی قورئانی پیروزدا (ه) ی پاناو پێشەوهی زەننەدارو دواوەی بزواوهو دوو جوولەش درێژ دەکرێتەوه:

﴿وَيَحْتَلِدُ فِيهِ مَهَانًا﴾ (الفرقان ٦٩)، لهلای (حفص) به (فیهی مھانا)

دەخوینرێتەوه.

٢- (ه) ی (إسم الإشارة) ش هەمان حوکمی (ه) ی پاناوی هەیه:

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ (الانسان ٢٩)، دوو جوولە درێژ دەکرێتەوه چونکه

پیتی (همزة) له دوايه وه نه هاتوو .

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ (المؤمنون ٥٢)، (٤) یان (٥) جوولە درێژ

دەکرێتەوه چونکه پیتی (همزة) له دوايه وه هاتوو .

﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (الطور ١٤)، لیڕەدا هیچ درێژ ناکرێتەوه

چونکه دواوەی پیتیکی زەننەداره.

به لآم له قورئانی پیروزدا به دواى ئەم (ه) یه دا پیتی (و) نه هاتوو .

پاشکوی مه‌دده‌کان

مه‌ددى توانين (التمكين):

بريتيه له‌هاتنى دوو پيتى (ي) به‌شوين يه‌كدا، يه‌كه‌ميان (شدة) دارو
(مكسور) هو دووه‌ميان زهنه‌دار.

هوى ناوانى: چونكه به‌هوى (شدة) هكه‌وه ده‌توانريت به‌باشى
بخوينريتته‌وه.

نمونه:

﴿ حَيِّتُمْ، النَّبِيِّينَ، عَلِيَّيْنِ، الْحَوَارِيِّينَ ﴾

ئه‌ندازه‌ى دريژ‌کردنه‌وه‌ى:

پيويسته (٢) جووله دريژ‌بكرتته‌وه.^{١٣٨}

مه‌ددى له‌جياتى (العوض):

بريتيه له‌وه‌ستان له‌سه‌ر (تنوين) يكي (منصوب) له‌كوٽايى وشه‌دا، به
ئه‌ليفىكى مه‌ددى، واته پيتى ئه‌ليفه‌كه له‌جياتى (تنوين) هكه.

^{١٣٨} احكام الاحكام في تجويد القرآن ل ٢٢.

ئەندازەى دريژکردنەوہى:
پيويستە (٢) جوولە دريژ بکريتهوہ.

نمونه:

﴿ حَكِيمًا، عَلِيمًا، كَبِيرًا ﴾

تیبینی: (ت)ى (تأنيث)ى خپر (مربوطة) ئەگەر (تنوين)ى (فتحة)ى
هەبوو بەپیتی (ه) لەسەرى دەوہستى.

نمونه: ﴿ رَحْمَةً، نِعْمَةً ﴾.^{١٣٩}

مەددى جياکردنەوہ (الفرق):

کاتیك هەمزەى پرسىار (إستفهام) دەچیتە سەر ناویكى ناسینراو بە
(ال)، ئەلیفى (أل)ى ناساندنەكە دەبیته پیتی مەدد بۆ جياکردنەوہى
پرسىار (إستفهام) و هەوال (خبر).^{١٤٠}

ئەم مەدەش تەنها لەسى وشەى قورئانى پيوزدا پرویداوہ:

﴿ ءَآلِلَهِ ﴾، ﴿ ءَآلِئِنَّ ﴾، ﴿ ءَآلِذَّكَرِّينَ ﴾

ئەندازەى دريژکردنەوہى:

پيويستە (٦) جوولە دريژ بکريتهوہ، چونکە جوړیکە لەمەددى
پيويستى وشەى.^{١٤١}

^{١٣٩} مذكرة في التجويد ل ١٥.

^{١٤٠} إحكام الأحكام في تجويد القرآن ل ٢١.

^{١٤١} كتاب الاضاعة في بيان اصول القراءة ل ١٤.

ریزبهندی مهده لاهکیهکان: ۱۴۲

مهده لاهکیهکان لهپرووی بههیزی و لاوزیهوه جیاوازن بهپیی
جیاوازی هۆکارهکانیان، واته نهگهر هۆکاری دروستبوونی مهدهکه
بههیز بوو مهدهکه بههیزهوه بهپیچهوانهشهوه نهگهر هۆکارهکی
لاوازیبوو مهدهکهش لاوز دهییته، ئهویش بهم شیوهیهی خوارهوه:
۱- بههیزترینیان مهدهی پیویست (لازم).

۲- مهدهی لکاو (المتصل).

۳- مهدهی تووشهاتو بهزهننه (العارض للسكون).

۴- مهدهی جیا (المنفصل).

۵- مهدهی گۆراو (البدل).

۶- لاوزترینیان مهدهی (لین)ه.

کهواته نهگهر لهوشهیهکدا دوو هۆکار لههۆکارهکانی مهده کۆبوونهوه

کار بههۆکاره بههیزهکیان دهکریت، بۆ وینه:

﴿وَلَا أَمِينَ أَلْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ دوو هۆکاری مهدهی تیدایه یهکه میان مهدهی

(بدل) چونکه پیتی ههمزه پیش پیتی مهده کهوتوه.

بروانه: فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل ۳۷، تیسیر الرحمن (۲۲۶-۲۳۰).

دووهمیان مهددی (لازم) چونکه پیتیکی زهننه‌داری بنه‌په‌تی به‌دوای پیتی مه‌ددا هاتووه، لی‌ره‌دا کار به‌لاوازه‌که ناکریت که مه‌ددی (بدل)ه، به‌لکو کار به هوکاره به‌هیژه‌که ده‌کریت که مه‌دده (لازم)ه‌که‌یه.

﴿بُرءَاؤُا﴾ لی‌ره‌شدا دوو جوړ مه‌دد هه‌یه، (بدل)و پیویستی لكاو (واجب متصل) بویه کار به پیویسته لكاوه‌که ده‌کریت و، له‌بهر لاوازیی، (بدل)ه‌که فه‌راموشده‌کریت.

(السّمْنودي) ده‌لیت:

أَقْوَى الْمُدُودِ لَازِمٌ فَمَا اتَّصَلَ فَعَارِضٌ فَدُوْا انْفِصَالٍ فَبَدَلٌ
وَسَبِيًّا مَدًّا إِذَا مَا وُجِدَا فَإِنَّ أَقْوَى السَّبَبَيْنِ انْفِرَدَا

(ابن الجزري) به‌م نیو دی‌ره ئاماژه‌ی پیکردووه:

وَأَقْوَى السَّبَبَيْنِ يَسْتَقِلُّ .....

تییینی: له‌کاتی خویندنی قورنانی پیروژدا پیویسته مه‌دده هاوشیوه‌کان وه‌ک یه‌ک دریز‌بکری‌نه‌وه، بونموننه مه‌ددی (جائز منفصل) نه‌گه‌ر یه‌که‌میان (٤) جووله بوو ده‌بیئت تا کو‌تایی خویندنه‌که له‌سه‌ر (٤) جووله به‌رده‌وامبیئت، هه‌روه‌ها مه‌ددی توشه‌اتوو به‌زه‌ننه‌ش ده‌بیئت له‌سه‌ر (٢) یان (٤) یان (٦) جووله تا کو‌تایی خویندنه‌که له‌سه‌ری به‌رده‌وامبیئت.^{١٤٣}

(ابن الجزري) له‌مباره‌یه‌وه ده‌لیت:

^{١٤٣} پروانه: هداية القاري ل ١٤٢.

واللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ .....

بِهَشَى نُؤْيِهِم

وهستان ودهستپيكردن (الوقف والابتداء)

وهستان (الوقف) و، دهستپيكردن (الإبتداء) بهيهكيك له بهشه هره
گرنگه كاني زانستی (تجوید) داده نريت چونكه بههويه وه اتاو
مه بهستی نايه ته كان بؤ خوينه رو بيسه ر پوونده بيته وه.

پيشه وا (علي) رَكَعَاتُهَا لَهُ رَاقِهُى نَايَه تى ﴿ وَرَتَلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً ﴾ (المزمل ٤)

فه رمويه تى: هو تجويد الحروف، ومعرفة الوقوف.^{١٤٤}

واته: چاك خويندنه وهى پيته كان و زانينى وهستانه كانه.

(ابن الجزري) يش دهليت:

وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ   لِأَبْدٍ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
والابتداء .....
.....

^{١٤٤} الإِتْقَانُ فِي عِلْمِ الْقُرْآنِ لِلْسَيُوطِيِّ (٢٢١/١).

یه کهم: وهستان (الوقف):

پیناسه‌ی وهستان (الوقف): بریتیه له بچراندنی دهنگ و وهستان له‌سه‌ر
کو‌تایی وشه‌یه‌ک، به‌و مهرجه‌ی هه‌ناسه وهرگری و نیازی
ده‌ستپیکردنه‌وی هه‌بی‌ت.

به‌شه‌کانی وهستان (الوقف):

وهستان ده‌گری‌ت به (چوار) به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه:

یه کهم : وهستانی ناچاری (وقف اضطراری):

بریتیه له‌وهستانی خوینهر به‌هۆی هه‌ناسه ته‌واو بوونه‌وه یا ته‌نگه
نه‌فه‌سیه‌وه یا پزمه‌و کو‌که‌و هه‌رشنیکی تر له‌وبا به‌تانه.
ئه‌م جو‌ره وه‌ستانه‌ش له‌هه‌موو کاتی‌کدا دروسته، به‌لام چاکتر وایه
که‌خوینهر تا‌بو‌ی ده‌گری وشه‌ی گونجاو هه‌لبزیری بو وه‌ستانه‌که‌ی.
له‌کاتی ده‌ستپیکردنه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر وشه‌ی دوای وه‌ستانه‌که‌ گونجاو بوو
له‌وی وه‌ ده‌ست پی‌ده‌کاته‌وه ئه‌گه‌ر نا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ئه‌و شوینه‌ی
گونجاوه بو ده‌ست پیکردنه‌وه.

دووم: وهستانی تا‌قیکردنه‌وه (اختباری):

وہستانہ لہسہر وشہیہ کی قورئانی پیروں کہ لہ بنہ پرتدا شوینی
 وہستان نیہ، بہ لکو تہنہا بو تاقیکردنہ وہو فی رکردنی قورئان خوینہ
 لہ لایہن ماموستاکہیہ وہ تا شیوازی وہستان لہسہر ئو وشہیہ فی ربیت.
 بو نمونہ: وہستان لہسہر وشہی (حَاضِرِي) لہ نایہ تی: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ
 يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة: ۱۹۶)

لہ کاتی وہستاندا پیویستہ پیتی (ی) کہی بخوینیتہ وہو، لہ کاتی
 بہر دہوامبوونیشدا پیویستہ پیتی ناوبراو نہ خوینیتہ وہو.

وہستانی چاوہ پروانی (الوقف الإنتظاري):

لہ کاتی خویندنہ وہ بہ کوکوردنہ وہی قیرائات (جمع القراءات) بو
 دہرہینانی ہموو شیوہ (وجہ) کان.^{۱۴۰}

وہستانی نارہ زوو (اختیاری):

بریتیہ لہ وہستانی خوینہر بہ ویست و حہزی خوئی، ئہ میس لہسہر
 رای زوریک لہ زانایان، وک پیئشہوا (الدانی) و (ابن الجزري) دہ کریت بہ
 چوار بہ شہ وہ:

- ۱- وہستانی تہواوتر (تام).
- ۲- وہستانی تہواو (کافی).
- ۳- وہستانی باش (حسن).
- ۴- وہستانی ناشیرین (قبیح).

^{۱۴۰} (د. دیاری)

۱- وهستانی تهواوتر (تام): وهستانه لهسه رستهیهکی تهواو که هیچ پهیوهندیهکی بهپاش خویهوه نیه نه له پرووی واتاو نه له پرووی (إعراب)هوه. ئەمیش دوو جوړه:

أ- وهستانی پیویست (لازم): وهستانه لهسه وشهیهک ئەگه ر بگهیه نری بهوهی دواى خوئى مانای نایه ته که دهشیوی، بویه وهستان لهسه ری پیویسته.

نمونه:

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ (الأنعام: ۳۶)

﴿فَلَا تَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (یس: ۷۶)

﴿أَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ﴾ (أعراف: ۱۸۴)

لیره شدا وهستان لهسه وشه ی (یتفکروا) پیویسته با له (مصحف) یشدا نیشانه ی وهستانی پیویستی بو دانه نرابیت، بوئه وهی پیتی (ما) ببیته (نافیه)، چونکه له کاتی نه وهستاندا ده بیته (موصولة) و مانای نایه ته که ده گوړیت.^{۱۴۶}

﴿لَتَتَوَمَّنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّوهُ وَتُوقِرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (الفتح: ۹)

ههروه ها لیره شدا وهستان لهسه وشه ی (وتوقروه) پیویسته، بو جیاکردنه وهی ههردوو پاناوی (هاء) ی لهیه کتر، چونکه پاناوی

^{۱۴۶} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۲۹۳

وَتُوقَّرُوهُ) بۇ پېيغەمبەر ﷺ دەگەپتەو، پاناوی (هأءى (وتسبّحوه) بۇ
خوای گهوره دهگهپتەوه.^{۱۴۷}

نیشانهی له (مصحف)دا: زانایان بۇ ئەم جوړه وهستانه سهره پیتی
میمیان (م) بهبچووکى بهنیشانه بۇ داناوه بهمیمى خهجهرى
دهناسریت، وهك نمونهکانى سهرهوه، ئەم جوړه وهستانه (البیان
التام)یشی پیدهوتریت.

ب- وهستانى تهواوى رها (التام المطلق):

وهستان لهسهرى سوننهتهو بهردهوامبونیش (وصل) ریپیدراوه.
وهكو وهستان لهسهر كوئایى زۆربهى ئایهتهكان ، كوئایى چیرۆكهكان.

نیشانهکانى ئەم وهستانه:^{۱۴۸}

زۆر جار یهکیك لهمانهى خوارهوه بهدوايدا دیت:

- پرسىار (استفهام)، وهك: ﴿اللَّهُ تَحَكُّمٌ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْفَيْمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿٧٠﴾

(الحج ۶۹-۷۰)

- پیتی (يا النداء) وهك: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يٰٓأَيُّهَا

النَّاسُ ﴿٢١﴾ (البقرة: ۲۰-۲۱)

^{۱۴۷} بېروانه: حق التلاوة ل ۱۰۲-۱۰۳.

^{۱۴۸} بېروانه: تيسير الرحمن ۲۹۵.

- ئامرازی مهرج (شرط)، وهك : ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلَ

الْكِتَابِ ﴿١٢٣﴾ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ ...﴾ (النساء : ١٢٣)

- داخوازی (فعل الأمر)، وهك : ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ ﴿١١٥﴾ وَأَصْبِرْ

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (هود: ١١٤-١١٥)

- جياکردنه وهی نایه تی سزا له نایه تی به زهیی وهك :

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ

الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (البقرة: ٢٤-٢٥)

- لادان لهه وهاله وهه بو چیرۆك وهك : ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ

بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٧٦﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا﴾

نیشانهی له (مصحف) دا: زۆر جار نیشانهی (قلی) ی بو دانراوه، واته:

وهستان باشته له بهرده و امبیون، بهرده و امبیونیش دروسته .

سوود: وهستاني جبريل (وقف جبريل) سهر بهم به شهيه و، وهستان له سهرى سوننه ته، چونكه (جبريل) سهلامى خواى ليبيت له سهرى وه ستاوه، ههروهها پيغه مبه ريش ﷺ له كاتى وتنه وهيدا وه ستاوه.
 ئهم وه ستانهش له (١٠) شوينى قورئانى پيروزدايه :^{١٤٩}
 بو ده ستنيشان كردنى نيشانهى (◊) م بو داناوه.

١- ﴿وَلِكُلِّ وَّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّبُهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا ۗ﴾ (البقرة: ١٤٨)

٢- ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۗ﴾
 (آل عمران: ٩٥)

٣- ﴿وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۗ﴾ (المائدة: ٤٨)

٤- ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۗ إِنْ كُنْتُ قَلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ﴾ (المائدة: ١١٦)

٥- ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۗ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۗ﴾
 (يوسف: ١٠٨)

٦- ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۗ﴾ (٧) ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۗ﴾
 (الرعد: ١٧)

^{١٤٩} بېروانه: حق التلاوة ل ١٠٥.

٧- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤١﴾ وَاللَّاتُ عَمَلٌ خَلَقَهَا ﴿٤٢﴾﴾

لَكُمْ فِيهَا دِفءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٤٣﴾﴾ (النحل: ٤)

٨- ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ﴿١٧﴾ لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾﴾ (السجدة: ١٨)

٩- ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿١٩﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٠﴾ فَنَادَى ﴿٢١﴾﴾ (النازعات: ٢٢-٢٣)

١٠- ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ سَهْرٍ ﴿١٩٧﴾ تَنزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا ﴿١٩٨﴾﴾

(القدر: ٣-٤)

۲- وهستانی ته‌واو (کافی): وهستانه له‌سه‌ر پرسته‌یه‌ک له‌خودی خویدا مانای ته‌واو دهبه‌خشیت و، ته‌ن‌ها له‌پرووی واتاوه په‌یوه‌ندی به‌دوای خو‌یه‌وه هه‌یه نه‌ک له‌پرووی (إعراب)ه‌وه.

حوکمی ئەم وهستانه: وهستان و به‌رده‌وامیون وه‌ک یه‌ک په‌سه‌ندکراوه. وه‌کو وهستان له‌سه‌ر وشه‌ی (الْبَيْتِ) له‌ ئایه‌تی: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا

الْبَيْتِ ﴿٤٠﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ حَوْفٍ ﴿٤١﴾﴾ (قریش ۳-۴)

نیشانه‌کانی وهستانی (کافی):

زۆر جار یه‌کی‌ک له‌مانه‌ی خواره‌وه به‌دوایدا هاتووه: ۱۰۰

- (مبتداً) وه‌ک: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ

مُسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ ﴿٤٥﴾﴾ (البقرة: ۸۵)

- (فعل) وه‌ک: ﴿وَإِن مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ﴿٤٦﴾ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٤٧﴾﴾

(المائدة: ۹۵)

- (مفعول به) (فعل) ییکی (محذوف) وه‌ک: ﴿وَلَيْكِبَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ مُبِينًا إِلَيْهِ وَآتَقُوهُ ﴿٤٩﴾﴾ (الروم: ۳۰)

- (نفي) یان (استفهام) وه‌ک: ﴿فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ

بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٥٠﴾﴾ أَلَمْ يَعْمَوْا

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ﴿٥١﴾﴾ (التوبة: ۷۷)

۱۰۰ پروانه: أضواء البيان في معرفة الوقف والابتداء ، جمال إبراهيم القرش ل ۱۵- ۱۶.

- (إِنْ) يَ زَيْدَار (مكسورة) وهك: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ
مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي عُرُوٍ﴾ (الملك: ٢٠)
- (بَلْ) وهك: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۗ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾﴾ (البقرة: ٨٨)
- (لَا) وهك: ﴿وَالْقَمَرَ قَدَّرْتَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾﴾
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ ﴿يس: ٣٩﴾
- (سِين) و (سوف)، وهك: ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ ۗ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾﴾
(الزخرف: ١٩)
- (نعم) و (بئس) وهك : ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۗ نَعَمْ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾﴾
(ص: ٣٠)
- نیشانہی وهستانی (کافی): زور جار له (مصحف) دا نیشانہی (ج) ی بو
دانراوه، واته: وهستان و نه وهستان وهک یهکن.

۳- وهستانی باش (حسن): وهستانه لهسه ر وشهیهك مانای تهواویت بهلام لهپرووی مانا (إعراب)وه پهپوهندی ههیه به پاش خویهوه. حوکمی ئەم وهستانه: وهستان لهسه رى باشه، بهلام باش وایه بهوهی کهبه دواى وهستانه که دا دی دهست پینه که یتهوه، بهلام ئەگەر کوتایی نایهت بوو ئاساییه. وهکو:

وهستان لهسه ر (الْحَمْدُ لِلَّهِ) سوره تی (الفاتحة) که وهستانیکی جوانه، بهلام دهست پیگردن به (رَبُّ الْعَالَمِينَ) دهستیپکرنیکی ناشیرینه.

نیشانهی وهستانی جوان:

زۆربهی جار زانیان له (مصحف) دا نیشانهی (صلی)یان بو داناو، له کاتی که دا ئەگەر دهستیپکردن به دواى وهستانه که وه دروستیبت.^{۱۰۱}

(ابن الجزري) سه بارهت بهم سی جوړه وهستانه دهلیت:

ثَلَاثَةٌ تَامٌ وَكَافٍ وَحَسَنٌ	..... وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذْنٌ
تَعَلُّقٌ أَوْ كَانَ مَعْنَى فَا بْتَدِي	وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ
فَالْتَامُ	فَالْكَافِي وَ لَفْظًا فَا مَنَعَن
إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوِّزٌ فَالْحَسَنُ	

^{۱۰۱} پروانه: أضواء البيان في معرفة الوقف والابتداء، جمال إبراهيم القرش ل ۱۸.

۴- وهستانی ناشیرین (قبیح): وهستانه لهسه ر وتهیهك لهخودی خویدا واتای تهواو نابهخشییت، لهبه ر په یوهست بوونی بهپاش خویهوه له پرووی وشه و ماناشهوه، لهبه ر ئهوه مانایهکی بیمه بهست یان خراپ دهگه یه نیّت.

حوکمی ئه م وهستانه : دروست نیه لهکاتی ناچاریدا نه بی، وهك : کوکه و پژمه و هه ناسه توندی، له م حاله ته شدا پیویست (واجب) ه لهکاتی دهست پیکردنه ودا بگه ریته وه بو پیش وهستانه که بوئه و شوینه ی مانای تهواو ده به خشی.

(ابن الجزري) دهلیت:

وَعَبْرٌ مَا تَمَّ قَبِيحٌ وَلَهُ الْوَقْفُ مُضْطَرًا وَبَدَأَ قَبْلَهُ .

وهستانی (قبیح) چوار شیوه ی هه یه: ۱۰۲

۱- دهقه که پیروزه که والی دهکات که هیچ واتایه که نه به خشی، وهکو :

وهستان لهسه ر (وَهْلٌ أَتَاكَ) ی نایه تی ﴿وَهْلٌ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ (طه ۹)

وهستان لهسه ر (اسم) نایه تی ﴿سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (الأعلى ۱)

۲- واتایه که ده به خشییت که په روه ردگار مه بهستی ئه و واتایه نیه، وهك

وهستان لهسه ر وشه ی (والموتی) ی نایه تی:

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى﴾ (الأنعام: ۳۶)

۱۰۲ پروانه: تیسیر الرحمن ل ۲۹۹.

یان وهستان لهسهر وشهی (الصَّلَاة) یئیهتی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ (النساء: ۴۳)

۳- وهستان لهسهر وشهیهك كه واتاكهی شایسته نهبیت بهخوای پهرودگار، یان واتایهك بگهیهنی كه پيچهوانهی بیرو باوهری ئیسلامی بیت، وهكو:

وهستان لهسهر وشهی (لا یَهْدِي) ئایهتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (المنافقون: ۶)

وهستان لهسهر (لا یَسْتَحْيِي) ئایهتی: ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مَنِ الْحَقِّ﴾ (الأحزاب: ۵۳)

۴- وهستانی زور لهخوکردن (التعسف): ئەم جوړهش ههندی له بهناو قورناخوینهكان بهناړهوایی تییدا دهوستن، وهك وهستان لهسهر وشهی (فلا جناح) وپاشان دهستیكردن به (عليه ...)
لهئایهتی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ (البقرة: ۱۵۸)

یان وهستان لهسهر (لا تُشْرِك) لهئایهتی: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

دووه م: دهستپيكردن (الابتداء)

دهستپيكردن: بريتيه له دهستپيكردنه وهی خویندن پاش بچران یان وهستان له خویندن، دهستپيكردنه وهش به ویستی خوینره و ناچاریی تیډا نیه و، دهكریت به دوو بهشی سهره كیه وه:

دهستپيكرنی دروست (الابتداء الجائز)

دهستپيكردنه به واتایه كه له خودی خویدا سهره به خویه و واتایه كه پرونده كاته وه پیچه وانه نیه له گه له ئه وهی خوی گه وره ویستوو یه تی. ئه میس ده بیټ به سی به شه وه:

۱- دهستپيكرنی ته واوتر (الابتداء التام): دهستپيكردنیكه به دواوی وهستانی (تام) دا دیټ، یان دهستپيكردنیكه هیچ په یوه ندیكه به پیش خویه وه نیه نه له پرووی (إعراب) و نه له پرووی واتاشه وه. وهك: دهستپيكردن به: سهره تای سوپه ته كان، چیرۆكه كان، ئایه ته كانی ئه حكام، سیفاتی ئیمانداران یان بیباوه ران یان دوو پرووان، سهره تای باسكردنی به ههشت یان دۆزه خ.^{۱۰۳}

۲- دهستپيكرنی ته واو (الابتداء الكافي): دهستپيكردنیكه به دواوی وهستانی (كافي) دا دیټ، یان دهستپيكردنه به پرسته یه كه واتایه كي ته واو ده به خشیت به لام ههر له پرووی واتاوه په یوه ندی به پیش خویه وه ههیه، وهك:

^{۱۰۳} مذكرة في التجويد ل ۲۵.

﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (البقرة: ٥)

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (البقرة: ١٠)

۳- دستپیگردنی باش (الابتداء الحسن): دستپیگردنی که به دواى وهستانی (باش) دا دیت، یان دستپیگردنه به پرسته یه که له پرووی مانا و (إعراب) وه په یوه ندی هه یه به پیش خوویه وه.

وه که دستپیگردن به (من قبل) له نایه تی:

﴿...وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٠﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٤١﴾﴾

(آل عمران: ۳-۴)

دستپیگردن به (من يقول) له نایه تی :

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيهِمُ الْآخِرُ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: ٨)

دستپیگردنی ناشیرین (الإبتداء القبيح):

دستپیگردنه به پرسته یه که هیهچ مانایه که نابه خشى یان دهیشیوینی یان مانایه که ده به خشى که خوی گه وره مه به سستی نیه، بویه پیویسته له سهر قورئان خوین خوی له مجوره دستپیگردانه بیاریزیت هه رچهنده به مه به سستی خراپیشه وه نه بییت.

بو نمونه دستپیگردن به:

﴿أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ی نایه تی ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (المسد: ١)

﴿أَتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ له نایه تی ﴿قَالُوا أَتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ (یونس: ٦٨)

وهستان (السكت)

السكت : وهستان يا بيده ننگبون له سهر وشه يه کی قورئانی پیروز بو ماوه یه کی که م (۲ جوولہ) به بی هه ناسه دان .^{۱۵۴}

شوینه کانی (السکت) له قورئانی پیروزدا:

له ریوایه تی (حفص) له (عاصم) وه له پریگای (الشاطبية) وه چوار (سکته) ی پیویست (واجب) هه ن که نه مانه ن:

۱- (سکته) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی (عوجا) له ئایه تی ﴿أَحْبَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۗ قَيِّمًا...﴾ (الكهف ۱-۲) ئه مهش له حاله تی به رده وامبووندا، ئه گینا وهستان له ر وشه ی (عوجا) دروسته چونکه کۆتایی ئایه ته.

۲- (سکته) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی (مرقدنا) له ئایه تی:

﴿قَالُوا يَنْوِيلَنَا مِنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ (یس: ۵۲)

لیردها وهستانی ته واو (الوقف التام) یش دروسته .

۳- (سکته) له سهر پیتی نونی وشه ی (من) له ئایه تی: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾

(القیامة ۲۷)

^{۱۵۴} پروانه: غایة المرید فی علم التجوید ل ۱۲۳.

۴- (سکته) له سهر پیتی لامی وشه ی (بَلْ) له نایه تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين ۱۴)

نیشانه ی (سکته) له (مصحف) دا:

زانایان پیتی (س) یان به بچووکى له سهر پیتی کو تایی وشه که به نیشانه بو داناوه.
پیشهوا (الشاطبي) یش به دوو دیر ناماژهی بو (سکته) کانی (حفص) کردووه.^{۱۰۰}

وَسَكَّتَهُ حَفْصٌ دُونَ قَطْعِ لَطِيفَةً عَلَى أَلْفِ التَّنْوِينِ فِي عَوْجاً بَلَاءً
وَفِي نُونٍ مَنْ رَاقٍ وَمَرْقَدِنَا وَلَا مِ بَلْ رَانَ وَالْبَاقُونَ لَا سَكَّتَ مُوصَلاً

ههروهها دوو (سکته) ی تریش له (حفص) هوه ریوایهت کراوه به لام پیویست (واجب) نین به لکو ریپیڈراو (جائن):

۱- (سکته) ی نیوان سوپه تی (الأنفال) و (التوبة)، که یه کیکه له سی شیوازی گه یاندنی ئەم دوو سوپه ته به یه که وه، اته: بچراندنی ههردووکیان و، گه یاندنی ههردووکیان به بی وهستان و به بی (سکته)، (سکته) له نیوانیاندا.

۲- (سکته) له سهر پیتی های وشه ی (مالیه) له نایه تی:

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾

^{۱۰۰} پروانه: إبراز المعاني من حرز الأمانی لابی شامة ل (۲/۲۴۵).

لیره شدا خویندنه وهی به (سکته) و به بی (سکته) دروسته به لام
(سکته) که له پیشتره، به لام نه گهر به بی (سکته) خوینرایه وه پیویسته
ههردوو پیتی (ه) تییه لکیش بکرین، چونکه تییه لکیشی لیچووی
بچووکن.^{۱۵۶}

---

^{۱۵۶} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۳۰۴.

نیشانه‌کانی وهستان

م: نیشانه‌ی وهستانی (لازم).

قلى: نیشانه‌ی وهستانی پِییدراو، به‌لام وهستان (وقف) چاکتره.
واته: (التام المطلق)

ج: نیشانه‌ی وهستانی پِییدراو، (وهستان و به‌رده‌وام بوون وهك یه‌كن).
واته: (الوقف الكافي)

صلی: نیشانه‌ی وهستانی پِییدراو، به‌لام به‌رده‌وام بوون (وصل) چاکتره.
واته: (التام المطلق)

لا: نیشانه‌ی وهستانی قه‌ده‌غه.
واته: (الوقف القبیح)

∴ ∴. ئەگەر له‌سه‌ر یه‌کیك له‌م دوو نیشانه‌یه‌ بوه‌ستی له‌سه‌ر ئەوی
تریان ناوه‌ستی، ده‌شتوانی له‌سه‌ر هیچ کامیان نه‌وه‌ستی.
پیی ده‌وتریت (وقف التعانق) یان (وقف المراقبة) (٣٥) جار
له‌ قورئاندا هاتوو^{١٥٧}

---

^{١٥٧} بیروانه: إحكام الأحكام ل ٢٦.

وهستان له سهر كوتايي وشه كان

قورئان خويئي به پريز، ده تواني به سي شيوه له سهر كوتايي وشه كان
قورئاني پيروژ بوهستي: ^{۱۰۸}

۱- زهننه ي رووت (السكون المحض).

ئهم شيويه بنه پرهت (أصله) له وه ستاندا، چونكه عه رب له قسه كردندا
به زهننه (ساكن) ده ستپيناكهن و له سهر بزواو (متحرك) يش ناوه ستن.

۲- الروم.

دهر پريني به شيك له جووله (حركة) ي كوتايي وشه كه، به شيويه كه
كه سي نزيكي گوينگر بيبيستي و كه سي دوور نه بيبيستي.

مه به ست له جووله (ضمّة) و (كسرة) يه و هيچ جياوازيه كه نيه نه گهر
وشه كه (مبني) يان (مُعرب) بيت.

هه نديك له زانايان ده ليئن دوو له سهر سيي جووله (حركة) ي پيته كه
ده ميئيته وه.

تيبيني: له م حاله تانه ي خواره و هدا (رُوم) قه ده غه يه:

أ- نه گهر كوتايي وشه كه سهر (فتحة) بوو.

ب- له ميمي كو (جمع) دا، وهك: (عَلَيْكُمْ الْقِتَالُ)، ته نها به زهننه

له سهر ي ده وه ستيت.

---

^{۱۰۸} پروانه: فتح رب البرية ل ۵۸ - ۵۹.

ت- (هاء التأنيث) يان (التاء المربوطة) چونکه لهسه‌ری بوهستی ده‌بیته پیتی (ه)، وهك: (لَكَبِيرَةٌ).

ث- های پاناو (هاء الضمير) لهسه‌ر پای به‌هیژی زانایان، وهك: (عَلَيْهِ)، (إِنَّهُ).

ج- ژیر (كسرة) ی کاتی (عارض)، وهك: (أُمَّ ارْتَابُوا)، تهنه‌ها به‌زه‌ننه له‌سه‌ری ده‌وه‌ستیت چونکه (كسرة) که‌ی بنه‌رته‌ی (أصلي) نیه.

۲- الإشمام.

کۆکردنه‌وه‌ی لیو پاش زه‌ننه (ساکن) کردنی پیتته بۆر (ضمة) داره‌که به‌بی‌ده‌رپرینی ده‌نگ، به‌شیوه‌یه‌ک چاوساغ ده‌یبینی وکویر ناییبینی.
واته شیوه‌ی هه‌ردوو لیو وهك شیوه‌ی ده‌رپرینی پیتی واوی لی‌دی .
که‌واته (إشمام) شیوازه نه‌ک ده‌نگ .

سوودی (رۆم) و (إشمام):^{۱۰۹}

پروونکردنه‌وه‌و ده‌رخستنی جووله (حركة) ی بنه‌رته‌ی (أصلي) وشه‌که‌یه بۆ بیسه‌ر له‌حاله‌تی (رۆم) داو، بۆ بینه‌ریش له‌حاله‌تی (إشمام) دا .

^{۱۰۹} تیسیر الرحمن ل ۲۳۸، احکام قراءة القرآن للحصري ل ۲۳۶.

تیبینی:

یه کهم: (إشمام) حوکمی و هستان له سهر زهننه (الوقف بالسکون) ی
ههیه، هر بویه له گه لیدا مه ددی توشهاتوو به زهننه (العارض
للسکون) دریزده کریته وه به مهرجی پیتی کۆتایی وشه که بۆر
(ضمة) دار بییت.

دووم: سه بارهت به وشه ی ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (یوسف: ۱۱) له ریوایه تی (حفص) دا
پیویسته به (إشمام) یان به (رۆم) بخوینریته وه، بویه له سهر قورئان
خوین پیویسته له ده می مامۆستایانی شاره زاو مۆلهت پی دراوه وه فیبری
بییت.^{۱۶۰}

سییه م: (رۆم) یش حوکمی گه یان دن (وصل) ی ههیه، بویه مه ددی
توشهاتوو به زهننه (العارض للسکون) له گه لیدا دریزنا کریته وه.^{۱۶۱}

چواره م: نه گهر کۆتایی وشه که (تنوین) ی (ضمة) و (کسرة) بوو له کاتی
(رۆم) دا (تنوین) ه که لاده بهین و به به شیکی (ضمة) یان (کسرة) که
له سه ری ده وه ستین.^{۱۶۲}

(ابن الجزري) ده لییت:

وَحَادِرِ الْوُقْفِ بِكُلِّ الْحَرَكَهٖ   إِلَّا إِذَا رُمْتَ فَبَعْضُ الْحَرَكَهٖ
إِلَّا بِفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ ، وَأَشْمَ   إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمِّ

^{۱۶۰} وانه کانی د. ایمن سوید.

^{۱۶۱} هه مان سه رچاوه.

^{۱۶۲} هه مان سه رچاوه.

برين (القطع)

(القطع): واته ليىبونونه وو كوؤتايهينان به قورئان خوئندن و دستكردن به كار يكيتر.

پيويسته له سهر قورئان خوئن له و شوئنه دا كوؤتايى به خوئندنه كه ي بينئيت كه ماناى ته واو ده به خشيت و ، بوئ نيه خوئى پاپه ندكا به و نيشانانه ي كه دانراون له كوؤتايى (جزء) و (حزب) و (نصف الحزب) و ... هتد .

چونكه مهرج نيه ئه و نيشانانه له و شوئنه دا دانراون كه مانايان ته واو بيئت ، به لكو زانايان دا يانراون بو دابه شكر دنى قورئانى پيروؤ به سهر (جزء) و (حزب) و ... هتد .

بو نمونه كوؤتايى (جزء) ي (٤) په يوه سته به سهره تاي (جزء) ي (٥) واته ئايه تى (٢٤) ي سوپه تى (النساء) چونكه ته واو كره بو ئايه تى پيشوو كه باسى ئه و ئافره تانه ده كات كه خواز بيئيكردنيان قه ده غه كراوه ، بوئيه باش وايه ئه و ئايه ته شى له گه لدا بخوئنريئت .
ههروه ها :

(جزء) ي (١٢): چاكتروايه به ئايه تى (٥٣) ي سوپه تى (يوسف) كوؤتايى به خوئندنى (جزء) ي (١٢) بهيئيت .

(جزء) ي (١٩) باشتر وايه به ته واو بوونى چيروكى پيغه مبه ر (لوط) كوؤتايى به خوئندنه كه ي بهيئيت نه ك له كوؤتايى ئايه تى (٥٥) دا .
(جزء) ي (٢١) يش به خوئندنى ئايه تى (٣١) ي سوپه تى (الأحزاب) كوؤتايى به خوئندنه كه ي بهيئيت .

(جزء) ى (۲۲) یش به خویندنی ئایه تی (۲۹) ى سورہ تی (یس) کوٹایى
به خویندنه که ى بهینیت.

(جزء) ى (۲۴) یش به خویندنی ئایه تی (۴۷) سورہ تی (فصلت) کوٹایى
به خویندنه که ى بهینیت.

(جزء) ى (۲۵) یش به خویندنی هه موو سورہ ته که (الجاثیة) کوٹایى به
خویندنه که ى بهینیت.

(جزء) ى (۲۶) یش به خویندنی ئایه تی (۳۷) سورہ تی (الذاریات)
کوٹایى به خویندنه که ى بهینیت.

سه باره ت به (حزب) و به شه کانیشى نمونه کان زور له وه زیاترن
که لییره دا باسیان لیوه بکریت.^{۱۶۳}

---

^{۱۶۳} حق التلاوة ل ۱۲۹-۱۲۰، به ده سکاریه وه.

دهنگ بهرزکردنه وه (النَّبْر)

النبر: له زمانه وانیدا: دهنگ بهرزکردنه وه و هاواری توند.
لهزاراوه شدا: دروستکردنی فشاریکی زیاده لهسه ر پیت.

حاله تهکانی (النبر) له قوئانی پیروزدا:

۱- له کاتی وهستان لهسه ر پیتی (شدة) دار.

وهك: (مُسْتَقِرٌّ، أَضَلُّ، الْمَسِّ)

هۆکاری: بۆ ئه وهی گوینگر ههستبکات که پیتته (شدة) داره که دوو پیتته.
به لأم ئه م دوانه ی خواره وه ناگریته وه:

یه که م: پیتتهکانی (قلقلة) ئه گهر (شدة) دار بوون:

(وَتَبَّ، الْحَجَّ، الْحَقُّ)

ئه مانه (قلقلة) یان پیده کریت و په یوه ندیان به (نبر) هوه نیه.

دووهم: نون و میمی (شدة) دار:

(وَلَا جَانٌّ، عَمَّ، لَكِنَّ)

ئه م دوو پیتتهش مینگه هاوه لایه تیانده کات.

۲- له کاتی وهستان لهسه ر پیتی (همزة) دا:

(السَّمَاءِ، وَجِيءَ، السُّوءُ، شَيْءٍ، السَّوَاءِ)

هۆکاری: نه فه وتانی پیتی (همزة) به هوی سه ر قالبوونی دهم به
دهرکردنی پیتی مه دده وه.

۳- گواستنوه له پیتی مه ددهوه بۆ پیتیکی (شدة) دار.
(الضَّالِّينَ، وَالصَّافَّاتِ، حَادًّا)

هۆکاری: تیانه چوونی پیتته (شدة) داره که به هۆی سه رقالبوونی دهم به
دهرکردنی پیتی مه ددهوه، بۆ نه وهی گوینگر ههستبکات که پیتته
(شدة) داره که دووپیتته.

تییبینی: نه گهر پيش پیتته کانی (قلقلة) پیتی مه ددی پیویست (لازم)
هاتبوو نهوا (نبر) پیویست (واجب) دهییت له حاله تی وهستان
بهرده و امبوونیشدا. وهك: ﴿الدَّوَابِّ، يُشَاقُّ، حَادًّا﴾

۴- له کاتی که وتنی نه لیلی دووکه سدا (ألف الاثنین) به هۆی گهیشتنی
دوو (ساکن) بهیهک (نبر) پیویست دهییت، نه گهر له گهل تاک (مفرد) دا
جیانه ده کرایه وه، بۆ نه وهی گوینگر ههست به پیتی نه لیلیه که بکات،
لیردها (نبر) ته نه له حاله تی بهرده و امبوون (وصل) دا پیویسته.
وهك: (ذَاقَا الشُّجْرَةَ، وَاسْتَبَقَا الْبَابَ، وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ).
به لام نه گهر له تاک (مفرد) جیا کرایه وه نهوا پیویستی به (نبر) نابییت،
وهك: (دَعَا اللَّهَ، ادْخُلَا النَّارَ).

۵- له کاتی ده برپینی پیتی (و) و (ي) (شدة) داردا، له حاله تی وهستان و
بهرده و امبووندا وهك: (تَوَابًا، نَبِيًّا، عَصَاً وَقَالُوا، عَدُوًّا نَبِيًّا)
هۆکاری: تیکه لنه بوونی (و) و (ي) (شدة) دار له گهل (و) و (ي) مه ددو
(لین) دا.^{۱۶۴}

^{۱۶۴} بڕوانه: مذكرة في احكام التجويد ل ۲۶، فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل ۶۴ - ۶۵

سه رچاوه كان

- إحكام الأحكام في تجويد القرآن سيد جمعه سلام
- أحكام التجويد بدون مؤلف
- أحكام التلاوة عادل نصار
- أحكام قراءة القرآن الكريم محمود خليل الحصري
- أضواء البيان في معرفة الوقف والإبتداء جمال إبراهيم القرش
- أطلس التجويد دار الغوثاني للدراسات القرآنية
- إعانة المستفيد بضبط مَنِّي " التُّحفة وَالْجَزِيَّة " حسن مصطفى أحمد
الْوَرَّاقِي الْمِصْرِي .
- برنامج أحكام التجويد
- البسيط في علم التجويد بدر حنفي محمود
- تيسير الرحمن في تجويد القرآن د سعاد عبد الحميد
- الجامع الكبير في علم التجويد نبيل بن عبد الحميد بن علي
- حق التلاوة حسني شيخ عثمان
- الروضة الندية شرح متن الجزرية محمود محمد عبد المنعم
- السهل المفيد في أحكام التجويد إبراهيم أحمد
- متن السلسبيل الشافي في علم التجويد عثمان بن سليمان مراد
- علم التجويد د يحيى عبدالرزاق الغوثاني
- غاية المرید في علم التجويد عطية قابل نصر
- فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية صفوت محمود سالم
- كيف تقرأ القرآن محاضرات الدكتور أيمن سويد
- لآئى البيان في تجويد القراء إبراهيم على شحاتة السمنودي
- مذكرة في التجويد محمد نبهان بن حسين بن نبهان
- المفيد في علم التجويد شهاب الدين أحمد بن بدر الدين بن إبراهيم الطيبي
- نهاية القول المفيد في فن التجويد محمد نصر
- هداية القاري إلى تجويد كلام الباري عبد الفتاح السيد عجمي المرصفي

د محمد بن سيدي محمد الأمين	- الوجيز في تجويد الكتاب العزيز
محمد إسماعيل البخاري	- صحيح البخاري
مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري	- صحيح مسلم
مذيبة بأحكام شعيب الأرئوط عليها	- مسند الإمام أحمد بن حنبل
محمد بن صالح العثيمين	- شرح رياض الصالحين
محمد ناصر الدين الألباني	- السلسلة الصحيحة
محمد ناصر الدين الألباني	- صحيح أبي داود
محمد ناصر الدين الألباني	- صحيح الترغيب والترهيب
محمد ناصر الدين الألباني	- صحيح الجامع الصغير
محمد ناصر الدين الألباني	- ضعيف الجامع الصغير وزيادته
محمد ناصر الدين الألباني	- ضعيف وصحيح سنن ابن ماجة
ئهحمد كاكه محمود	- تهفسيرى رامان
	- ئهنته رنييت

ناوه پۆك

لاپه پره

بابه ت

٤ ..... نزاو پارانه وهی خه م و په ژاره

٦ ..... پيشه کی د. دیاری أحمد

٨ ..... پيشه کی چاپی دوهم :

١١ ..... پيشه کی چاپی یه که م :

به شی یه که م :

١٤ ..... پیناسه ی زانستی (تجوید).....

١٥ ..... چوئیتی فیربوونی ته جویدی کرده یی (عملي)

١٦ ..... گرنگی ته جوید

١٧ ..... حوکمی فیربوونی ته جوید

١٩ ..... گه وره یی و پاداشتی فیربوونی قورپان و فییرکردنی

٢٥ ..... دهنگ خویش کردن له کاتی قورپان خویندندا

٢٧ ..... گه وره یی و پاداشتی قورپان له بهر کردن

٢٩ ..... ره وشت و نادابه کانی قورپان خوین

به شی دوهم :

٣٩ ..... جوړه کانی خویندنه وهی قورپان

٤١ ..... هه له کردن (الحن)

٤٤ ..... په ناگرتن (الإستعاذة)

٤٦ ..... ناوی خواهینان (البسْملة)

به شی سییه م :

٤٩ ..... شوینی ده رچوونی پیته کان (مخارج الحروف)

٤٩ ..... پیناسه ی مه خره ج

۵۰	..... چۈنئىتى دۇزىنەۋەى مەخرەج
۵۰	..... پىتتەكانى زمانى عەرەبى (الھجائى)
۵۲	..... ژمارەى مەخرەجەكان
۵۴	..... مەخرەجى يەكەم :ھەردوو بۇشايى گەروو و دەم (الجوف)
۵۵	..... مەخرەجى دووھم : گەروو (الحلق)
۵۷	..... مەخرەجى سىيەم : زمان (اللسان)
۶۰	..... ددانەكان
۶۹	..... مەخرەجى چوارەم : ھەردوو لىو (الشفقان)
۷۲	..... مەخرەجى پىنجەم : كەپوو (الخيشوم)
	بەشى چوارەم :
۷۳	..... نانزناوى پىتتەكان
۷۵	..... سىفەتى پىتتەكان :
۷۵	..... جۇرى سىفەتەكان
	يەكەم: سىفەتە ھۆگرەكان :
۷۶	..... ۱- سىفەتە دژيەكەكان
۷۶	..... الھمس والجھر
۷۹	..... الشدّة والرّخاوة
۸۱	..... نىوان (البينّيّة)
۸۴	..... الإستعلاء والإستفال
۸۶	..... الإطباق والإنفتاح
۸۹	..... الإذلاق والإصمات
	۲- سىفەتە بى دژەكان :
۹۱	..... سىفەتى يەكەم :الصفير
۹۲	..... سىفەتى دووھم: القلقلة
۹۴	..... سىفەتى سىيەم: اللين

- ٩٤ ..... سيفه تی چواره م: الإنحراف
- ٩٥ ..... سيفه تی پینجه م: التفشئی
- ٩٦ ..... سيفه تی شه شه م: التکریر
- ٩٨ ..... سيفه تی حه وته م: الإستطالة
- ٩٩ ..... سيفه تی: الخفاء
- ١٠١ ..... سيفه تی: الغنة
- ١٠٥ ..... بیت و سيفه ته به هیرو لاوازه کان
- ١٠٧ ..... خشته ی سيفه تی پیته کان
- ١٠٩ ..... ته و اوکر دنی جووله کان
- به شی پینجه م:
- ١١١ ..... سيفه ته کاتیه کان
- ١١٢ ..... گه وره کردن و بچوو کردن
- ١١٢ ..... یه که م: ئه و پیتانه ی هه میشه به گه وره یی ده خوینرینه وه
- ١١٦ ..... دووهم: ئه و پیتانه ی که هه میشه به به بچووکی ده خوینرینه وه
- ١١٦ ..... سییه م: ئه و پیتانه ی به گه وره و به بچووکیش ده خوینرینه وه
- ١١٦ ..... پیته ی (ر)
- ١١٧ ..... پیته ی (ل)
- ١٢٤ ..... پیته ی (الألف)
- تییه لکیشکردن (الإدغام):
- ١٢٦ ..... یه که م: تییه لکیشی گه وره
- ١٢٧ ..... دووهم: تییه لکیشی بچوو
- ١٢٨ ..... تییه لکیشی پیته لیکچوووه کان
- ١٣٠ ..... تییه لکیشی پیته هاوړه گه زه کان
- ١٣٢ ..... تییه لکیشی پیته له یه که نزیکه کان

به‌شی شه‌شه‌م:

- ۱۳۲ ..... یاساکانی نونی زهننه‌دار و (تنوین)
- ۱۳۴ ..... ۱- ئاشکراکردنی گه‌روویی
- ۱۳۵ ..... ۲- تییه‌لکیشکردن
- ۱۳۵ ..... تییه‌لکیشکردنی مینگه‌دار
- ۱۳۷ ..... تییه‌لکیشکردنی بی مینگه
- ۱۳۹ ..... ۳- هه‌لگه‌پاندنه‌وه (القلب)
- ۱۴۰ ..... ۴- شارندنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یی (الإخفاء الحقيقي)

به‌شی حه‌وته‌م :

یاساکانی میمی زهننه‌دار (ساکن)

- ۱۴۴ ..... یه‌که‌م : شارندنه‌وه‌ی لیوی (الإخفاء الشفوي)
- ۱۴۵ ..... دووهم : تییه‌لکیشکردنی لیوی (الإدغام الشفوي)
- ۱۴۶ ..... سییبه‌م : ئاشکراکردنی لیوی (الإظهار الشفوي)
- ۱۴۹ ..... حوکمی میم و نونی (شده‌دار)
- ۱۵۰ ..... لامی ناساندن (لام التعريف)
- ۱۵۱ ..... یه‌که‌م : لامی (قمري)
- ۱۵۲ ..... دووهم : لامی (شمسي)

به‌شی هه‌شته‌م :

- ۱۵۳ ..... دریژکردنه‌وه‌و به‌شه‌کانی
- ۱۵۵ ..... جیاوازی نیوان پییتی مه‌دد و پییتی (الهمزة)
- به‌شه‌کانی دریژکرنه‌وه:
- ۱۵۶ ..... یه‌که‌م : مه‌ددی بنه‌په‌رتی (المد الأصلي)
- ۱۵۷ ..... ئەندازه‌ی مه‌ددی ئاسایی
- به‌شه‌کانی مه‌ددی ئاسایی (طبيعي)
- ۱۵۸ ..... ۱- مه‌ددی ئاسایی وشه‌یی (المد الطبيعي الكلمي)

- ۱۶۲ ..... ۲- مه‌ددى ئاسايى پىتى (المد الطبيعي الحرفي)
- مه‌ددى لاوه‌كى (المد الفرعي):
- ۱۶۳ ..... يه‌كه‌م: ئەو مه‌ددانەى بە ھۆى (همزة) وه پوو دەدەن
- ۱۶۳ ..... ۱- مه‌ددى پىويستى لكاو
- ۱۶۴ ..... ۲- مه‌ددى رىپپىدراوى جيا
- ۱۶۶ ..... ۳- مه‌ددى گۆپراو
- ۱۶۶ ..... مه‌ددى لىكچوو بەگۆپراو (المد الشبيه بالبدل)
- دووه‌م: ئەو مه‌ددانەى بە ھۆى پىتتىكى زەننەداره‌وه پوو دەدەن:
- ۱۶۹ ..... مه‌ددى پىويست (المد اللازم)
- ۱۷۰ ..... مه‌ددى پىويستى وشەيى (المد اللازم الكلمي)
- ۱۷۲ ..... مه‌ددى پىويستى پىتى (المد اللازم الحرفي)
- ۱۷۳ ..... پىتتە بچراوه‌كانى سەرەتاي سوره‌تەكان
- ۱۷۶ ..... مه‌ددى توش ھاتوو بەزەننە
- ۱۷۶ ..... مه‌ددى (اللين)
- ۱۷۷ ..... مه‌ددى (صلة)
- پاشكۆى مه‌دەكان:
- ۱۸۰ ..... مه‌ددى توائىن (التمكين)
- ۱۸۰ ..... مه‌ددى لەجىياتى (العوض)
- ۱۸۱ ..... مه‌ددى جياكردنەوه (الفرق)
- ۱۸۲ ..... رىزبەندى مه‌دە لاوه‌كەكان
- بەشى نۆيەم:
- وہستان و دەستپىكردن:
- ۱۸۵ ..... يه‌كه‌م: وەستان (الوقف)
- ۱۸۵ ..... وەستانى ناچارى (وقف إضطراري)
- ۱۸۵ ..... وەستانى تاقيكردنەوه (إختباري)

۱۸۶	.....	وهستانی چاوه‌پروانی (انتظاري)
۱۸۶	.....	وهستانی ئاره‌زوو (إختياري)
۱۸۷	.....	۱- وهستانی ته‌واوتر (تام)
۱۸۷	.....	وهستانی پيويست (لازم)
۱۸۸	.....	وهستانی ته‌واوی ره‌ها (التام المطلق)
۱۹۰	.....	وهستانی جبریل (وقفُ جبریل)
۱۹۲	.....	۲- وهستانی ته‌واو (کافي)
۱۹۴	.....	۳- وهستانی باش (حسن)
۱۹۵	.....	۴- وهستانی ناشيرين (قبیح)
		دوهم: ده‌ستپيکردن (الابتداء)
۱۹۷	.....	ده‌ستپيکرنی دروست (الابتداء الجائن)
۱۹۷	.....	۱- ده‌ستپيکرنی ته‌واوتر (الابتداء التام)
۱۹۷	.....	۲- ده‌ستپيکرنی ته‌واو (الابتداء الكافي)
۱۹۸	.....	۳- ده‌ستپيکرنی باش (الابتداء الحسن)
۱۹۸	.....	ده‌ستپيکرنی ناشيرين (الابتداء القبیح)
۱۹۹	.....	وهستان (السَّكْت)
۲۰۲	.....	نیشانه‌کانی وهستان
۲۰۳	.....	وهستان له‌سه‌ر کؤتایی وشه‌کان
۲۰۳	.....	۱- زهنه‌ی پرووت (السكون المحض)
۲۰۳	.....	۲- الرُّوم
۲۰۴	.....	۳- الإِشْمام
۲۰۶	.....	بهرين (القطع)
۲۰۸	.....	ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه (النَّبْر)
۲۱۰	.....	سه‌رچاوه‌کان
۲۱۲	.....	ناوه‌پوک

